INTH02U
3TIV

AUTORUL

JIM STOVALL

BESTSELLERULUI INTERNAŢIONAL ■
GÂNDEŞTE CA UN MILIONAR

ÎNŢELEPCIUNE PENTRU ÎNVINGĂTORI

DOBÂNDEŞTE

O MENTALITATE DE MILIONAR,

ÎNVAŢĂ

ÎN AFACERI

INTH02U
3TIV

PRINCIPIILE SUCCESULUI SI

ÎN AFACERI

INTH02U
3TIV

JIM STOVALL

AUTORUL BESTSELLERULUI INTERNAŢIONAL ■ *GÂNDEŞTE CA UN MILIONAR*

ÎNŢELEPCIUNE PENTRU ÎNVINGĂTORI

DOBÂNDEŞTE

O MENTALITATE DE MILIONAR,

ÎN AFACERI

INTH02U
3TIV

PRINCIPIILE SUCCESULUI SI

ÎNVAT

ÎN AFACERI

IHW3TIÏ

JIM STOVALL [wJI

1

■ŢSW.: ■. ■

AUTORUL BESTSELLERULUI INTERNAŢIONAL •
GÂNDEŞTE CA UN MILIONAR

ÎNŢELEPCIUNE PENTRU ÎNVINGĂTORI

DOBÂNDEŞTE

O MENTALITATE ÎNVAŢ

IN AFACERI

IHW3TIÏ

PRINCIPIILE SUCCESULUI SI EXCEL

IN AFACERI

Cuvânt înainte

Introducere

I. Înţelepciune pentru spirit

Eticheta succesului

O lecţie de la un copil de patru ani

Dreptul de a alege

Ţine pasul cu ceilalţi

Lucrurile pe care le facem

Aşteaptă-te la ce e mai bun

Nimic şi totul
Secretul fericirii

Productivitatea ta nu te defineşte ca om

Nu rata mesajul

Un om „extraordinar”

Părerea care contează cu adevărat

Priorităţi şi programe

O cutie plină cu lucruri

Partea cea mai bună abia de acum urmează

Chitara mea plânge uşor

Piatra de temelie

Depăşeşte-ţi limitele

Lecţia din acvariu

Astăzi este ziua cea mare, nu mâine

O poziţie defensivă

Fă o schimbare

Darul problemelor

Darul zilei

Darul visurilor

A te răzbuna sau a evolua

Îngrijorare versus preocupare

Cursa vieţii tale
Găseşte-ţi locul

Renunţă la neîncredere

Dezlănţuirea creativităţii

Despre recunoştinţă

Câteva lecţii de la cei mici

Extinderea orizontului

Ani din viaţă

Lucrurile care contează

II. Concentrează-te asupra celor din jur şi a relaţiilor avantajoase

Turist în oraşul tău
Totul începe de la o singură persoană

Darul recunoştinţei

Lecţie de la o adevărată legendă

Predarea ştafetei

Unii înţeleg, alţii nu

Nu ştii niciodată

Plăcerea de a dărui

O lecţie învăţată la o înmormântare

Păstrează-ţi luciditatea

Toleranţă
Dacă aş fi stăpânul lumii

Darul prietenilor

Căutarea normalităţii

Votul tău contează

Un american la Paris

Darul dragostei

Perspectivă

Cine suntem?

Darul râsului

Relaţii şi limite

Ce mică e lumea!
Oameni şi aşteptări

Şase situaţii în care trebuie să obţii lucrurile în scris

III. Concentrează-te asupra afacerilor şi asupra situaţiei financiare

Darul banilor

Să faci afaceri cu toată lumea

Puterea percepţiei

Preţ versus valoare

A face bani versus a câştiga bani

Timp şi bani

Ce ştii în momentul de faţă?
US OPEN se apropie de final

Perseverenţa este răsplătită

Priorităţile: lucrurile cu adevărat importante

Probleme şi priorităţi

Investeşte în viitorul tău

Cine e la conducere?

Protejează-ţi priorităţile

Timpul nu înseamnă bani

Bun versus cel mai bun

Ascuns, dar sub ochii noştri
Priorităţi şi posibilităţi

Nu trăim într-o lume perfectă

Aurul din Comstock

ABC-ul bunăstării

Câştigă la loterie

Posibilităţi de parteneriat

Venitul net versus activul net

Fiecare aruncare contează

Deştept versus inteligent

Ziua Muncii, 1955

Nu paria pe datorii

IV. Succesul în acţiune

Lectură obligatorie pentru a avea succes

Sindromul maimuţei păianjen

Presupune că ai deja tot ce îţi trebuie

Aceeaşi cale către succes

Zilele sunt lungi, dar timpul este scurt

Succesul este copilaşul tău

Spune da

Lecţii de viaţă din vârful lumii

Nu te abate din drumul tău
Drumul către succes

Trăieşte-ţi visul

Prioritizează şi elimină

Unde au dispărut toţi eroii

Să faci un singur lucru bine

Pasiunea este secretul

Cunoaşterea

Dincolo de limita normalului

Paradoxul secolului XXI

Trăieşte-ţi viaţa!
Prioritățile în viață

Lecţia de pescuit

Contribuţii şi rezultate

Darul învăţării

Spune nu

Pui sau vită

Începe acum

Defineşte-te pe tine

Perseverenţă versus creativitate

Zona de putere

Magia stă în detalii
Experienţa vieţii tale

Viteză versus progres

INWMTIV

DEZVOLTAM PERSONALĂ

Evoluţia începe de la cunoaşterea
de sine.
Prin lectură, pornim într-o
călătorie
înspre sine, pentru ca apoi să
găsim
starea de împăcare şi echilibrul
interior. *Introspectiv îşi* propune

să ofere cititorului cărţi-reper
din domeniile spiritualităţii,
psihologiei
şi dezvoltării personale.

JIM STOVALL

ÎNŢELEPCIUNE ' PENTRU ÎNVINGĂTORI

Dobândeşte o mentalitate de milionar,
învaţă principiile succesului
şi excelează în afaceri

O *publicaţie oficială*
a Fundaţiei „Napoleon Hill”

Traducere din limba engleză de
ANA-MARIA NIC A

LITERA*

Bucureşti
2019

Wisdom for Winners

A Millionaire Mindset

Jim Stovall

Copyright © 2016 Napoleon Hill Foundation şi Jim Stovall

Introspectiv este parte

a Grupului Editorial Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, Bucureşti, România

tel. 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteţi vizita pe

www.litera.ro

Înţelepciune pentru învingători

Mentalitate de milionar

Jim Stovall

Copyright © 2019 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidraşcu şi fiii

Redactori: Ramona Ciortescu, Livia Olteanu

Corector: Sabrina Florescu

Copertă: Ana-Maria Gordin Marinescu

Tehnoredactare şi prepress: Ana Vârtosu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Stovall, Jim

Înţelepciune pentru învingători. Mentalitate de milionar/

Jim Stovall; trad. din lb. engleză de Ana-Maria Nica. -

Bucureşti: Litera, 2019

ISBN 978-606-33-3973-8

ISBN EPUB 978-606-33-4199-1

I. Stovall, Jim

II. Nica, Ana-Maria (trad.)

29

Cuvânt înainte

Dicţionarul Merriam-Webster descrie înţelepciunea ca fiind „calitatea de a fi înţelept, de a avea o judecată clară”. Succesul în viaţă poate începe cu ceva simplu, la fel de simplu ca atunci când alegi o carte, o citeşti şi pui în practică ceea ce ai învăţat din ea. Începe cu una dintre cele 20 de cărţi scrise de Jim Stovall, şi apoi pune în practică înţelepciunea pe care acesta o împărtăşeşte în cărţile sau articolele sale.

Şi dacă te întrebi ce îl recomandă pe autor să împărtăşească din înţelepciunea lui, poate te vor lămuri câteva detalii despre el.

În Proverbe 27:19 se spune: „Cum răspunde în apă faţa la faţă, aşa răspunde inima omului inimii omului”. Jim Stovall a făcut o alegere înţeleaptă alegându-l ca mentor pe Lee Braxton, un asociat al lui Napoleon Hill. Lee Braxton a fost cel care a ţinut un elofiu la înmormântarea lui Hill. Napoleon Hill şi W. Clement Stone au scris despre Lee Braxton în bestsellerul lor Cheia succesului. Gândirea pozitivă.

Braxton s-a născut într-o familie săracă, cu 12 copii. A fost un om integru, religios, care credea că Dumnezeu este întotdeauna bun. Şi-a pierdut slujba din cauza unor dificultăţi. Când era pe cale să-şi piardă şi casa, şi totul părea lipsit de speranţă, Braxton s-a rugat pentru îndrumare. Ca un răspuns la rugăciunile lui, un prieten i-a oferit cartea Gândeşte şi vei fi bogat.

Prietenul său îşi pierduse slujba şi casa în timpul Marii Crize, însă a reuşit să-şi recupereze averea după ce a citit Gândeşte şi vei fi bogat. În cele din urmă, Braxton a înfiinţat o bancă şi s-a pensionat la 44 de ani pentru a deveni preot. Succesul lui Stovall se explică datorită îndrumării din partea unor oameni precum Lee Braxton şi din partea tatălui său, care a lucrat 50 de ani la Universitatea Oral Roberts.

În prezent, Jim Stovall este un autor renumit, cunoscut pentru bestsellerul The Ultimate Gift [Darul suprem], care a fost ecranizat cu James Garner şi Abigail Breslin în rolurile principale. Stovall este absolvent al Universităţii Oral Roberts, are un doctorat onorific în drept obţinut pentru activitatea sa legată de persoanele cu dizabilităţi, este orb şi a devenit unul dintre principalii susţinători ai persoanelor nevăzătoare, făcând accesibile pentru aceştia emisiunile de televiziune şi filmele. Munca sa în calitate de preşedinte al Televiziunii Narative i-a adus un Premiu Emmy. Steve Forbes, CEO-ul revistei Forbes, spune: „Jim Stovall este unul dintre cei mai deosebiţi oameni ai epocii noastre”.

Preşedintele Comitetului pentru Şanse Egale l-a ales pe Jim „Antreprenorul anului”. Acesta a mai fost numit şi „Filantropul anului” la nivel internaţional, alăturându-se preşedintelui Jimmy Carter şi Maicii Teresa, care la rândul lor au primit această distincţie.

Timp de mai mulţi ani, Jim Stovall a scris un editorial cu un titlu foarte potrivit: Winner's Wisdom [Înţelepciunea învingătorului]. Ceea ce a pornit ca o simplă cerere pentru a scrie un text literar a ajuns ceva tot mai popular. Editorialul semnat de Stovall a devenit o apariţie constantă şi a fost citit de milioane de oameni, fie în ziare, fie în reviste, dar şi prin intermediul reţelelor de socializare populare, precum Facebook.

Datorită generozităţii lui Jim, care şi-a pus la dispoziţie toate materialele strânse în munca sa de ani de zile pentru a fi cuprinse într-o carte publicată de Fundaţia Nonprofit Napoleon Hill, fie că citeşti doar un mesaj, fie că parcurgi mai multe, te vei bucura de înţelepciunea şi cunoaşterea pe care le conţine fiecare pagină.

DON M. GREEN este directorul executiv al Fundaţiei Nonprofit „Napoleon Hill”. Don este membru al consiliului Universităţii din Virginia/Wise şi preşedinte al Consiliului Director al Fundaţiei

Universităţii din Virginia/Wise. Înainte de a ocupa această poziţie în cadrul Fundaţiei „Napoleon Hill”, a fost preşedintele unei bănci timp de 20 de ani.

Introducere

Această călătorie a vieţii poate fi cel mai bine reprezentată ca un drum cu multe serpentine, cu multe obstacole şi ocolişuri, care se întoarce şi se răsuceşte. Pe măsură ce parcurgem toate etapele vieţii, pare că ne confruntăm cu un adevărat haos, dar uneori, când ajungem într-un punct important sau pe un vârf de munte şi privim înapoi la drumul parcurs, vom observa o voinţă divină pe care nu o remarcaserăm în timp ce călătoream.

Ca autor de cărţi pe care nu le pot citi, cărţi ce vor fi transpuse în filme pe care nu le pot vedea, mi se pare ironic că în calitate de nevăzător am devenit scriitor de renume internaţional. După ce prima mea carte, You Don't Have To Be Blind To See [Nu trebuie să fii orb pentru a vedea], a ajuns în librării şi a început să aibă cât de cât succes, am fost contactat de către editorul ziarului economic din oraşul meu natal. M-a întrebat dacă aş putea scrie un editorial pentru ediţia din săptămâna următoare. Am recunoscut că nu ştiam cum să fac asta, iar el mi-a sugerat să scriu un editorial despre orice credeam eu că ar fi interesant pentru oamenii de afaceri sau pentru cei aflaţi în căutarea succesului.

Am închis telefonul şi am început să-i dictez primul editorial colegei mele, Dorothy Thompson, care de-a lungul anilor m-a ajutat la scrierea a 20 de cărţi, a numeroase scenarii pentru filme şi, practic, a sute de astfel de articole. În prima zi i-am dictat doar câteva idei ce mi-au trecut prin minte, iar zece minute mai târziu i le-am trimis prin fax editorului. După câteva momente m-a sunat şi m-a întrebat de unde am luat articolul sau când l-am scris. L-am asigurat că l-am conceput după prima discuţie telefonică, şi în cele din urmă mi-a cerut să fac asta în fiecare săptămână.

În anii următori, editorialul săptămânal Winner's Wisdom, care apărea la început doar în ziarul local, s-a dezvoltat atât de mult,

încât sute de ziare, reviste şi publicaţii online din toată lumea au preluat articolele, fiind citite de milioane de oameni din întreaga lume.

Când Don Green, cel care conduce Fundaţia „Napoleon Hill”, m-a contactat pentru a strânge câteva dintre editorialele mele în această carte, am fost entuziasmat de oportunitate. Toţi autorii de cărţi, discursuri, scenarişti sau chiar jurnalişti care scriem cu gândul de a le face vieţile oamenilor mai bune construim pe umerii lui Napoleon Hill. Oricine a scris în ultimii 75 de ani o carte motivaţională sau dezvoltare personală s-a bucurat de un avantaj pe care Napoleon Hill nu l-a avut. Cu toţii am beneficiat de pe urma capodoperei sale Gândeşte şi vei fi bogat. A fost un deschizător de drumuri, descoperind noi perspective în ştiinţa succesului.

Louis L'Amour, unul dintre autorii mei preferaţi, spunea adesea: „Nimeni nu poate fi judecat decât prin prisma locului şi a momentului în care a trăit”. Dacă îl analizăm pe Napoleon Hill din această perspectivă, realizările sale nu pot fi egalate.

Cartea de faţă a fost alcătuită şi împărţită în patru secţiuni datorită minţii extraordinare a lui Don Green şi a editorului meu, Dave Wildasin, şi cunoştinţelor de specialitate ale acestuia. Mă simt onorat că aceşti doi oameni deosebiţi şi-au investit talentul, timpul şi energia în acest proiect. Te rog să reţii că articolele apar aici aşa cum au fost ele tipărite în diverse reviste din toată lumea. O parte dintre ele au în acest moment mai mult de un deceniu de când au fost scrise, dar înţelepciunea, este eternă, iar contextul le face interesante.

Cartea aceasta a fost concepută pentru tine. Înţelepciunea vine din experienţă, iar majoritatea experienţelor sunt dureroase şi costisitoare. Dacă poţi învăţa din experienţa altor persoane, eşti cu adevărat înţelept. Te încurajez să citeşti această carte din scoarţă în scoarţă, dar să o păstrezi şi ca text de referinţă, folosind secţiunile şi editorialele ca pe o resursă la care poţi apela atunci când viaţa impune măsuri înţelepte.

Sper că această carte nu va fi singura noastră întâlnire. Sper ca, în lunile sau anii ce vro urma, pe măsură ce te îndrepţi spre succes atât în plan personal, cât şi profesional, să-ţi fiu alături prin intermediul acestor pagini. Ori de câte ori ai nevoie de mai multe încurajări sau recunoaşteri ale potenţialului şi ale eventualului tău succes, te rog să mă contactezi prin e-mail la Jim@JimStovall.com.

Îţi mulţumesc pentru timpul şi banii pe care i-ai investit în această carte şi sper să-ţi fie de mare folos în viaţă.

Jim Stovall

2014

Înţelepciune pentru spirit

Momentele dificile ne ajută adesea să devenim mai înţelepţi, mai răbdători şi mai puternici, calităţi pe care le avem, dar de care rareori dăm dovadă.

Jim Stovall

Suntem mult mai mult decât suma părţilor noastre. Valoarea ta înseamnă mai mult decât bani şi eşti mai important decât crezi. Nu am crezut niciodată că suntem oameni în căutarea unei experienţe spirituale. Dimpotrivă, cred că suntem fiinţe spirituale ce au o experienţă umană.

Cei mai talentaţi şi importanţi oameni nu sunt cei care reuşesc întotdeauna. Adesea, cei la care nu ne aşteptăm ajung departe. Lucrurile intangibile ne desăvârşesc mintea, trupul şi spiritul, care constituie ceea ce suntem. Orice succes începe în sufletul tău şi nu există succes fără o componentă spirituală.

Eticheta succesului

Fiecare dintre noi se naşte având un potenţial şi opţiuni nelimitate. În copilărie suntem destul de siguri că întregul univers se învârte în jurul nostru. Lucrurile sunt importante doar în măsura în care ne influenţează sau au legătură cu viaţa noastră. E ca şi cum ne-am naşte cu o etichetă pe care scrie: „Sunt adorabil”; „Sunt capabil” şi „Sunt în stare să fac orice îmi pun în minte”.

Cu trecerea timpului, facem greşeala de a le permite altor oameni să scrie diverse lucruri pe eticheta noastră. Şi vor scrie lucruri precum: „Eşti urât”; „Eşti prost” sau „Nu se va alege mare lucru de tine”.

Când ne vom încheia studiile şi vom fi pregătiţi să ne începem viaţa, vom fi deja atât de împovăraţi de aceste inscripţii, încât mesajul iniţial va fi adesea ascuns în totalitate.

Nimeni nu poate scrie pe eticheta ta şi nici nu-ţi poate spune ce să gândeşti. Dar din cauza unei contradicţii interioare, acceptăm adesea orice critică, însă nu şi laudele. Când oamenii din jurul nostru ne spun că suntem speciali sau valoroşi, adeseori minimalizăm asta afirmând pur şi simplu: „Am avut noroc” sau „Nu sunt chiar atât de grozav”. În schimb, când un necunoscut este agresiv şi nepoliticos cu noi, avem tendinţa să-i acceptăm răutăţile ca şi cum le-am merita.

Astăzi este ziua cea mare!

Nu uita că te-ai născut să fii iubit şi capabil de a face orice îţi propui. Orice alte mesaje scrise pe eticheta ta sunt acolo pentru că tu le-ai permis asta. Unii dintre noi ar trebui să şteargă totul cu buretele pentru a scoate la iveală simplitatea mesajului original.

O lecţie de la un copil de patru ani

Dacă am face un sondaj printre cititorii acestei rubrici pentru a vedea câţi dintre voi pot cânta sau dansa, mi-e teamă că am fi copleşiţi de numărul mare de adulţi care nu cred că au talent în aceste domenii. În schimb, dacă am face acelaşi sondaj printre copiii de patru ani, am descoperi că aproape toţi sunt convinşi că pot cânta şi au încredere în abilităţile lor de dansatori.

Majoritatea copiilor de patru ani au prea puţin talent sau chiar deloc, dar, în schimb, sunt înzestraţi cu o încredere incredibilă în propriul potenţial. Cu toţii ne naştem cu această încredere sau certitudine a succesului, dar o schimbăm apoi cu o doză puternică din ceea ce noi numim realism.

La scurt timp după ce ajungem la vârsta şcolară, învăţăm diverse lucruri despre lumea care ne înconjoară, iar asta ne limitează viziunea şi ne face să devenim realişti. Te provoc să găseşti un singur monument, o singură statuie ridicată în cinstea cuiva doar pentru că a fost realist. Toţi visătorii, toţi cei care reuşesc, toţi oamenii remarcabili şi-au păstrat acea încredere de copil în propriul vis şi în abilitatea lor de a-l împlini, iar toţi aceşti oameni

Astăzi este ziua cea mare!

excepţionali au avut talentul deosebit de a ignora chemarea lumii de a se trezi la realitate.

Te provoc ca pe durata unei zile să analizezi fiecare aspect, nu din punct de vedere realist, ci ţinând cont de ceea ce este posibil. Dacă am reuşi să facem asta, am putea da timpul înapoi şi am trăi în realitatea cu posibilităţi nelimitate a unui copil de patru ani.

Dreptul de a alege

În ziua de azi, suntem invadaţi de tot soiul de discursuri despre drepturile noastre. Auzim despre drepturi civile, egalitatea drepturilor, drepturile femeilor, drepturile minorităţilor şi multe alte principii valoroase. Dar dacă stai să te gândeşti, avem un singur drept pe lumea asta: dreptul de a alege.

Nu putem alege întotdeauna ce ni se întâmplă, dar putem alege ce vom face în legătură cu asta. Lucrurile sunt aşa cum sunt în fiecare aspect al vieţii tale datorită alegerilor pe care le-ai făcut în trecut. Cu alte cuvinte, toate alegerile pe care le-ai făcut în viaţa asta te-au adus în punctul în care eşti acum, în momentul de faţă, citind această carte.

La conferinţele pe care le ţin în lumea întreagă, când le spun oamenilor că atât situaţia lor profesională, cât şi cea personală sunt rezultatele alegerilor făcute de ei, multora nu le place ce aud. Am devenit o societate în care oamenii preferă să dea vina

pe alţii pentru situaţia în care se află.

Aşadar, când le spun că se află într-o anumită situaţie fiindcă asta au ales, îmi răspund: „Ştiu că viaţa mea e un dezastru, dar dacă mi-ai cunoaşte soţia ai înţelege de ce sunt în starea asta”. Sau: „Şeful meu e un idiot”; „Afară e prea cald”; „Taxele sunt prea mari”; „Sunt copilul mijlociu” sau orice altă scuză folosesc ei pentru viaţa mediocră pe care o duc. Doar când vom accepta că viaţa noastră este rezultatul alegerilor pe care le-am făcut în trecut, vom putea trăi fiecare zi ce urmează ştiind că putem face orice dorim atâta vreme cât luăm deciziile corecte. Destinul te aşteaptă.

Astăzi este ziua cea mare!

Ţine pasul cu ceilalţi

După cum probabil ştii, când nu îmi urmez pasiunea de a ţine discursuri, când nu scriu scenarii şi articole, mă ocup de televiziune. Este foarte important să înţelegi cum eşti perceput de mass-media şi de firmele importante. Tu, prin virtutea faptului că respiri, eşti alintat cu titlul de „consumator”.

Pentru mass-media şi marile companii, consumatorii există numai pentru a cumpăra produse şi servicii. Faptul că tu cumperi bunurile şi serviciile potrivite nu e nici pe departe la fel de important, în mintea lor, ca volumul şi frecvenţa cu care le cumperi. De exemplu, în televiziune programul sau emisiunea pe care o urmăreşti nu este nimic altceva decât un mecanism construit ca să te ţină atent la următoarea reclamă. Ziarul pe care-l citeşti e plin de reclame, iar cutia poştală îţi este plină de pliante ale companiilor ce vor să-ţi atragă atenţia astfel încât să le cumperi nimicurile.

Nu esxistă nici un lucru pe care să-l poţi cumpăra care să te facă fericit atunci
când nu eşti. Nu confunda „a avea” cu „a fi”.

Trebuie să înţelegi că, în principiu, nu e nimic rău în a munci din greu pentru a putea cumpăra bunurile şi produsele pe care ţi le doreşti. Acesta este stilul american. Într-adevăr, este ceea ce pune economia şi lumea în mişcare. Dar nu confunda lucrurile pe care le vrei cu adevărat în viaţă cu lucrurile pe care masmedia şi marile companii ţi le induc. Suntem bombardaţi cu mesaje care ne spun că suntem importanţi doar atunci când conducem maşina potrivită, când purtăm brandul potrivit de blugi sau când consumăm băutura potrivită.

Nu esxistă nici un lucru pe care să-l poţi cumpăra care să te facă fericit atunci când nu eşti. Nu confunda „a avea” cu „a fi”. Mass-media îţi va spune că a avea bunuri este scopul suprem în viaţă. Realitatea este că a avea vine din a face; iar a face vine din a fi. Decide ce vrei să fii şi vei face numai lucrurile pe care ţi le doreşti în această viaţă, iar astfel poţi obţine lucrurile pe care le vrei cu adevărat.

Concentrează-te pe a fi, şi nu pe a avea şi-ţi vei găsi fericirea, dar şi toate bunurile sau serviciile pe care ţi le-ai putea dori. Asigură-te că îţi doreşti cu adevărat lucrurile la care aspiri, şi nu o faci din încercarea de a fi în rândul lumii.

Astăzi este ziua cea mare!

Lucrurile pe care le facem

Din când în când este util să observăm lucrurile pe care le facem. Nu atât lucrurile mari, cât acele sarcini de zi cu zi care ne ocupă mare parte din timpul dedicat vieţii personale şi profesionale. De prea multe ori „facem lucrurile aşa cum le-am făcut mereu”, sau „le facem aşa cum ni s-a spus”, sau „ca la carte”. Cu alte cuvinte, gândim limitat.

Deşi nu e nimic greşit în a îndeplini sarcinile obişnuite după o anumită rutină, trebuie să analizăm periodic de ce anume le facem, mai ales din perspectiva scopurilor noastre.

Este celebră povestea mamei care pregăteşte jambon la cuptor pentru masa de Paşte. Înainte de a-l pune în tavă, îi taie capătul şi-l pune deoparte. Fiica ei, care muncea cu ea în bucătărie, îi puse o întrebare logică: „De ce tai capătul jambonului înainte a-l pune în tavă?” Mama îi răspunse: „Aşa am făcut întotdeauna”.

Tânăra, nefiind victima paraliziei mentale în care trăim majoritatea, era curioasă să afle de ce mama sa proceda întotdeauna la fel. Forţată să se gândească la răspuns, mama realiză că nu ştia. Pur şi simplu aşa fusese învăţată.

În timpul cinei, mama şi-a întrebat la rândul ei mama de ce tăia mereu capătul jambonului înainte să-l pună în tavă. Cum era de aşteptat, răspunsul a fost: „Pentru că aşa am făcut întotdeauna”.

Pentru că întrebarea „De ce?” stăruia, aceasta a decis să ia telefonul şi să o sune pe mama ei, care trăia într-un cămin de bătrâni. Când cea mai în vârstă din familie a fost întrebată de ce a tăiat mereu capătul jambonului şi şi-a învăţat şi fiica să facă la fel, obicei transmis mai departe către nepoata şi strănepoata ei, aceasta a răspuns râzând: „Când eram tânără aveam doar o tavă mică şi trebuia să tai capătul ca să încapă în ea”.

Deşi această poveste a fost spusă de nenumărate ori, cel mai indicat ar fi să ne gândim cum ne implicăm în sarcinile noastre zilnice.

Astăzi este ziua cea mare!

Aşteaptă-te la ce e mai bun

Sper că nu sunt prima persoană care te informează asupra solemnului şi inevitabilului fapt că viaţa e nedreaptă. Din nefericire, nu obţinem întotdeauna ceea ce ne dorim sau ceea ce merităm. Cu toate acestea, primim ceea ce ne aşteptăm să primim. Ne îndreptăm inevitabil spre gândurile noastre predominante.

De-a lungul ultimilor cinci mii de ani din istoria consemnată a omenirii, numeroşi oameni remarcabili au susţinut că suntem ceea ce gândim. De multe ori, succesul sau eşecul se transformă într-un obicei. Oamenii care de-a lungul vieţii par să treacă numai prin tragedii, devenind din ce în ce mai descurajaţi, vor fi adesea auziţi spunând: „Ştiam că asta se va întâmpla”. În schimb, învingătorii în orice aspect al vieţii par să câştige de fiecare dată şi se aşteaptă la asta ca şi cum li s-ar cuveni.

În timp ce ne vedem de vieţile noastre, este important să ne amintim că întotdeauna găsim ceea ce căutăm. Dacă azi ţi-ai pus în gând că va fi o zi proastă, în scurt timp lucrurile se vor aşeza pentru a-ţi îndeplini aşteptările. În schimb, dacă porneşti cu aşteptări măreţe, aceasta poate fi una dintre cele mai bune zile din viaţa ta.

În mod ironic, chiar dacă circumstanţele nu se vor schimba, vom obţine întotdeauna rezultatul pe care-l căutăm. Câte zile grozave pierdem pentru că suntem prea ocupaţi să scoatem în evidenţă lucrurile negative din jurul nostru, în loc să ne bucurăm de lucrurile minunate pe care viaţa ni le oferă?

Te rog, fă-mi pe plac. Măcar o zi presupune că se vor întâmpla lucruri grozave; caută-le la orice pas; priveşte-le cum devin realitate. Până seara, când vei pune capul pe pernă, te vei fi bucurat de o zi excepţională. Dacă metoda mea nu funcţionează

în cazul tău, nu ai nimic de pierdut şi vei avea la dispoziţie tot restul vieţii să aştepţi, să cauţi şi să trăieşti ce e mai rău.

Viaţa nu înseamnă doar ceea ce ni se întâmplă, ci şi felul în care percepem ceea ce ni se întâmplă. Îţi doresc să ai o viaţă plină de orice te aştepţi să ţi se întâmple!

Astăzi este ziua cea mare!

Nimic şi totul

Cea mai pregnantă amintire a mea despre tornadele din Oklahoma este legată de un tânăr tată care acorda un interviu la radio. În timp ce stătea cu soţia şi cei doi copii pe bucata goală de pământ pe care cu câteva ore înainte se aflase casa lui şi tot ceea ce deţinea, a spus câteva cuvinte pe care nu le voi uita niciodată: „Am pierdut totul. Nu ne-au mai rămas decât hainele de pe noi”. Apoi, după o scurtă pauză, a continuat: „Dar cred că suntem norocoşi, căci familia noastră e bine şi în siguranţă. Avem tot ce contează”.

Să fi pierdut totul, dar în acelaşi timp să ai totul pare o contradicţie, însă nu este. Pe măsură ce mă gândesc la lecţia oferită de tânărul tată, îmi dau seama că noi toţi petrecem foarte mult timp acumulând lucruri care până la urmă au prea puţină importanţă. Şi, adesea, înţelegem ce este cu adevărat valoros atunci când lucrurile mai puţin importante dispar.

Zonele devastate vor fi reconstruite şi restaurate; vieţile afectate şi distruse vor fi refăcute; iar familiile care au pierdut pe cineva drag vor găsi tăria să meargă mai departe. Ca popor, americanii par că se definesc în momentele cele mai dificile. La câteva ore după tornade, au apărut voluntari anonimi care au lucrat zile întregi neobosiţi şi din tot sufletul. Camioane întregi de alimente şi provizii au fost adunate, şi apoi direcţionate către cei care aveau nevoie. Echipaje de urgenţă, agenţii guvernamentale şi private, biserici şi ONG-uri s-au descurcat de minune.

Uneori, pare că suntem cei mai buni când viaţa ne oferă ce e mai rău.

Capacitatea oamenilor de a depăşi momentele dificile şi de a

strânge rămăşiţele visurilor şi vieţii lor, pentru a le reconstrui în doar câteva zile, de a le reconstrui mai mari şi mai bune, ne face pe toţi să fim mândri. Dar să nu uităm că atunci când ai pierdut totul, dar ai familia şi prietenii alături, la fel şi dorinţa de a merge mai departe, înseamnă că încă ai totul.

Astăzi este ziua cea mare!

Secretul fericirii

În existenţa de zi cu zi, pe care în mod obişnuit o numim viaţă, există acele momente rare şi speciale când depăşim absolut orice obstacol şi descoperim adevăratul nostru destin. Până la urmă cred că, mai mult decât orice altceva, viaţa înseamnă să fim fericiţi în timp ce încercăm să-i facem pe alţii fericiţi. Majoritatea oamenilor sunt prea ocupaţi să-şi câştige existenţa pentru a mai avea cu adevărat o viaţă. Fericirea este adesea iluzorie şi trecătoare.

Există trei elemente care, atunci când sunt combinate, duc întotdeauna la fericire. Ca în cazul unui taburet cu trei picioare, funcţionează doar împreună. Pentru a fi cu adevărat fericiţi, trebuie să avem o ocupaţie, pe cineva pe care să-l iubim şi ceva spre care să ne îndreptăm. Dacă avem aceste trei lucruri, vom simţi cu adevărat fericirea şi bucuria. Dacă unul sau mai multe dintre aceste elemente lipseşte, vom orbecăi în întuneric căutând acel ceva iluzoriu, absent, intangibil, greu de definit, „ceva” ce ştim că există doar pentru că ne lipseşte.

„Ocupaţia” reprezintă investiţia celei mai preţioase resurse pe care o avem – timpul nostru. Cu toţii avem acelaşi număr de ore şi minute în fiecare zi.
Succesul şi fericirea depind de felul în care ne folosim timpul. Mulţi oameni cred că paradisul este o minunată insulă tropicală în care nu ai nimic de făcut toată ziua. Mari opere literare prezintă oameni ajunşi pe astfel de insule, care încearcă cu disperare să evadeze.

„Cineva pe care să-l iubeşti” se referă la respectul şi grija pe care le-am arătat celorlalţi. Pentru a fi fericiţi, trebuie să ne deschidem inimile şi să ne implicăm în vieţile celor din jurul nostru.

„Ceva spre care să ne îndreptăm” reprezintă investiţia speranţei şi energiei noastre, pe care le îndreptăm spre un moment care nu a venit încă. Nimeni nu poate fi cu adevărat fericit trăind doar acum şi aici. Trebuie să acceptăm faptul că existenţa înseamnă ceva mai mult decât avem în momentul de faţă.

Data viitoare când vei trece printr-un moment de „disperare tăcută”, analizează-ţi sufletul şi decide dacă îţi lipseşte ocupaţia, cineva pe care să-l iubeşti sau ceva către care să te îndrepţi. În asta constă secretul fericirii tale.

Astăzi este ziua cea mare!

Productivitatea ta nu te defineşte ca om

Trăim într-o societate orientată doar către rezultate. Eşti considerat bun în funcţie de cea mai recentă reuşită a ta. Din această cauză mulţi oameni se confruntă cu stima de sine scăzută.

De curând, m-am bucurat să urmăresc Campionatul Naţional de Baschet NCAA. Timp de luni de zile, fiecare echipă din ţară are ca scop participarea la această competiţie sportivă. Apoi, la sfârşitul sezonului, 64 de echipe din diferite zone ale ţării sunt selectate. Pe măsură ce competiţia avansează, echipele sunt eliminate una câte una până când, la sfârşitul sezonului, echipa rămasă este numită campioană naţională.

Dintre toţi participanţii de la începutul sezonului şi dintre cei mai buni 64 care au ajuns în concurs, doar o singură echipă va ieşi câştigătoare. Dacă acesta este scopul nostru, atunci majoritatea dintre noi suntem condamnaţi la eşec. Succesul constă în echilibrul dintre a căuta şi a ne lupta, pe de-o parte, şi a fi liniştiţi şi mulţumiţi, pe de altă parte. Putem atinge acest echilibru doar dacă ne separăm valoarea de productivitate.

Cei mici par să înţeleagă acest lucru în mod instinctiv. Când ai şase ani te distrezi atunci când te joci, indiferent dacă pierzi sau câştigi. Din păcate, pe măsură ce creştem nu mai este în regulă să pierdem, deoarece ne identificăm cu performanţele noastre.

Succesul constă în echilibrul dintre a căuta şi a te lupta, pe de-o parte, şi a fi
liniştiţi şi mulţumiţi, pe de altă parte.

Cu toţii suntem valoroşi. Dar valoarea aceea nu are nici o legătură cu performanţa. Vei citi în fiecare zi în ziare despre mari atleţi, staruri de cinema, sau despre oameni de afaceri de succes a căror viaţă personală este un dezastru complet. Poate performanţele lor sunt extraordinare, însă viaţa lor nu este.

Nu face un scop din obţinerea bunurilor materiale sau a unui statut. Încearcă, în schimb, să faci lucrurile potrivite într-un mod natural, iar asta te va ajuta în cele din urmă să obţii toate acele lucruri pe care cultura noastră le consideră reuşite.

Astăzi este ziua cea mare!

Nu rata mesajul

Prea mulţi dintre noi se cramponează de detalii şi pierd din vedere esenţialul.

Îmi amintesc că pe vremea când eram copil am auzit povestea lui Iona şi a balenei. Povestea aceasta conţine o mulţime de principii care pot avea un impact asupra vieţii din zilele noastre. De curând ascultam unul dintre talk-show-urile de noapte. Am ascultat un grup de elevi şi ascultători din toată America dezbătând probleme legate de Iona şi balenă. Întrebările porneau de la: „Era cu adevărat o balenă sau doar un peşte mare?” până la cum a putut Iona să supravieţuiască trei zile sub apă, chiar şi în interiorul unei balene, al unui peşte sau orice o fi fost.

În timp ce conversaţiile şi dezbaterile continuau, mi-am dat seama că oamenii aceştia erau atât de preocupaţi de detalii încât ratau imaginea de ansamblu. Discutau despre elemente de detaliu, care nu pot fi complet confirmate sau infirmate, şi le scăpa mesajul care se poate adresa tuturor. Nu este necesar ca mesagerul să fie perfect pentru ca noi să primim un mesaj puternic.

Gandhi spunea: „Orice om mi-e superior, în sensul că pot învăţa ceva de la el”.

Imediat după incidentul Watergate, Richard Nixon a început să fie aspru criticat. Orice spunea sau făcea era analizat şi respins din cauza detaliilor extrem de bine documentate ale cazului Watergate. Mai târziu, Nixon şi-a răscumpărat greşelile într-o oarecare măsură şi a devenit un autor respectat, lector şi

consilier onorific. Oamenii au ajuns la concluzia că deşi Nixon a făcut greşeli, aşa cum facem toţi, avea probabil una dintre cele mai sclipitoare minţi din epoca sa, atunci când venea vorba despre afaceri externe. Mulţi ani după incidentul Watergate, lumea încă respingea ceea ce avea Nixon de spus din cauză că devenise un mesager plin de defecte.
Gandhi spunea: „Orice om mi-e superior, în sensul că pot învăţa ceva de la el”. Mai mult decât atât, este adevărat şi avem de învăţat câte ceva din fiecare experienţă, situaţie, carte, conversaţie etc.

Nu toate detaliile trebuie definite în totalitate sau pe deplin înţelese pentru ca noi să dobândim ceva valoros. Mesagerul poate fi unul necunoscut sau plin de defecte, dar mesajul poate fi valid. Aşadar, în orice situaţie, indiferent de mesager, detalii sau circumstanţe, ar trebui să ne întrebăm: „Ce aş putea învăţa din asta şi cum se aplică în cazul meu?”

Astăzi, promite să cauţi înţelepciune şi cunoaştere în orice sursă, nu doar în cele pe care le înţelegi sau în cele care îndeplinesc standardele arbitrare ale societăţii.

Astăzi este ziua cea mare!

Un om „extraordinar

Am un prieten drag care mi-a publicat cea de-a patra carte. Numele lui este Charlie „Extraordinarul” Jones. Charlie s-a ales cu acest nume unic deoarece cu multi ani în urmă a scris o carte numită Si totuşi viata este extraordinară. Dacă
> > > >
eşti un cititor fidel al articolelor mele, ştii că rareori recomand o carte anume, dar dacă vrei să experimentezi tot ceea ce viata are de oferit, cartea lui Charlie este una pe care trebuie să o citeşti.

Consumăm foarte mult timp, efort şi energie gândindu-ne la ce cred ceilalţi despre noi. De fapt, părerile sau etichetele pe care ni le punem singuri sunt cele care contează cu adevărat. Gândeşte-te cum ar fi să treci prin viaţă când toţi din jurul tău îţi spun „Extraordinarul”; asta te va afecta în fiecare zi, indiferent dacă realizezi sau nu acest lucru.

Cât de frecvent auzi despre ceilalţi că se consideră leneşi, proşti, urâţi etc., după ce au făcut o simplă greşeală omenească? Cu toţii facem în fiecare zi lucruri despre care avem o părere bună, dar şi lucruri de care nu suntem foarte mândri. Mesajele pe care ni le spunem nouă sunt cele care contează. Nu suntem performanţele noastre, după cum nu suntem nici gândurile ori sentimentele celor din jurul nostru. Suntem însă întruparea etichetelor pe care ni le punem singuri.

Imaginează-ţi cum ar fi ca atunci când faci o greşeală, în loc de „Sunt prost” să spui sau pur şi simplu să gândeşti: „Sunt extraordinar, dar ceea ce am făcut nu e deloc extraordinar”. Această schimbare simplă, repetată de sute şi mii de ori de-a lungul lunilor şi anilor, va schimba modul în care te percepi. Aşteptările tale îţi vor schimba acţiunile. Acţiunile îţi vor schimba obiceiurile. Obiceiurile îţi vor
> > > > schimba caracterul. Iar caracterul te va redefini.

Dacă nu ţi-ai atribuit un nume în mod subconştient, aş vrea să ţi-l împrumut pe al lui Charlie. Nu am permisiunea lui să-i dau numele cu împrumut, dar oricine este „Extraordinar” cu siguranţă nu se va supăra. Astăzi, când îţi îndeplineşti sarcinile obişnuite, aminteşte-ţi să te gândeşti la tine ca la o persoană „extraordinară”. Identifică-te cu această persoană „extraordinară” şi vei observa imediat o schimbare atât la tine, cât şi la cei din jurul tău.

Charlie Jones avea dreptate. „Viaţa este extraordinară.”

Astăzi este ziua cea mare!

Părerea care contează cu adevărat

Întotdeauna ne ridicăm la înălţimea aşteptărilor noastre. Uneori, acestea sunt aşteptări pe care le avem de la noi înşine, dar, mult mai des, sunt aşteptările pe care le-am permis altora să ni le impună. Dacă nu suntem atenţi, la un moment dat vom realiza că vom câştiga bătălia altcuiva şi vom pierde războiul nostru.

Ani la rând, presiunea societăţii şi mass-media ne-au încurajat să facem la fel ca restul lumii. Dacă nu eşti rudă cu restul lumii, nu există nici un motiv practic sau logic pentru care să-ţi setezi standardele în funcţie de cele ale altora.

După multe dintre conferinţele mele, am ocazia să mă întâlnesc cu diverşi oameni şi să discutăm despre cariera şi scopul lor în viaţă. De multe ori, acestea par a fi aceleaşi scopuri, preambalate, care ne-au fost vândute tuturor. Uneori e necesar să ne îndepărtăm de toate informaţiile şi presiunile din exterior pentru a reflecta pur şi simplu la „ceea ce este important pentru mine, în viaţa mea”.

Presupune că banii, timpul, educaţia şi alţi factori nu se numără printre obiectivele tale în viaţă. Cu toţii ştim că în cele din urmă aceşti factori chiar

> > > >

contează, dar e important să nu amestecăm „Cum vom face asta?” cu decizia „Ce vom face?”

Risipim foarte mult timp, efort şi energie încercând să ne asigurăm că alţii vor spune doar lucruri bune despre noi. Nu cred că ne-ar mai interesa la fel de mult ce cred alţii despre noi dacă am realiza cât de rar se gândesc ei la noi.

Modalitatea de a-ţi construi o viaţă minunată este pur şi simplu să aduni la un loc mai multe zile grozave. O zi nemaipomenită

poate fi una în care, atunci când îţi pui capul pe pernă, poţi rememora activităţile de peste zi şi să fii mulţumit. În mod ideal, nu eşti mulţumit doar de cât de bine te-ai descurcat în atingerea ţelului, ci eşti mulţumit şi că urmăreşti obiectivul potrivit.

Promite-ţi că vei avea în vedere lucrurile care contează cu adevărat pentru tine şi pentru familia ta. Lasă-i pe ceilalţi să încerce să ţină pasul cu restul lumii.

Astăzi este ziua cea mare!

Priorităţi şi programe

Toţi ne planificăm cumva activităţile, zilnic sau săptămânal. Unii folosesc agende, alţii îşi notează pe bileţele, iar alţii folosesc sisteme obscure, care nu pot fi descrise. Dar, în felul nostru, fiecare avem o listă mentală cu „lucruri de făcut”.

Când ne examinăm lista de activităţi din fiecare zi, le organizăm în general în funcţie de priorităţi. Asta înseamnă că stabilim care dintre aceste activităţi este cea mai importantă şi care poate fi amânată dacă este necesar.

Recent eram într-o călătorie de afaceri/plăcere şi aveam ceva timp la dispoziţie să mă gândesc la priorităţi. Nu doar la priorităţile de afaceri, ci şi la priorităţile personale. Am descoperit că lucrurile cele mai importante pentru mine sunt rareori incluse pe lista mea zilnică de priorităţi, asta dacă sunt incluse vreodată. Mi-am dat seama că am făcut greşeala de a-mi stabili priorităţile din program, în loc de a-mi programa priorităţile. E o mare diferenţă între cele două, pe care sper să o înţelegi şi să o aplici şi tu.

Câţi dintre noi am aşteptat acel weekend prelungit sau să luăm prânzul cu un prieten etc., până când se ivea loc în programul nostru? Cunoşti această poveste la fel de bine ca mine. Nu avem niciodată timp, iar lucrurile se întâmplă doar când sunt programate. Din acest motiv, pentru a avea succes trebuie să ne asigurăm că facem loc priorităţilor personale în programul nostru. Activităţile profesionale ne pot acapara toată ziua, dacă nu ne facem programul în funcţie de priorităţi.

Timpul petrecut cu familia şi cel dedicat dezvoltării personale ar trebui marcate în calendar înainte ca toate activităţile zilnice să ne copleşească viaţa.

Ţine mine, ziua de ieri e istorie, cea de mâine e un mister, iar ziua de astăzi e un dar[1]. Ai grijă să trăieşti după acest principiu şi plănuieşte să trăieşti la fel şi în viitor.

Astăzi este ziua cea mare!

O cutie plină cu lucruri

Cu toţii trecem prin acele momente aparent insignifiante, care în retrospectivă se dovedesc a fi puncte de cotitură. Îmi amintesc ziua în care familia mea a luat decizia că bunicul meu nu mai putea trăi singur în casa lui şi trebuia să se mute într-un cămin pentru vârstnici. Avea mult peste 90 de ani şi locuise în acea casă mai bine de 60. Era plină de vechituri, suvenire, lucruri personale şi amintiri.

În ziua în care urma să se mute la aproximativ 320 de kilometri, într-un alt oraş, unde mare parte din familia noastră ar fi putut fi aproape de el, am făcut în aşa fel încât mutarea să fie cât mai uşoară cu putinţă. Chiar dacă nu sunt nevăzător şi nu conduc, am fost binecuvântat să am limuzină şi şofer. L-am trimis pe şofer să-l ia cu limuzina pe bunicul meu şi toate „lucrurile” lui. Bunicul meu mersese cu limuzina de câteva ori, dar, trăim perioada Marii Crize, nu s-a simţit niciodată confortabil în ea. Deoarece era cel mai spaţios automobil cu putinţă, m-am gândit că va avea nevoie de spaţiu pentru toate „lucrurile” sale.

Când s-a întors, şoferul m-a informat că l-a lăsat cu bine pe bunicul meu la centru. L-am întrebat dacă a fost suficient spaţiu pentru toate „lucrurile” acestuia. Şoferul a râs şi mi-a spus: „Avea doar o cutie mică, am pus-o pe scaunul din dreapta”.

Am sunat la centru să mă asigur că avea tot ce era necesar. Personalul m-a asigurat că totul era în ordine. Deşi în următoarele câteva săptămâni şi luni părinţii mei i-au adus bunicului diferite alte obiecte de care ei credeau că ar avea nevoie, m-a izbit faptul că după o viaţă de adunat „bunuri”, nevoile sale de bază se rezumau la o singură cutie.

Asta ne face să ne întrebăm cât de mult din ceea ce credem că ne trebuie neapărat sunt lucruri de care chiar avem nevoie. Şi cât de

multe dintre lucrurile pe care le căutăm sunt pur şi simplu altfel de „bunuri”, pe care mass-media şi societatea au încercat să ni le vândă?

Nevoile noastre de bază sunt simple. „Bunurile” de dincolo de ele sunt fie cireaşa de pe tort, fie bagaj care ne trage în jos. Asigură-te că tu posezi „bunurile”, nu că „bunurile” te posedă pe tine.

Astăzi este ziua cea mare!

Partea cea mai bună abia de acum urmează

Am un prieten care de ani de zile încheie toate discuţiile cu fraza: „Partea cea mai bună abia de acum urmează”. Asta e mai mult decât o banalitate simpatică. Îţi lasă un sentiment plăcut că urmează o zi bună.

Pe măsură ce populaţia îmbătrâneşte, societatea noastră caută posibilităţi de a avea grijă de trupuri şi minţi mai în vârstă. Elementul de bază pentru calitatea vieţii unui individ nu este vârsta minţii sau a trupului, ci cât de bătrân sau tânăr îţi este spiritul. Cu toţii cunoaştem oameni cu un spirit bătrân la 20, 30 de ani. Tutuşi, ai întâlnit probabil şi tu oameni la 80 sau 90 de ani care au o inimă tânără şi sunt plini de viaţă. Cred că diferenţa se regăseşte în mottoul prietenului meu: „Partea cea mai bună abia de acum urmează”.

Sufletul nostru îmbătrâneşte atunci când începem să credem că cele mai bune zile şi cele mai bune lucruri din viaţă au rămas în trecut. Începem să ne agăţăm de amintiri în loc să avem aşteptări legate de ziua de mâine. Dar, indiferent de vârsta pe care o avem, dacă presupunem că „Partea cea mai bună abia de acum urmează”, aceasta devine o profeţie care se împlineşte şi ne va garanta o zi minunată.

Am mai vorbit înainte, în aceste mici texte pe care eu le numesc Winner's Wisdom, despre cele trei elemente necesare pentru fericire: ocupaţia, cineva pe care să-l iubeşti şi ceva către care să te îndrepţi. Dacă putem trăi cu aşteptarea că vom avea parte de lucruri bune, vom avea întotdeauna ceva către care să ne îndreptăm şi ne va fi mult mai uşor să ne dăm seama ce avem de făcut şi pe cine să iubim.

Cu toţii avem momente dificile şi zile proaste, însă contează în ce

lumină privim aceste experienţe. Unii oameni privesc dificultăţile ca pe un lucru firesc în cursul existenţei. Alţii privesc necazurile ca pe o mică paranteză a vieţii, urmată de lucruri captivante şi de zile mai bune.

Ţine minte: nu primim întotdeauna ceea ce ne dorim, lucrurile de care avem nevoie sau cele pe care le meritǎm. În cele din urmă, primim ceea ce ne aşteptăm să primim. Trăieşte ziua de azi având cele mai mari aşteptări şi vei descoperi, la fel ca prietenul meu, că: „Partea cea mai bună abia de acum urmează”.

Astăzi este ziua cea mare!

Chitara mea plânge uşor

În ultimele trei săptămâni, am pierdut trei oameni care însemnau foarte mult pentru mine. Din cauza tuturor înmormântărilor, funeraliilor şi elogiilor, am fost într-o dispoziţie meditativă.

În această dimineaţă m-am trezit devreme pentru obişnuita mea sesiune de antrenament. Aşa cum mi-e obiceiul, am pornit radioul ca să ascult în timp ce fac sport. Prima melodie era celebră „Something” a lui George Harrison. Un mare artist, nimeni altul decât Frank Sinatra, a spus că este favorita sa. Apoi a urmat o altă melodie a lui Harrison: „Here Comes the Sun”, care îmi dă întotdeauna o stare bună şi plină de speranţă. Şi, în cele din urmă, au dat şi al treilea cântec tot al lui Harrison. Au dat „While My Guitar Gently Weeps” [În timp ce chitara mea plânge uşor]. Tulburătorul duet instrumental al lui George Harrison cu Eric Clapton este motivul pentru care mulţi dintre noi se bucură să cânte şi să asculte minunata muzică de chitară. În timp ce cântecul se stingea încet, un crainic emoţionat a declarat că „George Harrison s-a stins din viaţă noaptea trecută, la vârsta de 58 de ani”.

Harrison era cel mai tânăr şi probabil cel mai puţin cunoscut dintre cei patru Beatles. A primit prima chitară când avea 13 ani, iar câţiva ani mai târziu îl învăţa pe John Lennon să cânte. Colaborarea lor ne-a învăţat pe mulţi dintre noi cum să cântăm. Indiferent dacă îţi place sau nu muzica lui Harrison, trebuie să recunoşti că a lăsat o moştenire durabilă.

Sunt foarte puţini oameni în fiecare generaţie care ajung să întruchipeze gândurile, sentimentele şi spiritul contemporanilor. George Harrison a reuşit asta. Orice ar fi, la sfârşitul secolului viitor oamenii vor asculta melodiile lui George Harrison. Istoria va dovedi valoarea lui şi a realizărilor sale. Timpul îl va ajuta să-şi ocupe locul cuvenit în cărţile de istorie.

Ceea ce este important pentru tine şi pentru mine este să ne dăm seama că timpul trece, că nimic nu este veşnic şi că fiecare dintre noi trebuie să încerce să lase în urmă o moştenire. În ultimă instanţă, este mai important cum schimbi vieţile celor cu care ai de-a face zilnic decât dacă schimbi lumea. De fapt, fiecare dintre noi schimbă lumea în fiecare zi când le influenţează vieţile celor din jur.

Urmează-ti visurile ca şi cum ai trăi veşnic şi tratează moştenirea pe care o laşi în urmă ca şi cum aceasta ar fi ultima ta zi.

Astăzi este ziua cea mare!

Piatra de temelie

În urmă cu câţiva ani, în timp ce vorbeam unui grup de tineri, am fost pus în faţa unei dileme. Explicam audienţei mele de preadolescenţi cât de important este să ne autodepăşim întotdeauna şi să ne dezvoltăm acceptând provocări noi. Un tânăr extrem de energic m-a întrebat dacă mi-am dorit vreodată să fac ceva anume, dar fără să fi încercat. Înainte să mă gândesc, m-am auzit spunând: „Întotdeauna mi-am dorit să scriu poezii”.

Mi-a repetat cuvintele, spunând: „E extrem de important să ne autodepăşim întotdeauna, şi să acceptăm provocări noi”.

Vă supun atenţiei primul dintre multele poeme pe care le-am scris, şi care va fi mereu dedicat acelui tânăr.

Dacă e să visez, lasă-mă să visez cu măreţie.

Lasă-mă să visez la idealuri mari şi să am gânduri

Demne de mine şi de străduniile mele.

Dacă e să reuşesc, lasă-mă să reuşesc straşnic.

Lasă-mă să-mi consum resursele şi fiinţa
În căutarea acelui măreţ vis.

Şi dacă e să mă împiedic, lasă-mă să mă împiedic, dar să nu mă opresc.

Lasă-mă să învăţ şi să cresc ca să renasc în luptă

Încă o zi, şi încă o zi, şi încă o zi.

Dacă e să câştig, lasă-mă să o fac cu onoare, umilinţă şi recunoştinţă

Pentru acei oameni şi acele lucruri ce au făcut victoria posibilă şi atât de dulce.

Fiecăruia dintre noi viaţa i-a fost dată ca un teren gol,

Cu patru pietre de temelie.

Aceste patru pietre sunt puterea de a visa,

Puterea de a lupta,
Puterea de a te împiedica, dar de a merge mai departe

Şi puterea de a câştiga.

Omul obişnuit îşi vede bucata de pământ

Drept un simplu spaţiu în care să stea şi să se gândească la lucrurile ce nu vor
fi.

Dar omul neobişnuit o vede ca pe un castel,

O catedrală,

Un loc unde să înveţe şi să se vindece.

Căci omul neobişnuit înţelege că prin intermediul

acestor patru pietre de temelie

Divinitatea ne-a dat nimic şi totul.

Astăzi este ziua cea mare!

Depăşeşte-ţi limitele

Cu toţii avem temeri cu care ne confruntăm. Aceste temeri ne determină să facem anumite lucruri şi să nu facem altele. Frica este o reacţie naturală şi foarte normală în majoritatea cazurilor. Cu toate acestea, din când în când este important să ne întrebăm: „În momentul de faţă temerile mele sunt griji fondate, care mă ţin departe de necazuri, sau sunt gânduri iraţionale, care mă ţin departe de locul în care ar trebui să mă aflu?”

Mulţi oameni din zilele noastre se tem de zborul cu avionul. Temerile lor variază de la un sentiment de nesiguranţă chiar înainte de decolare până la o groază nestăpânită, care-i împiedică până şi să se apropie de un aeroport. O oarecare teamă în ceea ce priveşte zborul este în regulă. Când vorbim de o maşinărie de metal care cântăreşte câteva tone, pe care o umpli cu oameni şi apoi o lansezi în aer, puţină îngrijorare, precauţie şi planificări prealabile sunt destul de importante. În schimb, dacă cineva ratează multe dintre beneficiile pe care călătoriile moderne cu avionul i le oferă din cauza unei frici iraţionale şi nefondate, cel mai bine ar fi ca această frică să fie analizată.

Trebuie să recunosc că am câteva frici legate de paraşutism. Simt că am rezolvat problema asta, căci nu am absolut nici o dorinţă să sar dintr-un avion cu nimic altceva decât o bucată de pânză care să mă despartă de moarte. Din moment ce nu am o dorinţă reală de a face paraşutism, frica pe care o simt nu mă afectează. În schimb, dacă mi-ar fi teamă să întâlnesc oameni noi sau să merg în locuri în care nu am mai fost, ar trebui să mă confrunt cu această teamă ca să-mi pot urma pasiunile şi destinul.

La urma urmei, factorii determinanţi trebuie să fie scopurile şi preocupările noastre. Dacă limitele pe care le-am permis în minţile noastre ne împiedică să încercăm să obţinem ceea ce are

viaţa mai bun de oferit, e timpul să facem o schimbare. Îţi aminteşti când erai copil şi îţi era teamă să sari în apă de pe trambulină, să mergi pe bicicletă sau să te duci singur la şcoală? Toate acestea erau frici reale în acel moment al vieţii tale, dar dacă le-ai fi cedat, gândeşte-te la toate lucrurile pe care le-ai fi ratat. Dacă frica te împiedică să îţi urmezi destinul, aminteste-ti că măreţia se află dincolo de această limită.

> > >

Astăzi este ziua cea mare!

Lecţia din acvariu

În casa mea nu există câini sau pisici, căci programul nostru de călătorii ne împiedică să avem astfel de animale; cu toate acestea, în ultimii câţiva ani am fost mândrii posesori şi îngrijitori ai unui peşte tropical foarte mare. De curând ni s-a spus că i-ar merge mai bine dacă ar avea un acvariu mai mare. Aşa că i-am dublat spaţiul, cumpărându-i un acvariu nou.

După ce am pregătit toate produsele de întreţinere şi toate accesoriile necesare pentru noul acvariu, l-am scos în mod ceremonios din apă şi l-am pus în noua sa casă. Deşi avea de două ori mai mult spaţiu decât avusese înainte, înota doar într-un spaţiu mic, limitat, în colţul noului său acvariu. Era evident că se obişnuise să trăiască într-un spaţiu restrâns.

Mulţi dintre noi facem aceeaşi greşeală în vieţile noastre personale şi profesionale. Presupunem că viitorul este limitat de trecut şi că nu ne putem dezvolta abilităţile. De cele mai multe ori, motivul pentru care urmăm un drum cunoscut este simplul fapt că ne este familiar. Auzim prea des afirmaţia: „Aşa am făcut mereu”.

A durat câteva zile până când peştele şi-a lărgit orizonturile şi s-au bucurat deplin de noua casă. Dar am plăcerea să vă anunţ că totul este bine în noul nostru acvariu. Sunt sigur că în scurt timp peştele se va obişnui cu acest acvariu, şi, dacă îl vom muta într-unul şi mai mare, vom trece prin aceleaşi etape de acomodare ca mai înainte.

Succesul din trecut ne poate limita viitorul. Petrecem prea mult timp privind în urmă, la cele mai mari reuşite din trecut, însă adesea nu reuşim să privim spre viitor şi să ne dăm seama cum am putea face ziua de mâine mai importantă şi mai bună decât cea de azi.

Trecutul ne ajută să învăţăm din experienţele trăite şi să le valorificăm, însă nu trebuie să-i permitem să ne definească viitorul. Trebuie să înţelegi că fiecare zi este un nou început. Fă-o să conteze.

Astăzi este ziua cea mare!

Astăzi este ziua cea mare, nu mâine

Voi, cititorii mei fideli, ştiţi că fiecare dintre articolele mele se încheie cu fraza: „Astăzi este ziua cea mare!” Este un mod de a vă aminti mereu că ziua de ieri nu e nimic altceva decât o amintire trecătoare, iar ziua de mâine e doar o promisiune încrezătoare. Trăim doar în prezent.

Noi, civilizaţiile occidentale, nu am reuşit să stăpânim conceptul de a trăi clipa. Irosim atât de mult timp îngrijorându-ne pentru ieri sau plănuind ziua de mâine, încât uităm să trăim în prezent.

Încearcă să-ţi trăieşti viaţa „cu un scop”. Asta înseamnă să te dedici complet. Nu încerca să faci un lucru şi să te gândeşti la altul. Acest efort conştient de a „trăi clipa” te va face mai bun, dar mai ales te va face să analizezi semnificaţia sarcinilor în care decizi să-ţi investeşti timpul.

Ţine minte, clipa aceasta este tot ce ai.

Şi, ca de fiecare dată, astăzi este ziua cea mare!

Unul dintre motivele din cauza cărora ne lăsăm minţile să rătăcească în trecut sau în viitor este acela că ne umplem timpul cu activităţi banale şi lipsite de raţiune. Unele nu pot fi evitate, însă trebuie să le eliminăm pe cele care ne fac să pierdem timpul. O viaţă trăită din plin nu înseamnă altceva decât perioade întregi, ani, luni, săptămâni şi zile trăite în acelaşi stil. Cumva, când ne proiectăm în viitor, ne gândim doar la lucrurile foarte importante pentru noi.

Viitorul nostru poate fi important doar dacă îl construim în baza

activităţilor relevante pe care le îndeplinim în prezent.

Ţine minte, clipa aceasta este tot ce ai. Şi, ca de fiecare dată, astăzi este ziua cea mare!

O poziţie defensivă

Cei care locuiesc astăzi în Statele Unite le datorează enorm acelor suflete curajoase care au înfruntat necunoscutul traversând continentul nord-american în căruţe cu coviltir. S-ar putea ca primii locuitori care s-au stabilit acolo unde locuieşti astăzi să fi ajuns tot în această manieră primitivă sau printr-o metodă similară. Avem multe de învăţat de la aceşti indivizi curajoşi şi vizionari.

Unul dintre obiceiurile caravanelor cu căruţe, pe care le putem folosi şi noi atât în plan personal, cât şi profesional, este aşezarea căruţelor în cerc. Ori de câte ori erau atacaţi, călătorii strângeau căruţele într-un cerc. În interiorul cercului erau oamenii cei mai importanţi şi obiectele valoroase. Totul era protejat de obiectele mai puţin valoroase, care puteau fi sacrificate dacă era necesar.

Deşi toate lucrurile din căruţe erau valoroase, aceşti pionieri au descoperit că exista un nivel chiar mai înalt în ierarhia valorilor lor. Erau dispuşi să sacrifice uneltele şi ustensilele necesare, chiar şi căruţele, pentru a-şi salva mai întâi familia, şi apoi avuţiile.

Ţi-ar fi de ajutor să faci un scurt exerciţiu. Imaginează-ţi că ţi-a luat foc casa. Fă o listă cu 10 lucruri pe care ai vrea să le salvezi. Acestea pot fi sau nu lucrurile pe care le consideri de valoare. Din când în când, poţi să-ţi imaginezi o criză personală sau profesională şi să te gândeşti la persoanele şi lucrurile importante pentru tine şi pe care ai vrea să le ai în preajmă; îţi va fi de folos.

Mă gândesc adesea la omul preistoric care hoinărea liber prin Munţii Stâncoşi cu mult înainte ca zona să fie colonizată. Putea să cutreiere nestingherit potecile muntoase, unde puţini oameni

fuseseră capabili să ajungă. Câţiva ani mai târziu, avea mai multe lucruri, averea sa sporise. Călătorind prin aceste zone într-o căruţă, la un moment dat a fost obligat să treacă prin deşert, şi nu pe potecile muntoase cu care era obişnuit. În timp ce privea în depărtare la frumoasele vârfuri muntoase, a realizat că această fugă după câteva lucruri materiale nu i-a schimbat doar cursul călătoriilor sale, ci şi cursul vieţii.

Dacă nu suntem atenţi, ne vom trezi adeseori depunând eforturi pentru a obţine lucruri şi a menţine relaţii mai puţin valoroase decât cele pe care le sacrificăm în căutarea inutilă a unor lucruri pe care nu le vrem.

Astăzi este ziua cea mare!

Fă o schimbare

Cei care îmi citesc în mod frecvent articolele ştiu că rareori recomand anumite cărţi. În schimb, îi încurajez pe oameni să citească acele cărţi care-i vor ajuta în urmarea propriilor pasiuni. Cu toate acestea, am terminat de curând ambele cărţi ale lui Tom Brokaw cu privire la Marea Criză şi perioada celui de-al Doilea Război Mondial: The Greatest Generation [Generaţia de aur] şi The Greatest Generation Speaks [Generaţia de aur ia cuvântul].

Aceia dintre voi care au trăit în acele vremuri sau care au fost crescuţi de persoane care au trăit în acea perioadă vor descoperi că ambele cărţi reprezintă o călătorie minunată şi reconfortantă prin cele mai frumoase şi mai dificile momente ale acelei epoci. Cei care s-au născut ceva mai târziu vor descoperi o generaţie de oameni care au modelat lumea în care trăim astăzi prin caracterul, integritatea şi determinarea lor.

Pe măsură ce veţi citi diverse poveşti ale oamenilor afectaţi de Marea Criză şi de al Doilea Război Mondial, veţi fi şocaţi când veţi afla că ei nu îşi dau seama că au trăit momente importante ale istoriei. Consideră că sunt doar nişte oameni care şi-au făcut datoria.

Absorbiţi de activităţile noastre zilnice, nici noi nu realizăm adesea cât de importante sunt momentul şi locul în care trăim. În fiecare zi, fiecare dintre noi îşi scrie propria biografie. Rareori ne gândim la ea astfel, până în clipa în care citim necrologul unei persoane dragi. Apoi, privim cursul vieţii dintr-o altă perspectivă, una uşor de gestionat.

Cum ai alege să-ţi trăieşti viaţa dacă ai şti că va deveni o parte importantă din istorie sau că cei dragi îţi vor citi necrologul la sfârşitul vieţii? Gândeşte-te la lucrurile trecătoare ca la nişte indicatoare permanente de-a lungul istoriei. Nu ştii niciodată

care este momentul crucial decât atunci când eşti mult prea departe de punctul în care mai poţi schimba ceva. Presupune că fiecare activitate pentru care alegi să depui eforturi are o semnificaţie majoră. Când ai grijă de detalii, lucrurile importante vin de la sine.

Dacă nu simţi acea pasiune sau acel interes pentru activităţile tale zilnice, fie găseşte-ţi altceva de făcut, fie adoptă o nouă atitudine faţă de calea pe care ai ales-o. Va veni ziua în care oamenii îţi vor citi necrologul şi vor analiza lucrurile pe care le-ai lăsat în urmă. Atunci va fi prea târziu să mai schimbi ceva. Fă-te remarcat cât mai ai ocazia.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul problemelor

The Ultimate Gift este una dintre cele mai cunoscute cărţi scrise de mine. Este un roman despre descoperirea celor 12 daruri care ne fac viaţa completă şi împlinită. Cititorii înţeleg imediat darul familiei, darul prietenilor, darul banilor etc. Însă darul care la prima vedere îi nedumereşte pe cei mai mulţi este darul problemelor.

Este esenţial să conştientizăm că în fiecare tragedie şi în fiecare problemă există probabil şi un dar sau o fărâmă de ceva mai bun. Este ceea ce eu numesc avantajul necazului.

Cu toate că tragedii precum atacurile teroriste din 11 septembrie au produs multă durere şi suferinţă, există şi eventuale beneficii care vin în urma dezastrelor. Care dintre noi nu s-a simţit mai apropiat de prieteni şi familie? Care dintre noi nu s-a simţit mai patriot şi nu a avut un sentiment de mândrie faţă de ţara noastră? Care dintre noi nu a apreciat munca depusă de poliţie, pompieri şi echipajele de urgenţă?

Răul a fost făcut. Nimeni nu mai poate face nimic să împiedice moartea atâtor oameni. Ceea ce putem face este să mergem mai departe, să fim recunoscători pentru viaţa pe care o trăim şi libertatea de care avem parte.

Cei care au încercat să distrugă entuziasmul şi libertatea prin acte lipsite de raţiune au reuşit doar să reaprindă o şi mai profundă apreciere a acestor lucruri în oamenii de pretutindeni care caută libertatea şi iubesc pacea.

Când ne gândim la avantajele necazurilor, este important să ne amintim că problemele nu au în sine un beneficiu, ci atitudinea noastră faţă de ele contează. Pentru fiecare persoană învinsă de circumstanţe, îţi voi arăta un alt individ care s-a confruntat cu aceleaşi situaţii, care a transformat necazul într-un avantaj şi a mers mai departe ca o persoană mai bună, mai puternică, cu o

înţelegere mai bună a propriului destin.

De astăzi caută avantajele necazurilor în circumstanţele actuale.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul zilei

Poate-ţi aminteşti versurile vechiului cântec: „What a Différence a Day Makes”.

O zi poate schimba totul. Dacă te gândeşti la trecutul tău şi la zilele marcante care te-au adus în situaţia prezentă, s-ar putea să te gândeşti la ziua nunţii, la ziua absolvirii, la ziua în care ai început o carieră nouă etc. Există momente importante care, pur şi simplu, se întâmplă, în timp ce pentru altele ne facem planuri şi muncim foarte mulţi ani. În societatea noastră, am ajuns să înţelegem printr-o „zi obişnuită” una în care nu se întâmplă nimic important. Totuşi trebuie reţinut că, dacă eşti pe drumul cel bun, astfel de „zile obişnuite” sunt esenţiale.

Poate, la fel ca mine, îţi aminteşti un meci de baschet palpitant în cazul căruia rezultatul a fost nesigur până în ultima secundă. În ultimele minute, cele două echipe duc o luptă strânsă, iar în ultima secundă mingea intră în coş, lovitura decisivă pentru câştigarea meciului. Acea aruncare este „lovitura câştigătoare”. De fapt, orice coş marcat de la început până la fluierul final ar fi câştigat meciul. Pur şi simplu, alegem să ne concentrăm pe coşul final.

Sunt zile în care trecem de linia de sosire, ne atingem scopul sau ajungem la piatra de hotar; sunt zile speciale şi ar trebui să ne bucurăm de ele. Dar nu uita niciodată vechiul proverb chinezesc: „Orice călătorie începe cu un singur pas”. De-a lungul drumului trebuie să aşteptăm, să ne bucurăm şi să savurăm fiecare pas.

Darul zilei este doar unul dintre darurile speciale din cartea mea şi din filmul The Ultimate Gift. Sper că mă vei însoţi în această

Darul visurilor

călătorie.

Astăzi este ziua cea mare!

Visurile sunt cele care ne construiesc viaţa. Fie facem parte din grupul norocoşilor care îşi trăiesc visul, fie din categoria hoinarilor neliniştiţi care îşi trăiesc viaţa într-o disperare tacită.

Nu vorbesc despre a visa cu ochii deschişi sau despre iluzii. Cu toţii ne-am visat jucând pentru echipa favorită în ultimul meci la Campionatul Mondial. Mă refer însă la vizualizarea modului în care ar putea sau ar trebui să arate viaţa noastră.

În tinereţe, cu toţii ne dorim câte ceva: ce anume să devenim, să facem sau să deţinem. Acelea sunt visurile tinereţii noastre, vizualizarea destinului nostru. Ajungând adulţi, membri activi ai societăţii, cei mai mulţi dintre noi renunţăm la o parte dintre visuri sau chiar le uităm cu desăvârşire.

Tinerii îşi aleg dintre toate posibilităţile pe care lumea le oferă. Pe măsură ce îmbătrânim, ne limităm aspiraţiile la acele lucruri pentru îndeplinirea cărora avem abilităţile sau mijloacele necesare. Este important să ne dăm seama că visurile cele mai mari pe care le-am avut de-a lungul vieţii sunt încă vii şi pot fi îndeplinite.

În fiecare an, între Crăciun şi Anul Nou, îmi iau concediu o săptămână pentru ami regăsi visurile şi ţelurile. Adesea, în timpul anului este dificil să te desprinzi de agitaţia de zi cu zi şi să te gândeşti la ceea ce este cu adevărat important. Suntem atât de ocupaţi să ne câştigăm existenţa, încât uităm să ne clădim o

viaţă. Viaţa pe care o trăim acum nu este un antrenament. Este Super Bowl, Campionatul Mondial şi Jocurile Olimpice, toate la un loc. Dacă nu simţi această putere şi această pasiune în fiecare zi din viaţa ta, acum ar fi un moment bun să reînvii acele visuri şi să-ţi găseşti locul în această lume, un loc în care să te simţi împlinit.

Darul visurilor este doar unul dintre cele 12 daruri din cartea mea şi din filmul The Ultimate Gift. Sper că vei explora fiecare dar şi o să vezi viaţa ca pe un Dar Suprem.

Astăzi este ziua cea mare!

A te răzbuna sau a evolua

De curând am început să studiez arta sau ştiinţa vindecării. La vindecare ne gândim, în general, în sensul fizic, când suntem bolnavi şi ne facem bine. Chiar dacă este cu adevărat o parte a vindecării, este doar una superficială. Dacă privim vindecarea doar ca pe o metodă de a recupera ceva ce am pierdut, am omis o lecţie importantă şi nu i-am înţeles potenţialul extraordinar.

Când analizezi poveştile oamenilor care au trecut prin multe dificultăţi legate de starea lor de sănătate, de viaţa lor personală sau profesională ori de orice alt aspect, invariabil îţi vor spune că drumul spre deplinătate s-ar putea sau nu să existe; însă vei descoperi o altă cale, cea spre binele suprem, care a contribuit fără îndoială la vindecarea lor.

Care dintre noi nu şi-ar dori condiţia fizică din adolescenţă? Dar ai fi dispus să retrăieşti fiecare eveniment petrecut în acei ani şi toate necazurile prin care ai trecut de atunci până în prezent? Poate nu te vei mai întoarce acolo unde erai, dar vei avea întotdeauna ocazia să mergi mai departe.

Bursa de valori a fost întotdeauna ca un montagnes russes, uneori într-o coborâre vertiginoasă de pe un munte foarte înalt. Oamenii au suferit pierderi financiare foarte mari. Cei cărora le va merge bine sunt cei care privesc pierderile financiare ca pe o oportunitate de a învăţa şi de a merge mai departe. Cei care se vor concentra doar pe recuperarea pierderilor vor fi de cele mai multe ori dezamăgiţi şi, chiar dacă în timp vor avea succes, se vor întoarce doar acolo de unde au pornit.

Orice obstacol în viaţă vine la pachet cu o lecţie şi cu un nou drum către ceva mai bun. Acceptă dificultăţile şi priveşte vindecarea ca pe ceva mai mult decât o simplă revenire: ca pe o lecţie despre resursele pe care le ai deja în interiorul tău.

Dificultăţile servesc adeseori la eliberarea înţelepciunii, răbdării şi a puterii pe care le avem cu toţii, dar de care doar uneori dăm dovadă. În situaţii favorabile, oamenii dau rareori tot ceea ce pot, însă când se confruntă cu dificultăţi sau întâlnesc obstacole descoperă că au puteri supraomeneşti. În urma atacurilor teroriste, bunătatea şi chiar măreţia oamenilor au devenit atât de comune, încât nu mai erau considerate ştiri interesante. Astăzi, când te confrunţi cu o afecţiune, stres, necazuri sau obstacole, acceptă experienţa şi întreabă-te: „Ce am de învăţat de aici şi unde e avantajul?”

Astăzi este ziua cea mare!

Îngrijorare versus preocupare

Eu cred că preocuparea este îngrijorare urmată de acţiune. Îngrijorarea în sine nu face nimic altceva decât să diminueze concentrarea. Preocuparea are potenţialul de a aduce soluţii creative pentru a depăşi obstacolele cu care se confruntă cineva.

Am auzit o poveste despre un călugăr în vârstă care îi învăţa pe cei mai tineri cum să-şi dedice viaţa călugăriei. Unul dintre învăţăceii lui i-a spus că este atât de demoralizat de toate grijile, încât nu-şi poate îndeplini sarcinile. Călugărul bătrân şi înţelept i-a răspuns: „Am un dar pentru tine. Mi-a fost oferit de un călugăr bătrân şi înţelept pe când eram de vârsta ta. Acest dar mi-a permis să am o viaţă plină de har, pace şi concentrare”.

În acel moment călugărul mai în vârstă i-a întins tânărului o cutie din lemn, uzată, cu o fantă în capac. Tânărul abia îşi putea ascunde îndoiala când a întrebat: „Cum ar putea o cutie ca asta să mă ajute să-mi calmez îngrijorările legate de viaţa mea?”

Bătrânul înţelept i-a explicat: „Această cutie este un instrument. Ca orice alt instrument, în mâinile cuiva care ştie cum să-l folosească, este cât se poate de util şi de eficient”.

Bătrânul a continuat să explice că scopul cutiei era acela de a păstra toate grijile cuiva. De-a lungul săptămânii, atunci când se confrunta cu vreo problemă sau îngrijorare, bătrânul scria doar problema pe o hârtie şi o punea în cutie. Apoi, o dată pe săptămână, petrecea o dimineaţă cititnd toate hârtiile adunate în timpul săptămânii. După 40 de ani de practică, bătrânul călugăr a observat că majoritatea problemelor şi grijilor se rezolvau de la sine cu mult înainte ca săptămâna să se sfârşească.

Problemele şi grijile se împart în trei categorii. Primele sunt cele în privinţa cărora nu putem face nimic. Apoi, sunt cele care se

rezolvă de la sine, indiferent de cât de mult ne îngrijorăm. În cele din urmă, sunt cele pe care le putem schimba prin acţiunile noastre. Acestea sunt problemele asupra cărora ar trebui să ne concentrăm atenţia. Energia noastră va transforma aceste griji neproductive în preocupări productive.

Secretul constă în concentrare şi acţiune. Elimină grijile din activităţile tale zilnice şi ocupă-te de ele o dată pe săptămână. Stabileşte ceea ce te preocupă şi acţionează.

Astăzi este ziua cea mare!

Cursa vieţii tale

Cu toţii ne amintim moartea tragică a pilotului de curse Dale Earnhardt. Indiferent dacă eşti sau nu fan al acestui sport, probabil ai fost marcat de accidentul îngrozitor în care şi-a pierdut viaţa.

De când a avut loc tragedia au existat discuţii interminabile privind siguranţa acestui sport, dacă este sau nu prea periculos, şi chiar şi despre cauzele exacte ale morţii lui Dale Earnhardt. În schimb, eu aş vrea să scriu despre cum şi-a trăit el viaţa şi ce impact a avut asupra celor din jurul său şi a lumii întregi.

Dale Earnhardt a trăit exact aşa cum a murit: urmându-şi pasiunea şi participând la competiţii într-un sport în care era printre cei mai buni. S-a spus că, dacă nu ar fi existat cursele automobilistice, Dale Earnhardt ar fi fost încă în viaţă. Însă am putea spune că dacă nu şi-ar fi putut urma destinul, Dale Earnhardt pe care lumea a ajuns să-l iubească nu ar fi trăit.

Cei care îşi aminteau de Dale Earnhardt după accident au exprimat un singur sentiment: acela că a murit aşa cum şi-ar fi dorit. Asta nu înseamnă că îşi dorea să moară sau că nu preţuia viaţa la fel de mult ca noi. Asta înseamnă că a părăsit această lume urmându-şi visul, concurând cum ştia mai bine, şi anume: „dând totul”.

Ştiu că se vor face eforturi pentru a face cursele de maşini mai sigure, şi sper că fiecare dintre noi îşi va aminti să-şi pună centura de siguranţă şi să-şi ia toate măsurile de precauţie în viaţă. Dar, în cele din urmă, nici unul dintre noi nu pleacă viu de pe această lume. Este mult mai important felul în care trăim decât felul în care murim.

Fiecare zi e un dar şi nu ştim când se termină călătoria noastră. Sper că toţi ne vom petrece ultima zi din viaţă făcând ceea ce ne dorim cu adevărat, cu toată energia şi pasiunea de care suntem în stare. Dacă putem face asta, va fi o comemorare şi un tribut pentru Dale Earnhardt.

Astăzi este ziua cea mare!

Găseşte-ţi locul

Dacă nu ştii care e rolul tău în această lume, cum vei şti vreodată ce ai de făcut? Zilnic, cu toţii întâlnim oameni în căutarea unor obiective greu de atins. Aşa cum ne-a învăţat pisica Cheshire din Alice în Ţara Minunilor, dacă nu ştii unde mergi, chiar nu contează pe ce drum o apuci. Cred că fiecare dintre noi are un scop în viaţă sau un destin unic.

Este plăcut să îi observi pe oamenii care-şi urmează pasiunea. Au o bucurie şi o energie contagioase. În schimb, cu toţii am întâlnit oameni care în mod evident nu sunt pasionaţi de sarcinile lor zilnice. Atitudinea lor poate fi molipsitoare, dar cu siguranţă nu este una pozitivă.

Pasiunea şi destinul tău se pot afla în cu totul altă direcţie decât cea spre care te îndrepţi tu. În schimb, poţi fi foarte aproape de calea potrivită, şi o mică ajustare te poate duce acolo. Atunci când realizezi care ţi-e destinul, e ca şi cum ai folosi o cheie la uşa casei tale: pur şi simplu se potriveşte.

În lumea supraapreciată, mult prea promovată şi mult prea tolerantă a sportului este o plăcere, uneori destul de rară, să vezi pe cineva care adoră să joace. Acum mai mulţi ani, am citit biografia lui Lee Trevino, Super Mex. În această carte, Lee Trevino descrie ritmul istovitor al turneelor de golf profesionist. Povesteşte că după ce petrecea câteva luni la rând pe drum, jucând turneu după turneu, nimic nu-l făcea mai fericit decât să ajungă acasă să se odihnească, măcar pentru o zi. Dar, aşa cum povesteşte acesta: „A doua zi dimineaţă, mă vei găsi undeva în apropierea casei, pe un teren de golf. Pur şi simplu iubesc jocul ăsta”.

Te încurajez să-ţi urmezi pasiunea. Dacă nu ştii care este, trebuie să încerci să o descoperi. Într-unul dintre cântecele sale celebre,

John Denver a scris: „Să mergi acasă unde n-ai mai fost niciodată”. Acesta este sentimentul pe care îl vei avea atunci când îţi vei descoperi destinul. Totul în viaţa ta va părea că se potriveşte, iar lumea întreagă va deveni mai clară.

Sunt mai mulţi cei care eşuează urmărind scopul greşit decât cei care eşuează

făcând ceea ce le place. Găseşte-ţi destinul!

Astăzi este ziua cea mare!

Renunţă la neîncredere

Poate te voi surprinde, dar deşi sunt nevăzător, sunt un mare fan al spectacolelor de pe Broadway. Nu pierd nici o ocazie să merg la aceste spectacole de fiecare dată când mă aflu la New York sau când prind trupele de actori în turneu. Am fost la zeci de spectacole şi am mers de nenumărate ori în culise ca să cercetez decorurile şi recuzita. Mereu sunt uimit cum o bucată de pânză pictată abia şi luminată de câteva reflectoare se poate transforma în Opera în Paris, în Philadephia colonială sau chiar în sărbătoarea pionierilor din Oklahoma.

Datorită colaborării mele cu Narrative Television Network, am avut ocazia să iau interviuri unor staruri de pe Broadway, dar şi oamenilor creativi din spatele scenei. Succesul unei piese de pe Broadway, îmi spun ei, depinde de disponibilitatea publicului de „a renunţa la neîncredere”. Asta înseamnă că audienta crede situaţia şi circumstanţele pentru că vrea. Când te afli într-o sală de teatru întunecată, dorinţa de a fi prins în poveste este cea care face posibilă experienţa.

Putem trăi cele mai îndrăzneţe visuri şi cele mai mari succese pe care ni le-am
putut imagina vreodată dacă, pur şi simplu, renunţăm la neîncrederea care ne
ţine ancoraţi în mediocritate.

Mă întreb cum am putea aplica asta în vieţile noastre personale şi profesionale. Imaginează-ţi că în loc să treci prin toate etapele activităţilor cotidiene, ai privi aceste activităţi ca pe nişte trepte în drumul tău către realizarea visului. Mai mult, imaginează-ţi că

atunci când te gândeşti la visurile şi scopurile tale, nu ai mai asculta vocile din jurul tău care îţi spun: „Nu e real” sau „Nu va funcţiona niciodată în cazul tău”. Dacă, în schimb, la fel ca în teatru, ai fi dispus să renunţi la neîncredere şi la scepticism, cred că ai descoperi o lume nouă plină de oportunităţi.
Dacă cele mai simple decoruri şi costume de pe scena teatrului ne pot purta oriunde, chiar şi într-o altă lume, de ce nu ar funcţiona aceleaşi principii şi în viaţa noastră de zi cu zi? Magia nu se termină la luminile rampei. Putem trăi cele mai îndrăzneţe visuri şi cele mai mari succese pe care ni le-am putut imagina vreodată dacă, pur şi simplu, renunţăm la neîncrederea care ne ţine ancoraţi în mediocritate.

Crede că acest lucru e posibil. Încearcă, şi nu numai că te vei bucura de teatru, ci şi de fiecare zi a vieţii tale.

Astăzi este ziua cea mare!

Dezlănţuirea creativităţii

Cei mai fericiţi, bogaţi şi de succes oameni din societatea noastră sunt persoanele creative. Cred că oricine are abilitatea de a fi creativ într-un anumit moment al vieţii sale. Unii îşi găsesc propria cale pentru a-şi elibera creativitatea. Alţii nu o fac niciodată. Creativitatea se poate manifesta în moduri diferite, de la scrierea celui mai mare roman al literaturii universale până la încheierea unui contract important de afaceri; de la prepararea unei specialităţi culinare pentru tine şi oaspeţii tăi până la o lovitură extraordinară de golf, şi, practic, se poate manifesta în orice alt domeniu de activitate.

Dacă ai simţit vreodată că nu eşti creativ, poate ai încercat să-ţi eliberezi creativitatea în direcţia greşită. Cei mai mulţi experţi sunt de părere că Michael Jordan a fost printre cei mai buni jucători de baschet din toate timpurile. O trecere în revistă a celor mai bune momente din cariera sa l-ar califica cu siguranţă, aşa cum spun eu, drept un geniu creativ. Dar când Michael Jordan a decis să fie jucător de baseball, a fost doar un jucător mediocru din Liga Mică. Deşi este incredibil cum o persoană poate trece de la un sport la altul şi să fie şi competitivă, geniul său creator se manifesta într-un singur domeniu.

Ce-ar fi fost dacă Picasso n-ar fi pictat niciodată sau dacă Beethoven nu ar fi compus niciodată? Ar fi fost nişte genii creatoare în alte domenii? Cred că ei au oferit aceste daruri extraordinare lumii întregi şi generaţiilor următoare tocmai pentru că şi-au găsit propria cale prin care şi-au dezlănţuit creativitatea. Cum putem face asta? Cred că este vorba despre eliminarea oricărui element care nu ţine de exprimarea ta creativă, iar ceea ce rămâne va fi pasiunea ta, în care vei excela.

Îmi amintesc mereu cu bucurie povestea sculptorului renascentist care a pus pariu cu un prieten că în interiorul unui

bloc de marmură este o frumoasă fată care cântă la harpă. Prietenul său a acceptat pariul, iar sculptorul a început să sculpteze blocul de marmură. Nu a durat mult şi frumoasa fată cântând la harpă a ieşit la iveală. În timp ce îşi onora pariul, prietenul său l-a întrebat pe artist: „De unde ai ştiut că era acolo?” Artistul i-a răspuns: „Am văzut-o cu ochiul meu creativ. Tot ce aveam de făcut era să dau piatra la o parte”.

Şi tu, şi eu avem abilitatea de a crea capodopere în domeniul nostru. Dar trebuie să eliminăm lucrurile care ne distrag.

Pe tot parcursul zilei de azi, încearcă să găseşti moduri de a gândi şi de a acţiona creativ. Partea ta artistică se va manifesta atât în viaţa ta personală, cât şi în cea profesională.

Astăzi este ziua cea mare!

Despre recunoştinţă

O dată pe an americanii se concentrează cu toţii asupra Zilei Recunoştinţei. Pentru mulţi dintre ei, această zi se rezumă la cei trei F: familie, festin şi fotbal. Deşi mă bucur de aceste lucruri şi consider că Ziua Recunoştinţei este o perioadă minunată din an, e foarte uşor să îţi scape semnificaţia momentului. Şi nu mă refer doar la comemorarea pelerinilor care au ajuns la Plymouth Rock şi au supravieţuit iernii aspre. Oricât de important ar fi acest eveniment istoric, eu mă refer şi la timpul petrecut pentru a reflecta la lucrurile frumoase din viaţa noastră şi la cele pentru care ar trebui să fim recunoscători.

Pentru mulţi americani, Ziua Recunoştinţei a devenit o perioadă confuză care începe înainte de Halloween şi ţine până la Anul Nou. Sărbătorile se succedă, aşa că ne rămâne puţin timp să ne tragem sufletul şi să lăsăm cardurile de credit să se odihnească. Cel mai înţelept ar fi să lăsăm Ziua Recunoştinţei să fie o sărbătoare alături de familie şi să ne alegem o perioadă mai puţin aglomerată din an în care să ne gândim cu adevărat la vieţile noastre şi să fim recunoscători. Ba mai mult decât atât, în loc să ne rezervăm o sărbătoare în fiecare an, nu ar fi mai bine să ne alocăm câteva clipe în fiecare zi?

Într-una dintre cărţile mele, The Ultimate Gift, am scris un capitol despre darul recunoştinţei. În acest capitol descriu un ritual zilnic care a fost adoptat de o mulţime de oameni din toate colţurile lumii. A devenit cunoscut ca „Lista de aur”. Să urmezi „Lista de aur” e un proces simplu, în cadrul căruia îţi acorzi câteva minute, de preferat dimineaţa, pentru a face în minte o listă cu 10 lucruri pentru care eşti recunoscător în acel moment. Am descoperit acest proces din pură întâmplare, dar a devenit unul dintre cele mai importante momente ale zilei şi unul dintre cele mai importante mesaje pe care am avut privilegiul să le împărtăşesc cititorilor mei.

Înainte de a începe o nouă zi agitată la muncă, plină de sarcini personale şi profesionale care au scopul de a aduce în viaţa ta mai multă bunăstare, succes şi fericire, e bine să cântăreşti lucrurile minunate pe care le ai deja. Trecând în revistă aceste dovezi simple în fiecare dimineaţă, va deveni aproape imposibil să ai o zi proastă.

Pe parcursul zilei, gândeşte-te că miliarde de oameni au trăit pe această planetă de mii de ani. Majoritatea dintre ei ar da orice în momentul de faţă să aibă viaţa ta.

Astăzi este ziua cea mare!

Câteva lecţii de la cei mici

Înţelepciunea convenţională ne în copilărie şi în tinereţe trecem printr-o perioadă de educare, maturizare şi dezvoltare. Cu fiecare aniversare, înţelepciunea şi experienţa noastră cresc. Să sperăm că procesul de acumulare a cunoştinţelor şi aplicarea lor în cotidian devin o preocupare pentru tot restul vieţii. Contrar acestei idei, se întâmplă ca nişte lucruri pe care le-am stăpânit când eram copii să le pierdem cumva pe drum.

Vorbesc cu regularitate în faţa unui public numeros, pe stadioane, în săli de conferinţe şi la întâlniri corporatiste. Majoritatea sunt lideri şi oameni de afaceri flexibili şi inteligenţi. Cu toţii au fost bine educaţi şi bine pregătiţi.

Să spunem că în timpul unei astfel de prezentări în faţa a 10 000 de oameni, aş solicita ajutorul câtorva voluntari din public care să se urce pe scenă şi să cânte, să danseze sau să deseneze. Câţi dintre cei 10 000 de oameni educaţi crezi că ar urca pe scenă să-şi demonstreze talentul? Sunt sigur că mai puţin de un procent. În schimb, ce-ar fi dacă în locul acestor lideri am avea un grup de copii de cinci ani? Câţi dintre ei s-ar oferi voluntari? Practic, toţi.

Majoritatea adulţilor se vor scuza, spunând că nu au talent când vine vorba de aceste aspecte creative. Pe de altă parte, copiii nu ştiu şi nici că le pasă. Copiii sunt dornici să se exprime şi nu se tem de consecinţe. Acesta este un bun valoros, pe care cei mai mulţi dintre noi l-am pierdut. Undeva, cândva, am primit această informaţie că dacă nu poţi face ceva bine sau în mod profesionist, nu ar trebui să-l mai faci deloc.

La nivel intelectual înţelegem că pentru a face orice lucru bine şi cu profesionalism, primul pas este să fii dispus să-l faci. Această lipsă de disponibilitate de a fi vulnerabili îi determină pe

majoritatea adulţilor din societatea în care trăim să se concentreze tot mai mult şi mai mult asupra unui drum din ce în ce mai îngust. Nu mai sunt dispuşi să încerce lucruri noi sau să iasă din zona lor de confort.

Pe parcursul acestei zile, caută lucruri şi experienţe noi pe care îţi doreşti să le adaugi în viaţa ta. Permite-ţi să fii suficient de vulnerabil încât să poţi fi slab la început, pentru a progresa cu adevărat pe viitor.

Astăzi este ziua cea mare!

Extinderea orizontului

Tocmai am terminat de citit o carte fascinantă despre viaţa şi călătoriile lui Ferdinand Magellan. Între 1519 şi 1521 a condus prima expediţie în jurul lumii. Deşi a fost ucis înainte de încheierea călătoriei, viziunea şi abilităţile sale de conducător sunt cele care au făcut posibilă această reuşită fără precedent.

Probabil te întrebi: „Şi ce legătură are asta cu mine, acum, în secolul XXI?” Aceasta este întotdeauna o întrebare potrivită. Cred că această poveste ne poate învăţa multe despre omenire, atât aspecte pozitive, cât şi negative. Lucrurile pozitive din istorie ne vor ajuta să economisim timp pe măsură ce ne îndreptăm către obiectivele noastre. Aspectele negative ne vor ajuta să evităm obstacolele. Lecţiile pe care nu le-am învăţat în trecut vor fi învăţate cu siguranţă în viitor, căci istoria are tendinţa să se repete.

Magellan a pornit în ape necunoscute într-o călătorie de o amploare nemaiîntâlnită vreodată pe un mic vas de 15 metri. Într-un moment în care existau încă dezbateri dacă Pământul este sau nu rotund, şi chiar dacă era rotund, nu se ştie dacă existau căi navigabile care să înconjoare lumea, Magellan şi-a început călătoria legendară.

Singura analogie potrivită în ziua de azi în ceea ce priveşte călătoria lui Magellan ar fi să călătoreşti în spaţiu cu viteza luminii către o galaxie necunoscută, unde vei fi nevoit să cauţi mâncare şi combustibil pentru a rămâne în viaţă şi pentru a ajunge înapoi pe Pământ. Deşi nici unul dintre noi nu este pregătit pentru o astfel de aventură, trebuie să ne lărgim constant orizontul în materie de minte, trup şi spirit.

Ar trebui să ne angajăm cu toţii într-un proces continuu de dezvoltare personală şi profesională. Care dintre lucrurile pe

care le vei şti, le vei stăpâni şi le vei crea sau realiza în lunile şi anii ce urmează sunt dincolo de limitele tale actuale? Înainte de a fi capabili să dezvoltăm lucrurile pe care plănuim să le facem în viitor, trebuie să ne deschidem mintea pentru extinderea posibilităţilor pe care le avem la îndemână. Doar pentru că de-a lungul vieţii nu ai mers într-un loc anume, nu înseamnă că acel loc sau acea realizare nu există.

Trebuie să ne lărgim constant orizontul în materie de minte, trup şi spirit.

Pe parcursul zilei, încearcă să-ţi extinzi orizonturile sau aria posibilităţilor din viaţa ta.

Astăzi este ziua cea mare!

Ani din viaţă

De curând, am primit vestea şocantă şi tulburătoare că un prieten se confruntă cu o boală care-i pune viaţa în pericol. Îţi trec prin minte o mulţime de lucruri când primeşti o asemenea veste. Mai întâi, te gândeşti ce înseamnă acest prieten pentru tine şi ce impact va avea pierderea lui asupra ta şi a celor din jurul tău. Îţi trec prin minte numeroase gânduri legate de familie, prieteni, griji legate de afaceri, şi apoi un şir nesfârşit de imagini te asaltează.

Din fericire, prietenul meu a fost diagnosticat din timp; a primit rapid un tratament eficient şi are un prognostic favorabil. Din fericire, mai presus de toate, prietenul meu este un luptător. Dacă ar fi să punem pariu cine ar trăi până la 100 de ani, cu siguranţă aş paria pe şansele lui.

După şocul iniţial şi teama care însoţeşte astfel de veşti despre un potenţial pericol pentru viaţa cuiva, cu toţii începem să ne evaluăm viaţa. Suntem puşi în faţa realităţii că prietenul va muri, eu voi muri şi, dragă cititorule, şi tu vei muri. Oricât de important ni s-ar părea numărul anilor pe care-i avem, este infinit mai important cât de împliniţi sunt acei ani.

Cu toţii cunoaştem oameni de 80 sau 90 de ani care sunt plini de viaţă, veseli şi optimişti. Aşteaptă cu nerăbdare lucrurile minunate care urmează şi sunt încântaţi de ceea ce le oferă viaţa. Dar i-am întâlnit şi pe cei care abia au trecut de adolescenţă sau abia au devenit adulţi şi sunt plictisiţi, apatici şi pesimişti cu privire la viitor. Cred că ceea ce îi supără pe oamenii care gândesc pozitiv de cei care gândesc negativ este felul în care fiecare percepe cele mai bune zile din viaţa sa.

Pesimiştii, indiferent de vârsta lor, cred cumva că zilele lor cele mai bune sunt undeva în urmă. Se pregătesc deja să moară,

indiferent câţi ani mai au de trăit pe această planetă. Şi invers, există oameni care au trăit un secol pe acest pământ, au fost peste tot, au văzut totul şi au făcut totul, dar încă au un chef de viaţă care va umple de energie pe oricine este suficient de norocos să intre în contact cu ei. Aceşti oameni cred că zilele lor cele mai bune încă nu au sosit.

Moartea ne va găsi pe toţi, într-o zi. Îmi doresc să ne găsească fericiţi, plini de energie, determinaţi şi bucurându-ne de tot ceea ce are viaţa să ne ofere. Cât despre prietenul meu cu diagnosticul îngrijorător, el va continua să vadă în viaţă un dar şi să aducă o schimbare pentru cei din jurul său. Va savura din plin nectarul vieţii şi abia aştept să împart această experienţă cu el.

Astăzi este ziua cea mare!

Lucrurile care contează

În urma uraganului Katrina, am văzut ce e mai bun şi ce e mai rău în oameni. Criza nu formează caracterul; îl scoate la iveală. Cu toţii avem imagini sau citate care ne vor rămâne întipărite în minte, legate de cei care au trecut prin cele mai negre experienţe de viaţă.

Nu-l voi uita niciodată pe acest domn din New Orleans şi vorbele lui rostite la câteva zile după uragan. Acest domn povestea cum a scăpat în ultima clipă din New Orleans alături de familia sa, având doar hainele de pe ei. Câteva zile mai târziu, familia a văzut câteva fotografii din satelit cu casa şi cu toate lucrurile pe care le aveau acoperite de apă. Domnul acela a explicat cum şi-au pierdut casa, toate bunurile, amintirile şi slujbele. Apoi a continuat: „Am pierdut aproape tot ce aveam”. Dar apoi a zâmbit, şi-a privit familia şi a spus: „Dar am reuşit să salvez ceea ce contează cu adevărat”.

Şi ajungem astfel la problema lucrurilor care contează. Cred că în viaţă lucrurile pot fi împărţite în două categorii: lucruri de valoare şi lucruri care contează. Lucrurile care au valoare sunt casa, maşina, hainele, averea, biroul, slujba etc. Toate sunt extrem de importante şi au impact semnificativ asupra felului în care trăieşti. Apoi sunt lucrurile care contează: prietenii, familia, speranţele, obiectivele, credinţele şi visurile. Toate acestea au asupra noastră un impact care trece dincolo de statut sau avere, şi nu pot fi înlocuite.

Am ajuns la concluzia că indiferent cât de valoros ar fi un lucru, dacă poate fi înlocuit cu bani, nu este cu adevărat important. Poate fi ceva de valoare, dar atunci când îl pierzi, la fel ca bărbatul din New Orleans, începi să priveşti spre lucrurile care contează cu adevărat. Din nefericire, adesea e nevoie de un dezastru sau de o criză pentru a înţelege acest lucru.

Mulţi dintre noi petrec foarte mult timp muncind pentru a obţine lucruri care, deşi frumoase şi valoroase, nu contează atunci când le comparăm cu adevăratele comori reprezentate de prieteni şi familie. Este trist dacă ne gândim că uneori suntem atât de prinşi în această cursă, încât subestimăm lucrurile care contează cu adevărat pentru noi.

Pe parcursul acestei zile, urmează exemplul prietenilor noştri din New Orleans. Bucură-te de lucrurile valoroase, dar preţuieşte-le pe cele care contează cu adevărat.

Astăzi este ziua cea mare!

II

CONCENTREAZĂ-TE ASUPRA CELOR DIN JUR ŞI A RELAŢIILOR AVANTAJOASE

Comportă-te cu cei din jur ca şi cum ar fi campioni, iar ei la rândul lor te vor transforma într-un campion.

Jim Stovall

Cuvintele nemuritoare: „Nici un om nu e o insulă” nu au fost nicicând mai adevărate. Nu contează cât de înzestrat, talentat sau educat eşti. Vei avea succes sau vei eşua ca membru al unei echipe şi îţi vei găsi fericirea şi mulţumirea ca parte dintr-o familie, comunitate, societate.

Reuşim cu adevărat când îi ajutăm şi pe ceilalţi să se ridice şi ne dezvoltăm şi noi înşine pe măsură ce-i sprijinim pe cei din jur.

Turist în oraşul tău

În ultimele luni am făcut parte dintr-o echipă specială a Camerei de Comerţ, echipă dedicată conferinţelor şi turismului. Scopul acestei echipe speciale era să analizeze cum am putea aduce mai mulţi turişti şi organiza mai multe conferinţe în zona noastră. A fost o experienţă revelatoare pentru mine. Am crescut aici şi am crezut că nu prea mai am ce învăţa despre comunitatea noastră. M-am înşelat.

De-a lungul întregului proces de studiere a modului în care ne văd ceilalţi cetăţeni din SUA, am învăţat că avem multe lucruri de care ar trebui să fim mândri şi multe atracţii de care am putea să profităm aici, în oraşul nostru.

De multe ori, cred că turiştii înţeleg mai multe despre o comunitate decât oamenii care trăiesc acolo. Asta pentru că un turist vine în oraş cu mintea deschisă şi doreşte să profite din plin de timpul petrecut în fiecare localitate. Am fost surprins să aflu că există atracţii pe care oamenii vin să le vadă din toate colţurile lumii şi despre care eu nu ştiam nimic. Aş îndrăzni chiar să spun că mulţi părăsesc în vacanţe oraşul în care locuiesc şi cheltuiesc o grămadă de timp şi bani călătorind distanţe lungi către o destinaţie cu atracţii nu cu mult mai interesante decât cele de acasă. De fapt, parcă îi văd pe oamenii care merg pe autostradă, cu o destinaţie magică în faţa lor, trecând pe lângă alţi oameni în vacanţă care aşteaptă la rândul lor cu nerăbdare o călătorie minunată în oraşul din care primii călători abia au plecat.

Înainte să porneşti prin ţară, fă-ţi timp să descoperi ce se află chiar sub nasul tău şi pe lângă ce aţi trecut nepăsători tu şi familia ta. Sună la departamentul de turism şi descoperă lucrurile minunate pe care ţi le poate oferi oraşul tău. Renunţă la mentalitatea învechită: „Trebuie să pleci din oraşul tău ca să

trăieşti ceva cu adevărat măreţ”. Există oameni care ajung aici în fiecare zi şi care cred acelaşi lucru despre oraşul lor, aşa că au venit aici pentru o vacanţă.

Cred că tu şi familia ta v-aţi putea bucura în permanenţă de ceva cu adevărat unic în zona voastră, şi nu veţi duce lipsă niciodată de atracţii turistice minunate.

Pune-ţi în minte să fii turist chiar în oraşul tău. Vei descoperi nu numai că este un loc minunat în care să trăieşti, ci că este şi un loc minunat pe care să-l vizitezi.

Astăzi este ziua cea mare!

Totul începe de la o singură persoană

În societatea noastră acţionează o forţă puternică. Mie îmi place să o numesc „reacţie în lanţ” ori, ca să-l parafrazez pe Sir Isaac Newton, lucrurile care au fost puse în mişcare tind să rămână în mişcare. Poate fi un lucru bun sau rău, în funcţie de acţiunea care porneşte reacţia.

De exemplu, ai intrat vreodată într-o parcare şi ai găsit o mulţime de maşini parcate peste liniile de demarcare? Fiind foarte frustrat, probabil ţi-a venit în minte următoarea întrebare: „Cum pot fi atât de nesimţiţi unii oameni, încât să ocupe în mod deliberat mai multe locuri de parcare?” Realitatea e că nu sunt atât de mulţi oameni nesimţiţi. Au intrat pur şi simplu într-o reacţie în lanţ.

Cel mai probabil, a venit dimineaţa un individ nepoliticos şi, fără pic de respect faţă de semenii săi, a parcat în aşa fel încât a ocupat mai multe locuri de parcare. Apoi a venit o altă persoană şi a parcat lângă primul, apoi alta şi aşa mai departe. În curând întregul sistem este disfuncţional, ca rezultat al reacţiei în lanţ în urma acţiunilor primei persoane.

Situaţia din parcare ar fi putut fi salvată. Cum? Evident, dacă prima persoană ar fi avut mai multă grijă şi ar fi fost politicoasă, „reacţia în lanţ” nu ar fi început niciodată. Dar este important să-ţi dai seama că a doua, a treia sau a patra persoană ar fi putut întrerupe lanţul lăsând, pur şi simplu, puţin spaţiu şi parcând în următorul loc disponibil.

Cu toţii facem alegeri în fiecare zi. Sper că aceia dintre noi suficient de luminaţi nu vor porni o astfel de reacţie în lanţ, dar poate, şi mai important, vor face alegerea potrivită de a întrerupe aceste lanţuri negative. Când cineva este nepoliticos cu noi, avem posibilitatea de a alege dacă răspundem la fel sau dacă

răspundem impoliteţei cu politeţe.

E simplu să te porţi civilizat când eşti tratat ca atare, dar adevăraţii învingători vor alege întotdeauna calea dificilă, chiar şi atunci când cei din jurul lor nu o fac. la-ţi angajamentul că de azi vei iniţia reacţii în lanţ pozitive şi le vei întrerupe pe cele negative. Întreaga lume va fi un loc mai bun, şi asta începe cu tine.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul recunoştinţei

O atitudine plină de recunoştinţă este esenţială pentru orice succes de durată. Trebuie să privim înainte către succese măreţe, dar, în acelaşi timp, şi înapoi către toţi acei oameni şi către acele evenimente care au făcut posibile aceste reuşite.

Săptămâna aceasta am pierdut un prieten drag: dr. Harold Paul. Pe lângă faptul că a fost un profesor universitar marcant, care mi-a trezit pasiunea pentru scris, dr. Paul mi-a fost şi mentor timp de 25 de ani. Avea abilitatea unică de a încuraja şi a stimula în acelaşi timp. De fiecare dată când atingeam un obiectiv important sărbătorea alături de mine, dar mă provoca să ţintesc şi mai sus. M-a învăţat să am aşteptări şi mai mari pentru viitor.

Sunt recunoscător pentru foarte multe lucruri din viaţa mea, iar moartea doctorului Harold Paul m-a determinat să-mi păstrez această atitudine de recunoştinţă pentru lucrurile şi oamenii care au făcut ca atâtea lucruri să fie posibile pentru mine.

Gândeşte-te la toate lucrurile şi la toţi oamenii care au făcut posibile lucrurile bune din viaţa ta. Reflectă asupra acestora şi, dacă este cazul, exprimă-ţi recunoştinţa. Nici un om nu e singur. Succesul de care te bucuri azi şi viziunea pe care o ai despre ziua de mâine există doar pentru că ai avut privilegiul să fii susţinut de oameni măreţi.

Foloseşte această oportunitate pentru a-ţi exprima recunoştinţa şi a încerca să ai un impact pozitiv în viaţa celorlalţi – ca un tribut pentru cei care ţi-au oferit atât de mult.

Darul recunoştinţei este doar unul dintre cele 12 daruri pe care le vei regăsi în cartea mea cea mai cunoscută şi în filmul cu acelaşi titlu, The Ultimate Gift. Sper că vei învăţa să oferi şi să primeşti recunoştinţă ca parte integrală a succesului tău şi sper

că astăzi vei investi timp şi energie în a reflecta şi a-ţi exprima recunoştinţa.

Astăzi este ziua cea mare!

Lecţie de la o adevărată legendă

Unul dintre privilegiile oferite de activitatea mea în televiziune a fost oportunitatea de a întâlni şi intervieva oameni minunaţi din toate clasele sociale. Multe dintre aceste întâlniri au fost adunate în cea de-a doua carte a mea, Success Secrets of Super Achievers [Secretele succesului celor împliniţi]. Ideea de bază e că succesul este un tipar; poate fi observat, urmat şi reprodus.

Îmi amintesc interviul meu cu Steve Allen, cunoscut mai ales pentru activitatea sa în televiziune. Este cel care a conceput şi a creat The Tonight Show, aşa cum îl ştim în zilele noastre. Puţini ştiu că domnul Allen a compus peste 5 000 de cântece şi a primit un Premiu Grammy. A scris 32 de cărţi, iar în ziua în care am intrat în biroul său ca reprezentant al studioului din California, ca să-i iau interviul, lucra la cea mai recentă cartea sa.

Ce m-a uimit a fost că Steve Allen era un om cât se poate de obişnuit. Se simţea foarte bine vorbind cu cameramanii şi cu echipa, şi nu era infatuat. Când a venit momentul interviului, atitudinea lui a fost una profesionistă.

Cred că a deconspirat secretul succesului său când a spus: „Încerc să nu pierd niciodată legătura cu omul obişnuit. Pur şi simplu îmi imaginez un tip, acasă, uitându-se la televizor, iar dacă eu pot să mă adresez lui la nivelul său, el va relaţiona cu mine şi va avea o părere bună despre mine”.

În felul său, în calitate de celebritate mondială şi fiind unul dintre cei mai talentaţi oameni ai generaţiei noastre, Steve Allen a descoperit secretul măreţiei, care este în sine o regulă de aur: tratează-i pe ceilalţi aşa cum vrei să fii tratat. Nu din cauza unei teorii învechite, ci deoarece crezi cu adevărat că fiecare om are un rol esenţial de îndeplinit şi trebuie tratat cu respect.

În timp ce trăim ziua încercând să ne îndreptăm înspre ceea ce credem a fi succes, să nu uităm lecţia acestei legende, Steve Allen: tratează-l pe cel de lângă tine ca şi cum ar fi o persoană foarte importantă, şi, la rândul lui, te va transforma într-o persoană foarte importantă.

Astăzi este ziua cea mare!

Predarea ştafetei

În 1976, în timpul unei consultaţii oftalmologice de rutină pentru admiterea la facultate, am fost diagnosticat cu o boală rară, care în cele din urmă avea să ducă la orbire. Ca adolescent care avea înainte întreaga viaţă, nu pot descrie disperarea ce m-a cuprins.

Câteva săptămâni mai târziu, un prieten de familie a sunat şi s-a oferit să mă ducă la un eveniment numit „Conferinţa gândirii pozitive”. Nu-mi păsa de nimic care avea de-a face cu gândirea pozitivă, căci mă scufundam în propria formă de depresie; nu ştiu de ce, dar am fost de acord să merg.

În acea zi i-am ascultat pe Paul Harvey, Robert Schuller, Zig Ziglar, Art Linkletter şi Ira Hayes. Când se apropia ora prânzului, iar însoţitorul meu m-a întrebat dacă vreau să mergem la masă sau să stau să ascult un orator, pe numele lui dr. Denis Waitley, am fost uimit să mă aud spunând: „Cred că am să rămân să-l ascult pe tipul ăsta”.

În mijlocul unui eveniment incredibil, cu unii dintre cei mai mari oratori ai secolului XX, cumva, dr. Waitley a reuşit să ajungă până în rândul 40 al sălii şi a aprins în mine o flacără ce nu s-a stins niciodată, nici până în ziua de azi. Cuvintele sale despre psihologia învingătorilor m-au încurajat să analizez posibilităţile afecţiunii mele, în locul limitărilor impuse de orbirea iminentă. De atunci am început o prietenie apropiată şi este mentorul meu până în ziua de azi.

Nu am uitat mesajul încurajator al doctorului Waitley şi, deşi în cele din urmă mi-am pierdut vederea, am devenit campion naţional la haltere şi participant la Olimpiadă, câştigător al Premiului Emmy, preşedintele unei reţele de televiziune, unul dintre cei „10 tineri americani extraordinari” şi „Antreprenorul anului”.

Priveşte în jurul tău. Apoi, alege pe cineva şi fă o schimbare în viaţa sa şi în
viaţa ta.

Mesajul e clar. În viaţa noastră personală şi în cea profesională avem zilnic ocazia de a influenţa sute de oameni – cu un cuvânt de încurajare, un gest de bunătate sau pur şi simplu petrecând câteva momente ascultându-i cu adevărat şi ajutându-i. Noi, ca profesionişti, avem responsabilitatea de a avea un impact pozitiv asupra vieţilor celorlalţi, nu doar prin produsele şi serviciile noastre, ci şi prin exemplul nostru. Vom fi mult mai eficienţi dacă, din când în când, în perpetua noastră căutare a excelenţei, ne oprim să predăm ştafeta altui mesager.

Priveşte în jurul tău. Apoi alege pe cineva şi fă o schimbare în viaţa sa şi în viaţa ta.

Astăzi este ziua cea mare!

Unii înţeleg, alţii nu

Ai observat că în activităţile de zi cu zi există oameni care reusesc şi alţii care

> > > > nu?

Când încerci să te încadrezi pe o stradă aglomerată la ora de vârf, vei observa că majoritatea oamenilor intră pur şi simplu pe prima bandă şi îsi fac loc imediat în trafic. Ei înţeleg. Dar sunt câteva suflete pierdute care se opresc în intersecţie şi asteaptă până e liber. Ele nu înţeleg.

În fiecare zi apar numeroase notificări cum că există anumite proceduri universale, stabilite şi acceptate, pe care trebuie să le stăpânim pentru a ne integra în societate. Succesul şi realizările sunt cam la fel. Există oameni motivaţi care au idei grozave, însă există un element lipsă, pe care ei nu îl înţeleg.

Recent am întâlnit un domn care avea o idee grozavă pentru o afacere nouă. Părea că are cele necesare pentru o afacere de succes, cu excepţia faptului că voia să se ocupe singur de partea juridică şi de contabilitate. Asta nu ar fi fost o problemă, doar că el nu avea cunostinţe şi nici experienţă în domeniu. Chiar şi în cazul în care ar fi încheiat câteva contracte care să nu-i creeze probleme sau ar fi pus la punct un sistem de contabilitate care să-i asigure evidenţa banilor, afacerea era destinată eseculi. Orice persoană contactată în vederea colaborării ar fi cerut în cele din urmă documente sau date financiare despre firmă, iar asta ar fi arătat imediat că nu stie ce face.

Afacerea sa nu avea nimic de-a face cu domeniul juridic sau cu contabilitatea, dar avea să esueze pentru că refuza să urmeze niste reguli general acceptate. Pur şi simplu nu pricepea. Nu înţelegea regulile.

E ca un turist care călătoreste într-o ţară străină şi prin limbajul

său sau prin comportament îi insultă pe oameni în mod involuntar, încălcând obiceiurile locale. Nu pricepe, iar faptul că nu realizează asta nu va conta pentru oamenii pe care-i insultă.

Înconjoară-te de oameni în care ai încredere şi cere-le să fie sinceri cu tine în legătură cu fiecare manifestare exterioară din viaţa ta personală şi profesională. Asigură-te că înţelegi şi că toată lumea din jurul tău ştie asta.

Astăzi este ziua cea mare!

Nu ştii niciodată

Îmi amintesc când am avut de-a face cu un avocat pentru prima dată în calitate de tânăr antreprenor. Trebuia să înregistrez compania şi din cauza unei sesizări m-am trezit stând în faţa unuia dintre cei mai cunoscuţi avocaţi din regiune. Am început prin a mă scuza pentru faptul că nu reprezentam decât o companie mică, nou-înfiinţată şi probabil că nu însemnam mare lucru pentru firma sa.

În ziua aceea, avocatul mi-a explicat ceva ce-mi amintesc şi azi. Mi-a spus: „Această firmă este foarte mare şi are succes pentru că avem nişte clienţi mari, care la rândul lor au succes; dar nu au fost aşa de la început. Majoritatea au venit la noi când erau la început, la fel ca tine. Dacă există un motiv pentru care avem succes, acela este că înţelegem că astfel de clienţi cresc şi devin importanţi. Nu ştii niciodată care dintre ei va avea succes într-o bună zi, aşa că trebuie să tratezi pe toată lumea la fel”.

Aceeaşi mentalitate a arătat-o şi un băieţel care stătea la uşa unui studio de televiziune. Când a ieşit de acolo un bărbat care era îmbrăcat într-un costum scump, băiatul i-a întins carnetul de autografe şi un pix şi l-a întrebat: „Domnule, sunteţi o persoană celebră?”

Când acesta i-a răspuns că nu este, băiatul s-a gândit un minut şi i-a răspuns: „Ei bine, semnaţi totuşi, pentru că într-o bună zi aţi putea fi faimos”.

În cartea lui Joe Girard Cum să vinzi orice oricui[2] care în opinia mea este Biblia vânzărilor şi a marketingului, acesta descrie marketingul relaţional. El povesteşte că era la o înmormântare şi în drum spre slujbă a primit un pliant cu informaţii despre viaţa decedatului. După înmormântare, a stat de vorbă cu directorul firmei de pompe funebre şi l-a întrebat de unde a ştiut câte

pliante să tipărească. A fost şocat să afle că, cu mici excepţii, la o înmormântare vin în medie 200 de participanţi. Girard a înţeles importanţa acestei informaţii: dacă o persoană îşi alocă timp şi face efortul să vină la o înmormântare, înseamnă că defunctul a avut un impact asupra vieţii persoanei respective. Aşadar, putem presupune că o persoană obişnuită cu care interacţionăm zilnic poate influenţa deciziile a circa

200 de oameni.

Data viitoare când alegi să fii altfel decât politicos şi profesionist, în loc să o vezi doar pe persoana din faţa ta, vizualizează-i pe toţi cei 200 de oameni asupra cărora are influenţă. Tu ştii pe cine cunoşti, dar nu poţi să ştii niciodată pe cine cunoaşte ea.

Astăzi este ziua cea mare!

Plăcerea de a dărui

Evenimentele tragice din lume au schimbat pentru totdeauna felul în care trăim, felul în care simţim şi felul în care gândim. Am văzut deja ce e mai rău. Fiecare dintre noi a fost schimbat de lucrurile negative care ni s-au întâmplat, dar nu toate schimbările au fost neplăcute.

Noua mentalitate a dăruirii a readus speranţa în sufletul oricărui om interesat de condiţia umană. Oamenii au donat sume considerabile de bani. Şi-au sacrificat timpul, au depus efort şi energie ca voluntari, şi atunci când nimic altceva nu era de folos, au donat sânge pentru a ajuta victime pe care, în majoritatea cazurilor, nici nu le cunoşteau.

În esenţă, cel care primeşte darul este influenţat prin darul în sine; dar şi cel care dăruieşte este influenţat într-un mod mult mai profund şi mai durabil.

Deseori, cele mai mari daruri sunt cele simbolice. Doar pentru că nu a costat o avere, nu înseamnă neapărat că nu va fi preţuit pentru totdeauna de persoana care-l primeşte.

Ai auzit adesea expresia „gestul contează”. Această frază este spusă de obicei după înmânarea unui dar care poate fi sau nu unul potrivit. În realitate, indiferent dacă este cel mai spectaculos dar sau ceva banal, „gestul contează”.

Un dar transmite că m-am gândit la tine, că îmi pasă şi am vrut să împărtăşesc ceva cu tine. Pe parcursul unei zile, găseşte câteva modalităţi deosebite şi unice de a oferi ceva celor din jurul tău. Le vei transmite astfel ce simţi pentru ei, dar îţi va schimba şi părerea despre tine. Sper că te vei bucura şi tu de

plăcerea de a dărui şi de fiecare dintre darurile pe care ziua de azi le are de oferit.

Până la urmă, cel mai valoros dar pe care îl primeşte fiecare dintre noi este acela al zilei de azi şi modul în care îl împărtăşim.

Astăzi este ziua cea mare!

O lecţie învăţată la o înmormântare

Uneori, când suferim şi suntem deznădăjduiţi, putem învăţa anumite lucruri care să ne ajute să devenim mai buni. De curând, am avut dificila sarcină de a vorbi la înmormântarea cuiva drag. Această experienţă m-a emoţionat profund. În mod inevitabil, în astfel de ocazii te gândeşti la cât de scurtă e viaţa şi la priorităţile greşit alese pe care le urmărim zilnic.

După înmormântare, am avut ocazia să cunosc şi să stau de vorbă cu mai mulţi oameni. Am fost şocat de numărul persoanelor care mi-au spus: „Nu am mai vorbit cu ea şi nu am mai văzut-o de un an” şi alte comentarii asemănătoare.

Oameni aceştia nu mai luaseră legătura cu persoana decedată de mult timp, dar şi-au rupt totuşi jumătate de zi din programul lor încărcat pentru a veni la o înmormântare. Deşi nu critic faptul că aceste persoane şi-au arătat respectul venind la înmormântare, cred totuşi că toţi avem ceva de învăţat de aici.

Ca orice alt lucru bun din viaţa noastră, să păstrăm legătura cu cei de care ne
pasă ar trebui să devină un obicei.

Gândeşte-te la toţi cei cu care nu ai mai vorbit în ultima vreme sau pe care nu i- ai mai văzut în ultimele luni sau chiar în ultimii ani. Pune-ţi următoarea întrebare: „Dacă aceşti oameni ar muri brusc, mi-aş rupe câteva ore din program pentru a merge la înmormântare?” Dacă răspunsul tău e da, de ce nu-ţi rezervi cinci minute azi să le scrii un mesaj scurt, să le trimiţi un e-mail sau să le dai un telefon?

Ca orice alt lucru bun din viaţa noastră, să păstrăm legătura cu cei de care ne pasă ar trebui să devină un obicei. Ca oameni, ne place să credem că facem ceea ce trebuie, dar rareori este aşa. Cred că ne periem dinţii mai mult pentru că avem acest obicei, nu pentru că ne pasă de sănătatea lor. Consider că ne putem exprima dragostea faţă de cei din jurul nostru acordând câteva minute zilnic sau săptămânal pentru a-i contacta pe câţiva dintre ei. Apoi, data viitoare când vei merge la înmormântarea cuiva drag, vei putea spune: „Am avut o discuţie plăcută cu el săptămâna trecută şi mă bucur că a fost aşa”.

Rezervă o parte din zi pentru a sta de vorbă cu oamenii speciali din viaţa ta. Beneficiile vor fi uriaşe de ambele părţi.

Astăzi este ziua cea mare!

Păstrează-ţi luciditatea

Ai auzit vreodată pe cineva spunând sau poate te-ai surprins chiar pe tine: „Persoana asta mă scoate din minţi!” Este un sentiment pe care-l încercăm cu toţii din când în când, dar este important să realizăm că nimeni nu ne poate afecta decât dacă îi permitem să facă asta. Apropiaţii au capacitatea de a ne influenţa pozitiv sau negativ. Prin simplul fapt că reprezintă o persoană pe care o apreciem fie în plan personal, fie în plan profesional, îi dăm automat permisiunea să aibă un impact semnificativ asupra vieţii noastre.

De exemplu, dacă mergi pe trotuar şi o persoană fără adăpost, în stare de ebrietate, se împleticeşte spre tine şi-ţi spune: „Nu-mi plac pantofii tăi”, probabil că asta nu-ţi va strica ziua, nici ora următoare, şi nici măcar nu-ţi va rămâne în minte. Dar, dacă cineva apropiat îţi spune: „Nu-mi plac pantofii tăi”, te va afecta foarte mult. Fie te vei simţi insultat şi rănit, fie vei fi de acord că într-adevăr e ceva în neregulă cu pantofii tăi.

Cu toţii avem defecte, inclusiv oamenii cărora le-am permis să se apropie de noi şi să aibă un impact asupra vieţilor noastre. Să presupunem că cineva cu care ai o relaţie apropiată are obiceiul să întârzie. Asta nu înseamnă că nu poţi avea o relaţie foarte bună atât în plan personal, cât şi în plan profesional; trebuie doar să iei în considerare acest lucru. Presupunând că ai încercat toate metodele pozitive şi constructive de a o determina pe această persoană să ajungă la timp, dacă în continuare are probleme cu punctualitatea, trebuie să fii dispus să accepţi asta.

Dacă te vei agita, vei ţipa şi-ţi vei smulge părul din cap de fiecare dată când această persoană întârzie, te vei confrunta cu multe neplăceri. Ironia este că vei fi singurul afectat negativ. Persoana apropiată va ajunge cu 20 sau 30 de minute mai târziu, fără nici o grijă, iar tu vei lăsa această întârziere să-ţi strice ziua.

Le permitem oamenilor să ne scoată din minţi atunci când nu îi lăsăm să fie ei înşişi. Asta nu înseamnă că nu ar trebui să avem aşteptări de la cei apropiaţi. Înseamnă pur şi simplu că dacă aşteptăm perfecţiunea, nu va mai rămâne nimeni în viaţa noastră, nici măcar noi.

Astăzi este ziua cea mare!

Toleranţă

Ai citit vreodată ceva ce nu a avut nici un impact asupra ta, iar mai târziu, când ai recitit acelaşi lucru, ţi s-a părut revoluţionar? Asta mi s-a întâmplat mie de curând cu o carte scrisă de Napoleon Hill. Această carte conţine o mulţime de citate ale legendarului scriitor şi orator.

Era acolo un eseu intitulat Toleranţa pe care ştiu că l-am citit de mai multe ori, dar nu mi s-a părut memorabil. Ultima dată când l-am citit, am descoperit însă că este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-a scris vreodată Napoleon Hill. Eseul începe după cum urmează:

Când răsăritul inteligenţei se va ivi la orizontul progresului uman, iar ignoranţa
şi superstiţia îşi vor lăsa pentru ultima oară amprenta asupra timpului, în
ultimul capitol al cărţii despre fărădelegile omului se va scrie că cel mai
amarnic păcat al său a fost cel al intoleranţei.

Toleranţa nu înseamnă nimic altceva decât să priveşti acţiunile celeilalte persoane prin prisma experienţelor, trecutului şi punctelor sale de vedere. Avem tendinţa de a ne judeca intenţiile şi de a judeca acţiunile tuturor celorlalţi. Acest lucru setează în mintea noastră nişte standarde imposibile, la care nu se poate ridica nimeni.

Când insultăm pe cineva sau când performanţele noastre sunt sub aşteptări, ne justificăm spunând: „Nu am făcut-o intenţionat. Intenţiile mele au fost bune, dar...” În schimb, când cineva ne

insultă, prea des judecăm doar acţiunea şi nu suntem dispuşi să îi acordăm prezumţia de nevinovăţie în ceea ce priveşte intenţiile sale.

Pe măsură ce te ocupi de activităţile tale zilnice, încearcă să fii conştient atât de intenţiile, cât şi de acţiunile tale când interacţionezi cu alţi oameni. Involuntar, suntem adesea brutali sau nepoliticoşi cu cei din jur, chiar dacă nu ne dorim asta. Pur şi simplu nu suntem conştienţi că transmitem adevăratele noastre sentimente. Când ne trăim viaţa la cel mai înalt nivel, intenţiile şi acţiunile noastre vor fi la fel; cu toate astea, deseori vom rata acest reper şi trebuie să fim dispuşi să acceptăm ideea că şi ceilalţi vor face la fel. Iar noi nu avem avantajul de a le înţelege intenţiile. Simţim şi reacţionăm doar la acţiunile lor.

Înainte de a reacţiona la aparenta lipsă de sensibilitate a unei persoane, întreabă- te: „Intenţionat vrea să mă facă să mă simt aşa cum mă simt acum?” S-ar putea chiar să-ţi doreşti să o confrunţi pe acea persoană: „Îţi dai seama că atunci când spui sau faci asta, mă faci să mă simt…?” Apoi întreabă: „Asta încerci să-mi comunici?” Vei descoperi că majoritatea neînţelegerilor sunt doar probleme de comunicare. Apoi, îţi va fi mult mai uşor să fii tolerant.

Astăzi este ziua cea mare!

Dacă aş fi stăpânul lumii

Uneori e amuzant să-ţi imaginezi cum ar arăta lumea dacă ai fi tu la conducere.

Dacă aş fi stăpânul lumii, oamenii care nu votează nu ar avea dreptul să se plângă. Trei dintre cele mai bune emisiuni de televiziune săptămânale nu ar fi transmise la aceeaşi oră pe trei canale diferite. La sfârşit de săptămână şi în vacanţe vremea ar fi mereu frumoasă. Cei care fac vânzări prin telefon ar avea voie să te sune doar când nu poţi răspunde; în felul acesta ţi-ar putea lăsa doar un mesaj în căsuţa vocală. Mâncarea delicioasă ar fi sănătoasă. Pliantele poştale ar veni doar o dată pe lună. Companiile aeriene ar trebui să afişeze de fiecare dată ora reală a decolării. Reducerile la jumătate de preţ din magazine ar fi reale.

Aş face o medie a înţelepciunii şi aş împărţi-o la toată lumea în mod egal. Am avea mai multă înţelepciune în tinereţe, când chiar avem nevoie de ea. Dacă aş fi stăpânul lumii, am avea şcoli renovate şi închisori mai vechi. Poliţiştii, pompierii şi profesorii ar fi plătiţi aşa cum merită. Ar fi suficiente locuri de parcare pentru persoanele cu handicap, dar nici unul în plus. Toată lumea ar fi pe acelaşi fus orar şi ar exista o metodă prin care trecerea la ora de vară să se facă fără haosul acela de două ori pe an.

Reparaţia drumurilor s-ar face într-un mod mai organizat. Toată lumea ar fi obligată să-şi cunoască vecinii şi să stea de vorbă cu ei în mod regulat. Ar trebui să dai un telefon sau să le faci o vizită măcar o dată pe an tuturor persoanelor cărora le trimiţi felicitări de Crăciun. În războaie ar lupta doar cei care le-au pornit. Cu toţii am lucra într-un domeniu care ne place.

Şi, în cele din urmă, dacă aş fi stăpânul lumii, fiecare bărbat, fiecare femeie sau
copil ar şti că are un dar unic şi special. Oricine ar avea dreptul să-şi urmeze
pasiunea şi să-şi dezvolte talentul.

Dacă aş fi stăpânul lumii, oamenii ar depune la fel de mult efort pentru a-şi păstra slujbele şi relaţiile ca atunci când le-au obţinut. Oamenii în vârstă ar fi foarte apreciaţi pentru înţelepciunea şi experienţa lor. Adevărul şi ideile bune ar fi apreciate, chiar dacă „Noi nu am făcut niciodată aşa”.

Şi, în cele din urmă, dacă aş fi stăpânul lumii, fiecare bărbat, fiecare femeie sau copil ar şti că are un dar unic şi special. Oricine ar avea dreptul să-şi urmeze pasiunea şi să-şi dezvolte talentul. Dar, pentru că nu sunt prea multe şanse ca eu să devin stăpânul lumii, haideţi să ne străduim cu toţii.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul prietenilor

Într-o zi, când vei privi înapoi la ceea ce sper că va fi o viaţă satisfăcătoare şi plină de succes, nu în bani îţi vei calcula bunăstarea ci în calitatea şi numărul prietenilor.

E foarte uşor să găseşti oameni care vor fi lângă tine doar în momentele bune,
însă prietenia ar trebui măsurată în funcţie de cât de mult te poţi baza pe ea în
momentele dificile.

Cuvântul „prieten” e folosit mult prea uşor în societatea noastră. Avem tendinţa să-i considerăm pe oamenii cu care am împărtăşit momente bune prietenii noştri. Chiar dacă mulţi dintre aceştia nu sunt prieteni în adevăratul sens al cuvântului, cel mai bun mod de a judeca o prietenie este în funcţie de momentele dificile. Gândeşte-te la persoanele pe care le-ai suna în miezul nopţii dacă te-ai confrunta cu o dilemă. Acestea sunt prietenii adevăraţi pe care ştii că îi poţi suna la trei dimineaţa dacă ai o problemă, iar ele vor fi alături de tine fără să pună întrebări. Aceste persoane sunt prietenii tăi.

E foarte uşor să găseşti oameni care vor fi lângă tine doar în momentele bune, însă prietenia ar trebui măsurată în funcţie de cât de mult te poţi baza pe ea în momentele dificile.

Îmi amintesc că atunci când eram mic am învăţat o lecţie valoroasă despre cum să am grijă în preajma străinilor. Îmi amintesc că mi s-a spus: „Dacă vreodată ai nevoie de ajutor, caută pe cineva în uniformă, un poliţist sau un pompier”. Aceşti eroi anonimi cărora adesea nu le dăm prea mare importanţă au

fost aici mereu şi vor fi în continuare când avem nevoie de ei.

Prietenii nu sunt neapărat cei cu care suntem de acord sau cei care sunt în preajma noastră în momentele bune. Prietenii sunt, în schimb, cei pe care-i respectăm şi care ne respectă şi în momentele în care nu suntem de acord cu ei, ştiind că vor fi alături de noi şi în cele mai grele momente din viaţa noastră. Haide să ne facem un scop din a-i pe recunoaşte prietenii adevăraţi şi din a-i preţui toată viaţa.

Astăzi este ziua cea mare!

Căutarea normalităţii

De curând, am auzit că ar exista un grup de agenţii de publicitate care caută în permanenţă ceea ce ei numesc un oraş „normal”. Ceea ce caută de fapt este eşantionul demografic perfect al Statelor Unite. Aceştia pierd foarte mult timp căutând această aşa-zisă normalitate. Chiar şi când găsesc o localitate pe care o consideră normală, dar într-un an sau doi trebuie să o ia de la capăt, pentru că locul – dintr-un motiv oarecare – nu mai este „normal”.

Ne naştem cu toţii ca fiinţe creative şi distincte. Indiferent ce auzi care spune contrariul, societatea noastră nu răsplăteşte şi nu apreciază persoanele aparte. Suntem învăţaţi încă de la o vârstă fragedă să ne conformăm din toate punctele de vedere, ca să nu ieşim în evidenţă. În esenţă, suntem învăţaţi să fim „normali”.

Deşi nu vei fi niciodată o fiinţă normală, normalitatea nu este un ideal la care
merită să aspiri.

Acest proces al normalizării este similar căutării numitorului comun al oamenilor. Altfel spus, dacă nu te vei remarca, nu vei fi niciodată excepţional.

Îmi voi aminti întotdeauna ziua când am fost diagnosticat cu boala care, în cele din urmă, a dus la orbirea mea. După ce era evident că îmi voi pierde treptat vederea şi nu voi mai fi „normal”, mi-l amintesc pe tata spunându-mi: „Deşi nu vei fi niciodată o fiinţă normală, normalitatea nu este un ideal la care merită să aspiri”.

Deşi suntem cu toţii de acord cu acest principiu, ca societate încă încurajăm normalitatea. Deşi nu militez să devenim antisociali, consider că măreţia vine din exprimarea creativităţii individuale. Gândeşte-te la toate lucrurile pe care le faci de-a lungul unei zile. Întreabă-te ce s-ar întâmpla dacă ai îndeplini câteva dintre aceste sarcini la un nivel mai ridicat decât normalul. Uită-te la acei mentori sau la persoanele care te inspiră. Vei descoperi că oameni de succes din această lume rareori fac ceva „normal”. Îndeplinesc câteva sarcini importante la cel mai înalt nivel cu putinţă şi adesea ignoră sau deleagă sarcinile obişnuite altora.

Monumentele nu sunt niciodată ridicate în onoarea oamenilor „normali”. Ele sunt ridicate în cinstea celor care s-au dedicat să realizeze un singur lucru extraordinar de bine. Găseşte acel lucru în viaţa ta şi evită tentaţia de a fi

> > > >

„normal”.

Astăzi este ziua cea mare!

Votul tău contează

Sistemul american de votare este unic în istoria lumii. Deşi America este ultima superputere rămasă, făcându-l astfel pe preşedintele acestei ţări cel mai influent om din lume, trebuie să ne amintim faptul că fiecare american poate controla prin votul său soarta celui mai puternic om din SUA şi din lume.

Sper că fiecare dintre noi va înţelege importanţa dreptului nostru de a vota – nu numai în alegerea preşedintelui, ci şi în rezolvarea problemelor statului sau celor locale.

De curând am avut ocazia să citesc relatarea generalului Eisenhower privind debarcarea din Normandia în Ziua Z. Mii de tineri americani şi-au dat viaţa în acea zi pentru a învinge un dictator malefic. Dar de fapt ei luptau pentru libertatea ta şi a mea.

O persoană care nu votează nu este cu nimic mai bună decât o persoană care trăieşte într-un sistem totalitar în care nu poate vota. Dacă aş putea propune o lege în reforma legislativă, aş propune una prin care ar fi considerată o infracţiune dacă o persoană care nu a votat este nemulţumită de guvern sau de orice reprezentant ales. Implică-te în sistem!

Astăzi este ziua cea mare!

Un american la Paris

Abia m-am întors după o săptămână petrecută în Franţa. Am plăcerea să confirm că primăvara la Paris este exact aşa cum se spune. Recomand cu toată căldura această experienţă. Întotdeauna am fost mândru că sunt american, dar a fost nevoie de o călătorie peste hotare ca să capăt o perspectivă nouă şi mai profundă asupra Americii şi a americanilor.

Cât am stat la Paris, am făcut o excursie de o zi în Normandia. Am vizitat plaja Omaha, unde trupele americane au debarcat în Ziua Z. Acest eveniment a primit o deosebită atenţie după apariţia filmului Salvaţi soldatul Ryan. Am citit foarte mult despre debarcarea din Normandia şi am crezut că am înţeles bine ce s-a întâmplat, dar când am stat pe culmile coastei franceze, printre baricadele de beton care au adăpostit artileria germană, am rămas uimit.

Sunt convins că sarcina de a ajunge pe acea plajă şi în vârful stâncilor se numără printre cele mai grele încercări din istoria umanităţii. Când porneşti pe urmele tinerilor americani care au fost acolo în acea zi fatidică, eşti cuprins de un sentiment de uimire legat de faptul că unii dintre ei au reuşit să supravieţuiască.

Pe stâncile unde germanii aveau buncărele fortificate se întinde azi un cimitir uriaş. Am mers printre hectare întregi de cruci albe de marmură, realizând că fiecare dintre ele reprezintă fiul, tatăl sau soţul cuiva. Cu toţii apreciem libertatea, dar valoarea unui lucru poate fi măsurată doar prin preţul plătit ca să-l obţii. Doar când ne gândim că oameni obişnuiţi, ca tine şi ca mine, au plătit preţul suprem, putem înţelege cu adevărat darul pe care l-am primit.

În acea zi din 1944, lumea întreagă se afla la o răscruce de

drumuri. Nişte americani foarte speciali au dus la îndeplinire sarcina incredibilă care a eliberat Franţa, întreaga Europă şi a îngenuncheat cel de-al Treilea Reich. Acela a fost momentul în care Forţele Aliate au decis să facă o ultimă încercare pentru libertate.

Data viitoare când vei sta într-o sală de cinematograf sau acasă, urmărind Salvaţi soldatul Ryan, aminteşte-ţi, te rog, că au fost mii de soldaţi ca el care a oferit generaţiilor următoare, mie şi ţie, un dar nepreţuit. Haide să profităm de acest dar şi de sacrificiul lor.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul dragostei

Încă de la începutul istoriei consemnate, oamenii s-au confruntat cu o întrebare elementară: „De ce suntem aici?” Nu sunt sigur că există un răspuns perfect şi final la această continuă căutare a scopului şi sensului.

Cel mai bun răspuns auzit la întrebarea „De ce suntem aici?” a venit de la o mult apreciată prietenă de-a mea, Debra Simon. Debra este autoarea şi creatoarea unui manual şi unui curs audio intitulate „Perseverence, Character and Hope”. În cursul audio, Debra spune că suntem aici pentru „a învăţa cum să iubim”. La prima vedere aceasta poate părea o explicaţie foarte simpă, dar dacă te concentrezi asupra ei vei înţelege că a învăţa cum să iubeşti include fiecare aspect al vieţii noastre de zi cu zi.

A iubi este probabil unul dintre verbele din vocabularul nostru folosite prea des şi în mod eronat. Multe limbi au mai multe cuvinte pentru a descrie diferitele emoţii pe care noi le înghesuim într-un cuvânt de patru litere – love[3]. Pe parcursul unei zile, vei auzi oameni spunând: „Îmi iubesc copiii”; „Iubesc hotdogii”; „Iubesc noul televizor cu ecran mare”. Deşi toate acestea sunt emoţii justificate, cu siguranţă nu înseamnă acelaşi lucru; este de înţeles de ce uneori lucrurile devin uşor confuze când încercăm să ne exprimăm sentimentele în viaţa noastră de zi cu zi.

Gândeşte-te la oamenii din trecutul tău care au demonstrat abilitatea de a acţiona din iubire. Poate fi un bunic, un profesor apreciat sau un prieten drag. Este destul de simplu să avem gânduri pozitive şi pline de iubire pentru aceşti oameni. Adevărata provocare când învăţăm cum să iubim este să reacţionăm cu iubire şi în situaţiile în care nu simţim aceleaşi sentimente, şi faţă de persoanele mai puţin iubitoare.

Când oamenii ne atacă din ignoranţă, frică sau ostilitate, iniţial reacţia noastră va fi să le răspundem cu aceeaşi monedă. Chiar dacă e justificat, răspunsul nostru lipsit de iubire va continua ciclul distructiv; cu toate acestea, dacă putem învăţa cum să iubim şi să răspundem cu iubire în orice situaţie, putem crea un nou mediu în jurul nostru şi vom descoperi că şi ceilalţi vor răspunde la fel.

Darul iubirii este doar unul dintre cele 12 daruri din cartea mea şi din filmul cu acelaşi nume, The Ultimate Gift. Sper că vei începe să împărtăşeşti darul iubirii alături de toate celelalte pe măsură ce transformi această zi într-una specială.

Astăzi este ziua cea mare!

Perspectivă

De curând am studiat sărbătorile din întreaga lume şi felul în care diverşi oameni le celebrează. Mi-a atras atenţia tradiţia britanică cunoscută sub numele de „Boxing Day”. Boxing Day se sărbătoreşte a doua zi după Crăciun şi, în mod tradiţional, nobilii oferiră cadouri servitorilor. Recent, am auzit că armata britanică sărbătoreşte această zi făcând pentru o zi schimb de locuri între ofiţeri şi soldaţi. Pe lângă faptul că este o metodă interesantă de a sărbători, acest schimb de funcţii între subaltern şi superior poate fi o lecţie bună de învăţat pentru ambele tabere.

Cu toţii conştientizăm că nu suntem singuri şi indiferent ce sarcină ducem la îndeplinire, aceasta reprezintă un efort de echipă; dar din când în când este indicat să auzim asta şi în cuvinte.

Cei care au mai citit cărţile sau articolele mele poate sunt interesaţi să afle că, deşi ideile şi conceptele se nasc în mintea mea, ele ajung în paginile cărţilor, ziarelor, revistelor etc. datorită lui Dorothy, o persoană foarte talentată şi foarte pricepută. Fără editorii de ziare, de reviste de afaceri şi de reviste în general, nu aţi fi citit niciodată Winner's Wisdom. Cei care m-au văzut vorbind la evenimente sau convenţii, m-au văzut singur pe scenă. Fără eforturile constante depuse de domnişoara Kelly, aceste evenimente nu ar fi fost posibile. Dacă m-aţi văzut la emisiuni de televiziune, eram probabil fie singur, fie luând un interviu cuiva. Fără contribuţia importantă a unor forţe creatoare precum Beth şi Susan de la studiourile noastre, aceste apariţii televizate nu ar fi avut loc.

Alături de noi este Clover, o persoană extrem de talentată care face totul să se întâmple, inclusiv această sarcină uimitoare de a obţine informaţii utile şi inteligente din computerele noastre. Şi ultima din listă, dar nu cea mai puţin importantă, este partenera

mea Kathy, un cercetător de talie mondială şi un om cu gândire strategică. Fără contribuţia ei oamenii ar afla ce fel de director sunt, adică nu directorul extraordinar care cred ei că sunt. Sunt binecuvântat să fiu înconjurat de o echipă extraordinară, care face ca visurile mele să devină realitate.

Gândeste-te la situaţia ta actuală. Care sunt lucrurile cu care te mândreşti zi de

> > > zi? Gândeşte-te la toţi oamenii care fac posibile aceste realizări. Fii conştient de importanţa contribuţiei lor şi foloseşte ziua de azi ca să spui pur şi simplu „Mulţumesc!”

Astăzi este ziua cea mare!

Cine suntem?

Dacă nu ai trăit până acum într-o peşteră sau dacă nu te-ai întors de curând dintro călătorie îndepărtată pe o altă planetă, ai auzit probabil mai mult decât ţi-a fi dorit despre controversa clonării. Vei fi încântat să afli că nu voi împărtăşi opinia majorităţii din mass-media. Simt că această controversă legată de clonare şi de cercetarea celulelor stem, care a atras atenţia presei, ne oferă ocazia de a analiza câteva întrebări fundamentale.

Cea mai importantă dintre toate este legată de o dilemă veche de când lumea: „Cine suntem?”

De ani buni, cercetătorii în ştiinţe comportamentale încearcă să evalueze dacă suntem produsul mediului sau al eredităţii. S-a spus şi s-a scris mai mult decât suficient pe această temă, fără să se ajungă la vreo concluzie. Vei fi încântat să afli că, la fel ca în cazul clonării, nu sunt pregătit să-mi dau cu părerea dacă suntem produsul mediului sau al genelor. Cred că răspunsul final se află undeva la mijloc şi că suntem atât produsul mediului, cât şi al eredităţii.

Dacă ai şti că vei prelua din caracteristicile oamenilor cu care petreci majoritatea timpului, te-ai gândi să adaugi zilnic o doză mai mare de pozitivitate
în cazul prietenilor şi asociaţilor tăi?

În ceea ce priveşte scopul nostru pe această planetă, am putea spune că nu putem face nimic pentru a ne schimba moştenirea genetică şi nici pentru a schimba mediul în care am trăit în trecut. Din acest motiv, singurul loc în care putem avea un impact legat de cine suntem noi este mediul în care trăim de

acum încolo.

Dacă am şti fără nici o urmă de îndoială că vom fi schimbaţi pentru totdeauna de oamenii, locurile, presa şi mediul din jurul nostru, s-ar putea să privim aceşti factori în mod diferit. Dacă ai şti că vei prelua din caracteristicile oamenilor cu care petreci majoritatea timpului, te-ai gândi să adaugi zilnic o doză mai mare de pozitivitate în cazul prietenilor şi asociaţilor tăi? Dacă ai şti că toate cărţile pe care le citeşti şi ştirile la care eşti expus îţi vor schimba perspectiva, direcţia şi personalitatea, nu ai căuta să te înconjori de mai multe surse de pozitivitate?

În timp ce ştiinţa pierde o grămadă de timp şi de bani dezbătând întrebări la care nu vom avea niciodată răspuns, eu sugerez ca azi tu şi eu să ne concentrăm asupra lumii care ne înconjoară şi asupra lucrurilor pe care le putem schimba cu adevărat.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul râsului

Se spune că râsul e cel mai bun medicament. Oamenii caută cu disperare medicamente care să vindece rănile şi conflictele.

Când te gândeşti la momentele bune din viaţa ta şi la oamenii speciali pe care i- ai cunoscut, aceste amintiri preţioase care-ţi vin în minte te binedispun, cel mai probabil. Sunt amintiri care sunt atât de puternice, încât doar gândul la un moment sau loc anume te face să zâmbeşti chiar şi peste câţiva ani. Aceste momente sunt cele pe care eu le numesc „rezerva de amintiri”.

Dacă te îndoieşti de puterea râsului, îţi voi recomanda cartea lui Norman Cousins, Anatomia unei boli[4]. În această carte, Cousins relatează povestea sa despre cum a învins o boală incurabilă prin puterea râsului. Nu e pur şi simplu efectul Pollyanna[5] sau doar vorbe în vânt; există studii care atestă beneficiile medicale şi psihologice ale râsului. Dar, cel mai important, râsul ne îmbunătăţeşte calitatea vieţii.

Kelly Morrison este directorul de marketing în ceea ce priveşte activitatea mea în televiziune, cărţi, conferinţe şi în privinţa acestor articole. Este de asemenea o compozitoare şi o interpretă talentată. Cel mai bun cântec scris de ea, şi unul dintre cele mai bune scrise vreodată, se numeşte „Laugh a Little”. Cântecul este despre doi prieteni ale căror vieţi îi poartă în direcţii diferite. Sfatul pe care şi-l dau la despărţire este ca mereu să găsească o modalitate de a aduce veselie şi bucurie în orice situaţie.

Încearcă să aduci mereu bucurie şi voie bună în viaţa ta şi în cea a celor din jur. Vei fi mai sănătos, mai fericit şi o persoană mult mai plăcută. Mai ales în momentele de stres, asigură-te că ai la îndemână: cărţi, filme şi rezerva de amintiri, astfel vei avea mereu la îndemână o resursă de bucurie şi de voie bună.

Darul râsului este doar unul dintre cele 12 daruri din cartea mea şi din filmul cu acelaşi nume, The Ultimate Gift. Sper că vei adopta toate cele 12 daruri, iar săptămâna aceasta te vei concentra să aduci voia bună în viaţa ta.

Astăzi este ziua cea mare!

Relaţii şi limite

În orice relaţie umană vor exista mereu legături sau limite. Relaţiile sunt emoţii generate de încredere care ne leagă de ceilalţi. Limitele sunt emoţii generate de neîncredere, care creează bariere, considerăm noi de protecţie, în jurul nostru. Imediat ce sunt stabilite, atât legăturile, cât şi limitele vor fi testate de cei cu care relaţionăm.

Cu toţii am întâlnit oameni care construiesc relaţii într-un ritm care este nepotrivit pentru noi. Dacă, de exemplu, cunoşti un vecin nou care nu are nici o problemă să vină acasă la tine la orice oră din zi şi din noapte pentru a împrumuta din lucrurile tale fără să-ţi ceară permisiunea, putem spune că au construit o legătură insuficient de puternică pentru acest aspect al relaţiei.

Limitele funcţionează la fel. Imediat ce o limită este stabilită într-o relaţie umană, această legătură va fi pusă la încercare. Dacă îi spui copilului tău de patru ani să nu iasă din curte, poţi paria că în câteva minute va fi dincolo de limita impusă de tine. Toate relaţiile şi limitele vor fi puse la încercare.

De câte ori avem ocazia, este cel mai bine să creăm legături, nu să trasăm limite în viaţa noastră personală şi în cea profesională. E mai bine să ai de-a face cu oameni în care ai încredere pentru că aţi creat împreună o legătură, decât să ai încredere în ei pentru că le-ai trasat o limită.

Este vorba despre diferenţa dintre a putea spune cuiva: „Am încredere că te vei descurca aşa cum trebuie şi la timp” şi a te simţi obligat să spui: „Dacă nu faci asta în felul ăsta, voi fi obligat să te penalizez”. Dacă li se oferă oportunitatea, majoritatea oamenilor îşi vor dori să fie de încredere pentru că li oferă o legătură în locul unei bariere. Majoritatea oamenilor vor fi atât de demni de încredere pe cât te aştepţi să fie, iar când le vei

comunica aşteptările tale, se vor ridica la înălţime.

Fiind nevăzător de peste un deceniu, practic am dat bani unor sute de vânzători, angajaţi din hoteluri, şoferi de taxi etc., iar mulţi dintre aceştia ştiau că sunt orb.

Nici până în ziua de azi nu am fost înşelat de vreo persoană. Dacă trăieşti aşteptând ca oamenii să fie buni, în general vor fi.

E mai bine să ai de-a face cu oameni în care ai încredere pentru că aţi creat
împreună o legătură, decât să ai încredere în ei pentru că le-ai trasat o limită.

Găseşte o cale de a construi legătură şi elimină toate limitele.

Astăzi este ziua cea mare!

Ce mică e lumea!

Dacă te uiţi la ştirile de seară şi vezi povesti din toată lumea, e foarte uşor de crezut că oamenii sunt foarte diferiţi. În timp ce oamenii din alte colţuri ale lumii au cu siguranţă stiluri de viaţă diferite, ei sunt în mare parte rezultatul mediului lor. Speranţele, scopurile, visurile şi ambiţiile lor sunt foarte asemănătoare cu ale tale şi ale mele.

De curând, am fost contactat de un grup care publică ziare de afaceri şi reviste periodice în fosta Uniune Sovietică. Fac demersuri pentru a traduce aceste editoriale, Winner's Wisdom, în rusă, ucraineană, lituaniană, estonă şi letonă. La început, reacţia mea a fost: „De ce ar fi aceşti oameni interesaţi de editorialul meu săptămânal, Winner's Wisdom, despre afaceri, succes, motivaţie etc.?” Dar după ce m-am gândit mai bine, mi-am dat seama că oamenii sunt la fel peste tot. Mâine vor o viaţă mai bună decât azi, şi vor un viitor mai bun pentru copiii şi nepoţii lor.

Aceşti oameni din întreaga lume, care abia au început să trăiască experienţa capitalismului, sunt însetaţi de informaţie şi de cunoaştere. În prezent sunt cu mult în urma SUA în ceea ce priveşte metodele şi tehnicile, dar în anii care vin vor compensa pentru asta prin dorinţa lor arzătoare şi motivaţia puternică.

Trăim cu adevărat într-o economie globală, într-o societate globală. Mijloacele de transport rapide şi accesibile, internetul, toate schimbă lumea şi modul în care facem afaceri. În trecut, când porneai o afacere trebuia să te gândeşti câte străzi sau zone vor reprezenta piaţa ta de desfacere. Acum, World Wide Web ne dă tuturor posibilitatea accesului global instant.

Deseori, când ne gândim la afacerea noastră, ne gândim la noi sau la vecinii de alături. În secolul XXI trebuie să ne gândim şi la

oamenii din cealaltă parte a lumii. De fapt, după apariţia noilor tehnologii, aceştia sunt vecinii noştri.

Pe măsură ce citeşti aceste cuvinte şi te gândeşti cum le poţi aplica pentru succesul şi viitorul tău, gândeşte-te că oamenii din cealaltă parte a globului citesc aceleaşi cuvinte în timp ce-şi caută propriul succes. Dacă te vei concentra asupra atingerii scopurilor tale ajutând în acelaşi timp oameni de pretutindeni să şi le atingă pe ale lor, nu poţi da greş. Viaţa înseamnă să te ajuţi pe tine venind în întâmpinarea nevoilor celorlalţi. Gândeşte-te cum poate funcţiona afacerea ta în cartierul tău, în oraşul tău şi în toate colţurile lumii.

Astăzi este ziua cea mare!

Oameni şi aşteptări

După cum ai descoperit deja, lumea e plină de oameni de toate felurile. Unii dintre ei se potrivesc de minune cu personalităţile şi aşteptările noastre, iar alţi pur şi simplu, nu. Asta nu reprezintă o problemă în sine pentru că, împreună, toţi aceşti oameni formează lumea noastră aşa cum se prezintă ea azi.

Problemele apar atunci când avem alte aşteptări de la oameni. De exemplu, cu toţii avem un prieten sau o cunoştinţă care întârzie mereu. Dacă aceasta este singura problemă a persoanei respective, se poate rezolva. De-a lungul timpului, învăţăm pur şi simplu să alocăm mai mult timp întâlnirilor deoarece ştim că vor continua să întârzie. Problema apare atunci când ne aşteptăm ca persoana care întârzie să fie punctuală.

Putem să ne facem griji şi să ne agităm că întârzie şi ei vor veni tot cu o jumătate de oră mai târziu. Însă poate deveni problematic, pentru că în mod invariabil persoana care întârzie este calmă, relaxată şi fără nici o grijă, în timp ce tu – persoana care se aşteaptă ca ea sau el să ajungă la timp – te-ai enervat îngrozitor. Este un act de echilibru să aştepţi ce e mai bun de la ceilalţi şi să le permiţi în acelaşi timp să fie ceea ce au dovedit că sunt.

Unii nu vor fi niciodată drăguţi, atenţi, politicoşi, profesionişti sau punctuali. Această provocare nu înseamnă nimic comparativ cu cea cu care ne confruntăm atunci când ne creăm o lume a propriilor aşteptări, care schimbă oamenii în ceea ce nu sunt. Nu ne putem aştepta ca oamenii să se ridice la standardele noastre. Putem pur şi simplu să le atragem atenţia asupra minusurilor în performanţele lor, şi să le oferim ajutorul în măsura în care îşi doresc acest ajutor.

De cele mai multe ori, oamenii care întârzie sunt nepoliticoşi,

dezordonaţi, neprofesionişti etc., sunt aşa pentru că la un moment dat în viaţă au învăţat că există o recompensă pentru acest tip de comportament, sau că pedeapsa nu este suficient de mare încât să se schimbe. Dacă în loc să te plângi că prietenul tău întârzie, ţi-ai vedea în continuare de treabă fără el, s-ar putea să-şi schimbe obiceiul. În mod evident, văicărelile tale şi nivelul tău de stres nu au dat nici un rezultat până la acest moment.

Aşteaptă-te întotdeauna ca oamenii să ofere tot ce au mai bun, dar dă-le voie să fie ceea ce sunt cu adevărat. În această lume, există o singură persoană a cărei performanţă o putem influenţa. Concentrează-ţi energia către performanţa acestei persoane şi permite-le celorlalţi să-şi stabilească propriul nivel.

Astăzi este ziua cea mare!

Sase situaţii în care trebuie să obţii lucrurile în scris

Ca nevăzător care a scris zeci de cărţi şi sute de articole săptămânale publicate în diverse ziare de-a lungul anilor, îmi vine să râd când mă gândesc cât de mult scris am produs. Deşi produc milioane de caractere tipărite pe care nu le pot citi, înţeleg totuşi că există situaţii în care e mai bine să pui lucrurile în scris.

În viaţa ta profesională, şi chiar şi în cea personală, există situaţii în care nimic nu va înlocui lucrurile scrise negru pe alb. În următoarele situaţii e bine să „obţii întotdeauna lucrurile în scris”:

1. Dacă există vreun dubiu legat de integritate, nu ezita să pui asta în scris. Aminteşte-ţi că într-o tranzacţie întotdeauna există o îndoială legată de integritate. Nu mă îndoiesc de integritatea nimănui cu care tu sau eu am putea face afaceri. Pur şi simplu, cu atâtea fuziuni, achiziţii şi preluări, persoana cinstită cu care ai făcut înţelegerea poate să dispară brusc din peisaj atunci când vine vorba de integritatea.

2. Dacă ai totul în scris eviţi momentele când poţi uita anumite aspecte. Poate ai încheiat o afacere sau ai făcut ieri o înţelegere care este atât de importantă şi de memorabilă, încât crezi că nu vei uita niciodată la ce te-ai angajat sau ce a promis cealaltă parte. În realitate, peste un an şi jumătate s-ar putea să nu-ţi mai aminteşti nici numele persoanei. Din când în când fac afaceri cu prietenii sau familia. Întotdeauna pun lucrurile în scris. Nu o fac pentru că nu am încredere în aceşti oameni; o fac pentru că preţuiesc atât de mult relaţia, încât nu vreau să existe ranchiună

dacă vreunul dintre noi a avut scăpări de memorie.

3. Când eşti într-o situaţie inconfortabilă sau într-o dispută care se poate transforma într-un conflict fie personal, fie profesional, pune sentimentele şi opiniile tale în scris. Adesea, oamenii devin foarte sensibili într-o dispută sau neînţelegere. Fraza sau cuvântul greşit îţi pot face rău în mod ireparabil. Un cuvânt spus la furie sau frustrare poate să nu dispară niciodată. Aminteşte-ţi că dacă pui opiniile sau sentimentele tale în scris şi le prezinţi celeilalte părţi, în general partenerii vor citi în întregime înainte să răspundă. Dacă încerci să ridici aceleaşi probleme verbal, există mari şanse să fii întrerupt şi forţat să asculţi argumentele lor, şi nimeni nu are ocazia să-şi exprime în totalitate opinia. Comunicarea este cheia pentru rezolvarea majorităţii conflictelor. Aspectele scrise îi obligă pe toţi să gândească şi să analizeze înainte de a vorbi.

4. Dacă există o agendă a unei întâlniri sau o continuare a discuţiei cu sarcini specifice, notează întotdeauna. De-a lungul anilor am descoperit că persoana care apare la o întâlnire sau o negociere etc., cu notiţe pentru toată lumea, conduce discuţia. Chiar dacă nu toată lumea este de acord cu ce ai notat, cel puţin fiecare porneşte de la ideile tale. După o întâlnire sau o conferinţa telefonică, notarea diferitelor sarcini şi angajamente de ambele părţi va duce la rezultate mai bune şi performanţă. Va reduce timpul pe care ai fi fost nevoit să-l acorzi în mod normal, precum şi numărul notificărilor enervante cu ceea ce are fiecare de făcut.

5. Când ai ocazia să mulţumeşti sau să faci un compliment cuiva, scrie-l. Pentru ei este o amintire tangibilă a recunoştinţei şi stimei tale. Dacă cineva cumpără ceva de la tine sau îndeplineşte o sarcină pentru tine, un bilet de mulţumire va face minuni. În epoca emailului şi a SMS-urilor, un bilet scris de mână spune mai

multe azi decât cu o generaţie în urmă. Sunt momente în care e bine să fii conectat la tehnologie, dar când mulţumeşti sau faci un compliment cuiva poate fi eficient, dar nu la fel de convingător.

6. Dacă ai setat un scop pentru tine, echipa sau organizaţia ta, notează-l şi asigură-te că toată lumea primeşte un exemplar. Oamenii din societatea noastră s-au obişnuit să facă înţelegeri în scris. Dacă achiziţionezi o maşină, o casă sau iei un împrumut, nu ai cum să eviţi semnarea unor teancuri de hârtii. Luăm totul în serios deoarece ştim că dacă este scris, ne-am luat un angajament. Nicăieri nu este mai important angajamentul tău decât în obiectivele tale personale şi profesionale.

Dincolo de cele şase puncte, de câte ori ai îndoieli, scrie. Dacă nu vei avea nevoie de ce ai scris, nu te-a costat nimic. Dar dacă vei avea nevoie, se va dovedi o alegere de nepreţuit.

Astăzi este ziua cea mare!

II
I

CONCENTREAZĂ-TE ASUPRA AFACERILOR ŞI ASUPRA SITUAŢIEI FINANCIARE

„Afacerile şi viaţa în general reprezintă o acţiune de echilibru între a excela în sistemul actual în timp ce creezi metode noi şi mai bune de a realiza lucrurile, şi de a veni în întâmpinarea nevoilor celor din jurul nostru. „

Jim Stovall

Dincolo de numele nostru, cel mai adesea suntem recunoscuţi în societate după realizările noastre. După facem prezentările, informaţiile despre slujbele şi carierele fiecăruia reprezintă în general următorul pas. Vei petrece mai mult timp lucrând decât vei petrece alături de cei dragi, aşadar din acest motiv este imperativ necesar să-ţi placă ceea ce faci, să conteze şi să-ţi găseşti împlinirea în cariera pe care o ai.

Singurii oameni care fac bani sunt cei care lucrează la monetărie. Ceilalţi trebuie să îi câştige. Banii se câştigă doar aducând valoare în vieţile celorlalţi. Dacă vrei să ai parte de mai multă bunăstare, nu căuta bani. Caută metode mai bune şi mai profunde de a ajuta cât mai mulţi oameni.

Succesul este, în mod inevitabil, o situaţie în care ambele părţi au de câştigat.

Darul banilor

Banii reprezintă probabil cel mai neînţeles produs din societatea noastră. Oamenii de azi înţeleg preţul oricărui lucru, dar nu şi valoarea lui. Au fost mai multe conflicte, divorţuri şi dispute pentru bani decât pentru orice altceva.

Ca să avem o atitudine sănătoasă faţă de bani, trebuie să înţelegem că aceştia nu sunt nimic altceva decât o unealtă sau un mijloc. Banii ne pot aduce ceea ce dorim sau ne pot duce acolo unde vrem. Dacă nu există ceva ce-ţi doreşti sau un loc în care să vrei să ajungi, banii nu au nici o valoare.

Banii sunt nici mai mult, nici mai puţin, decât rezultatul faptului că ai adus
valoare în vieţile celorlalţi.

Cum s-ar schimba viaţa ta, dacă banii nu ar fi o problemă? Aceasta este o întrebare dificilă, deoarece rareori luăm decizii care nu se bazează pe bani. Acesta este un mod destul de simplist de a privi lumea. Hotărăşte ce este bine sau important, şi abia apoi fă-ţi griji pentru bani.

Dacă vrei să ştii, nu a existat niciodată o lipsă de bani. Cu toate acestea, din când în când există o lipsă de creativitate, servicii sau valoare. Banii sunt nici mai mult, nici mai puţin, decât rezultatul faptului că ai adus valoare în vieţile celorlalţi. Dacă vei înceta să te îngrijorezi din cauza banilor şi vei începe să te îngrijorezi în privinţa modului în care ai putea aduce valoare în vieţile celor din jurul tău, ai avea mai mulţi bani decât îţi trebuie. Dacă te preocupă doar banii, nu vei avea niciodată suficienţi. Vei fi ca persoana aceea naivă care stătea în faţa sobei spunând: „Dă-

mi căldură şi îţi voi da lemne”.

Darul banilor este unul dintre cele 12 daruri din cartea şi filmul cu acelaşi nume, The Ultimate Gift. Darul Suprem şi Darul banilor ne învaţă tot ceea ce trebuie să ştim pentru a ne împlini cele mai mari visuri şi destinul ce ne-a fost dat. Sper că vei începe să foloseşti Darul banilor şi vei transforma banii în slujitorii tăi, în loc să fii tu sclavul lor. Sper că vei cumpăra un exemplar din The Ultimate Gift şi vei vedea cum viaţa îţi va oferi împlinirea celor mai mari visuri şi a destinului tău.

Astăzi este ziua cea mare!

Să faci afaceri cu toată lumea

La început, afacerile între două persoane se încheiau sub formă de troc sau înţelegeri verbale pentru anumite servicii. Aş da la schimb cămila mea pentru coşul tău de grâu. Apoi am devenit „mai sofisticaţi”. S-au creat pieţele, au apărut etaloanele monetare, iar mediul de schimb a devenit foarte complicat. Oamenii au fost nevoiţi să facă afaceri prin intermediul unor mijloace bine stabilite, controlate de guverne sau marii afacerişti.

Micul afacerist a fost obligat să facă afaceri prin aceste canale, pentru a îndeplini dorinţele şi nevoile clientului său. De exemplu, să-şi facă reclamă în ziare sau în cartea de telefoane.

Internetul a schimbat şi în cele din urmă va revoluţiona modul în care facem afaceri. Nu ne va duce la un alt nivel, la care nu am mai fost niciodată; ne va întoarce acolo de unde am la început. Mulţi întreprinzători fac afaceri de acasă, doar cu un computer şi un telefon. Pot face afaceri oriunde în lume, zi sau noapte, cu foarte puţine restricţii sau limitări.

Mulţi dintre noi am încercat să evităm sau să întârziem momentul în care să facem afaceri în online. Devine tot mai puţin practic în fiecare zi. Oamenii nu vor mai dori să treacă prin mai multe etape ale comerţului atunci când pot face afaceri aşa cum se făceau la început – direct cu clientul.

Aceste schimbări întăresc actualitatea unor vorbe mai vechi: „Nimic nu e mai constant decât schimbarea” şi „Nimic nu e nou sub soare”.

Dacă vrei să-ţi revoluţionezi afacerea, cariera sau viaţa, nu-ţi face griji din cauza tehnologiei. Întreabă-te pur şi simplu: „Ce produs, serviciu sau informaţie pot oferi oamenilor de pretutindeni?”

Chiar dacă Internetul ne permite să facem afaceri cât ai clipi, cu

mii de oameni din toate colţurile lumii, mecanismul este la fel de vechi ca la primul schimb. Trebuie să oferi în schimb valoare într-un mediu plăcut şi confortabil pentru afaceri. Ca să devenim prosperi în secolul XXI trebuie să facem afaceri folosind cele mai noi tehnologii şi cele mai vechi metode.

Astăzi este ziua cea mare!

Puterea percepţiei

Ca o persoană nevăzătoare care tocmai a terminat de scris cea de-a zecea carte, m-am gândit la vechea zicală: „Nu poţi judeca o carte după copertă”. Am ajuns la concluzia inevitabilă că oamenii chiar judecă o carte după copertă, şi judecă şi alte aspecte ale vieţii bazându-se pe detalii nesemnificative, superficiale.

În afaceri, cu toţii ne străduim să promovăm şi să introducem pe piaţă produsul nostru sau serviciile noastre. Să sperăm că avem la fel de multă încredere în compania noastră, pe câtă ne aşteptăm să aibă clienţii noştri. Dar la o analiză finală, oamenii nu fac afaceri cu noi în funcţie de produsele şi serviciile noastre. În schimb, deciziile de cumpărare care ne anunţă succesul sau eşecul se bazează pe percepţia clientului asupra abilităţii noastre de a livra produse sau servicii.

Oamenii care resping o carte în funcţie de copertă nu vor şti niciodată comorile care se ascund în interior. Adevăraţii profesionişti care reprezintă produse şi servicii foarte bune vor eşua dacă percepţia asupra abilităţii lor de a livra acele produse şi acele servicii în piaţă nu se ridică la nivelul aşteptărilor.

Cu toţii am trăit asta când am luat masa la un restaurant, când ne-am cazat la un hotel, când am cumpărat o maşină – experienţe care nu s-au ridicat nici pe departe la nivelul aşteptărilor noastre fiindcă cineva a promis mai mult decât a oferit. Pentru ca puterea percepţiei să lucreze în favoarea ta, tu trebuie să ai de fapt cele mai bune produse şi servicii disponibile. Trebuie să crezi cu toată fiinţa ta că dacă potenţialul client ar înţelege ceea ce tu ştii deja, aţi avea o relaţie permanentă şi avantajoasă de ambele părţi.

Când îţi analizezi afacerea, în primul rând asigură-te că oferi cele mai bune servicii. Apoi, încearcă să vezi obiectiv cum este percepută afacerea ta. Ce simt oamenii când te întâlnesc, când

vin la sediu, când vorbesc cu colegii tăi, când citesc emailurile primite de la tine etc? Toate acestea vor determina în mod inevitabil drumul tău în afaceri şi în viaţă.

Fii mândru de produsul tău şi de abilitatea de a-l oferi clientului. Apoi, asigură-te că şi percepţia clienţilor din piaţă este pe măsura mândriei, grijii şi profesionalismului tău când îţi serveşti clienţii.

Astăzi este ziua cea mare!

Preţ versus valoare

Oamenii din societatea de astăzi cunosc preţul oricărui lucru, dar nu realizează practic şi valoarea. Preţuim lucruri care ne aduc foarte puţină bucurie sau chiar deloc, şi ignorăm ceea ce este cu adevărat important.

Când îţi stabileşti obiectivele financiare, este esenţial să fie „obiectivele tale”, nu ale altcuiva. Suntem bombardaţi în mod constant cu mesaje care ne spun că pentru a ne simţi bine sau importanţi trebuie să conducem o anumită maşină, să bem o anumită băutură sau să purtăm un anumit brand de haine. Aceste mesaje ne afectează.

Lucrez în televiziune şi sunt mereu uimit de modul în care această industrie subestimează inteligenţa telespectatorilor. După terminarea liceului, un tânăr obişnuit a fost deja martor la mii de crime violente şi infracţiuni prin intermediul televiziunii. Industria televiziunii doreşte să te facă să crezi că toate astea nu au nici un impact asupra lui, căci „înţelege diferenţa dintre ficţiune şi realitate”. Pe de altă parte, aceiaşi directori de televiziune vor justifica taxarea cu mai mult de un milion de dolari pentru un minut de publicitate în timpul Super Bowl, ca să-ţi vândă cel mai nou tip de cereale pentru micul dejun.

Singura trăsătură comună pe care o au cei mai mulţi directori de top este că
citesc sau ascultă materiale cu afirmaţii motivaţionale pozitive în mod regulat.

Trebuie să înţelegem că suntem într-o luptă între preţ şi valoare, iar aici este o bătălie a minţii. Dacă suntem cu adevărat produsul

a ceea ce gândim zilnic, cea mai valoroasă proprietate pe care o vom deţine vreodată va fi un gând pozitiv de autoafirmare.

Într-un sondaj recent al managerilor de companii din top Fortune 500, s-a stabilit că aceşti lideri nu au în comun educaţia, nivelul de calificare sau etica profesională. S-a descoperit că singura trăsătură pe care o au cei mai mulţi directori de top este că citesc sau ascultă materiale cu afirmaţii motivaţionale pozitive în mod regulat.

Data viitoare când ai de ales între a-ţi hrăni ego-ul, trupul sau mintea, încearcă să-ţi hrăneşti mintea şi vei observa o schimbare permanentă în toate aspectele vieţii tale.

Astăzi este ziua cea mare!

A face bani versus a câştiga bani

Nu a existat niciodată o lipsă de bani. Ceea ce lipseşte din când în când este o idee, inspiraţia, motivaţia sau creativitatea. Această lipsă se manifestă prin lipsa banilor. E important să realizezi că singurii care fac bani lucrează la monetărie. Ceilalţi trebuie să îi câştige.

Există un schimb echitabil între ceea ce realizează un individ şi cum este plătit pentru că a îndeplinit acea sarcină. Plata pentru o sarcină creşte pe măsură ce creşte nivelul de dificultate, pericol, experienţă necesară sau nivelul de pregătire necesar. Sunt multe slujbe pentru care poţi fi instruit să le îndeplineşti şi poţi face asta până la sfârşitul primei zile de lucru. În majoritatea cazurilor, aceste slujbe nu sunt foarte bine plătite. Pe de altă parte, dacă îţi doreşti să fii neurochirurg – deşi nu vei fi capabil să îndeplineşti această sarcină până la sfârşitul primei zile de lucru – numai după mulţi ani de pregătire vei fi plătit pe măsură.

Este esenţial să înţelegi că anumite funcţii au scop umanitar, unde răsplata vine cel puţin parţial din satisfacţia pe care o ai când duci sarcina la bun sfârşit. Să luăm de exemplu membrii clerului şi, mai ales în Oklahoma, profesorii. Cred că suntem cu toţii de acord că importanţa lor şi nivelul de responsabilitate pe care-l au depăşesc cu mult beneficiile materiale.

Data viitoare când vei spune: „Mi-ar plăcea să fac mai mulţi bani”, pune-ţi pur şi simplu întrebarea: „Ce sunt dispus să fac pentru a aduce mai multă valoare produselor şi serviciilor pe care le ofer celor din jurul meu?” Când vei avea răspunsul la această întrebare şi vei face tot posibilul să îndeplineşti ce ţi-ai propus, mai mult ca sigur şi câştigurile tale vor creşte.

Îţi urez să câştigi cât îţi doreşti.

Astăzi este ziua cea mare!

Timp şi bani

Ştim cu toţii că timpul înseamnă bani. Cei mai mulţi dintre noi merg la muncă în fiecare zi şi petrec opt, zece ore sau mai mult pentru a obţine un salariu. În timp ce majoritatea dintre noi sunt încântaţi de slujbele lor, dacă suntem cinstiţi sau chiar practici, vom recunoaşte că dăm la schimb timpul nostru pentru bani. Este de înţeles dacă vorbim despre partea profesională a vieţii noastre, atâta vreme cât nu afectează viaţa personală.

Am întâlnit directori de top care vin acasă după o zi lungă de muncă şi-şi petrec timpul muncind în grădină sau îndeplinind alte sarcini domestice, în loc să-şi petreacă restul zilei cu familia sau să se ocupe de alte lucruri relaxante care le-ar face plăcere. Dacă îţi place să lucrezi în grădină sau să te ocupi de alte treburi gospodăreşti, situaţia de mai sus nu se aplică în cazul tău; însă trebuie să conştientizăm toate implicaţiile când alegem să îndeplinim o sarcină.

Ne ocupăm de grădinărit în loc să petrecem timpul liber cu familia sau pentru relaxarea personală, doar pentru că nu am putut angaja un tânăr de pe strada noastră care ar putea face asta. Pentru echilibrul perfect între timp şi bani, ar trebui să-ţi petreci timpul făcând o activitate la care te pricepi cel mai bine şi care îţi aduce mai multă valoare şi prin urmare mai mulţi bani. Apoi ar trebui să angajezi alţi oameni care să facă lucrurile la care ei se pricep mai bine, lăsându-ţi libertatea să te ocupi de alte aspecte ale vieţii tale.

Acelaşi lucru care a contribuit de-a lungul secolelor la progresul civilizaţiei noastre ne va face şi vieţile personale bogate şi diferite. Când oamenii sunt liberi să facă ce ştiu ei mai bine şi în acelaşi timp le permit altora să ducă la îndeplinire sarcinile

necesare în viaţă, progresăm din punct de vedere cultural şi personal.

Gândeşte-te la viaţa ta şi la programul tău zilnic. Ce îţi place să faci cel mai mult şi ce anume îţi aduce valoare? Fă aceste lucruri şi foloseşte o parte din banii tăi pentru a cumpăra nişte timp. La urma urmei, timpul este tot ce avem.

Astăzi este ziua cea mare!

Ce ştii în momentul de faţă?

Te-ai gândit vreodată sau ai surprins pe altcineva spunând: „Dacă aş fi ştiut atunci ce ştiu acum [...]”?

Cu toţii am realizat la un moment dat că undeva în trecut am fost în posesia unor informaţii foarte valoroase, dar e posibil să nu fi ştiut asta. Indiferent că erau nişte acţiuni pe care le-am fi putut cumpăra la un preţ de nimic sau terenul ieftin chiar vizavi de noul mall, privind în urmă e uşor să vezi alegerea potrivită după ce s-a întâmplat.

Totul are sens şi este clar dacă priveşti în urmă; cu toate acestea nu poţi trece prin viaţă privind mereu în urmă. Deşi imaginea din trecut pare una perfectă, rezultatele vor fi în mod inevitabil dezastruoase. Indiferent cât de înspăimântătoare, neclare sau nesigure ar fi deciziile noastre, trebuie să mergem mai departe şi să privim către în viitor.

Genialitatea este de multe ori doar un mod de a privi lucrurile puţin altfel decât
restul lumii.

Dacă putem accepta că în viaţă am deţinut de multe ori informaţii extrem de valoroase, indiferent dacă am ştiut asta sau nu, putem de asemenea accepta şi faptul că deţinem chiar în momentul de faţă informaţii esenţiale, care ar putea fi incredibil de profitabile sau benefice în viitorul apropiat. Fie vei profita de aceste cunoştinţe acum, fie într-o bună zi te vei uita în urmă şi vei spune: „Dacă aş fi ştiut atunci ce ştiu acum, [...]”.

Mâine este „atunci”, iar astăzi este „chiar acum”. Problema nu

este dacă ai sau nu informaţia. Problema este dacă o poţi recunoaşte şi dacă poţi acţiona în acest sens? Înţelepciunea şi abilităţile de conducător vin din recunoaşterea, anticiparea şi acţionarea în baza faptelor şi detaliilor pe care alţii le trec cu vederea.

Genialitatea este de multe ori doar un mod de a privi lucrurile puţin altfel decât restul lumii, sau de a recunoaşte pur şi simplu că în jurul nostru există multe resurse disponibile pentru oricine le va recunoaşte valoarea. Nu aştepta până e prea târziu. Analizează, ascultă şi acţionează.

Astăzi este ziua cea mare!

US OPEN se apropie de final

La mijlocul lunii iunie, milioane de oameni din întreaga lume s-au concentrat în totalitate pe turneul de golf. Au apărut diverse poveşti legate de acest eveniment şi am avut multe lecţii de învăţat. Cei care credeau că Tiger Woods este invincibil au învăţat că, deşi poate fi cel mai bun din lume la ceea ce face, nimeni nu este de neînvins.

Mii de oameni prezenţi la turneu şi milioane care s-au uitat la televizor au văzut trei jucători profesionişti de golf ratând lovituri scurte la ultima gaură, care le-ar fi adus victoria în turneu. Am auzit multă lume spunând: „Aş fi putut executa oricare dintre cele trei lovituri”. În realitate, dacă elimini presiunea, tensiunea şi toate lucrurile puse în joc, oricare dintre noi ar putea probabil executa acele lovituri. Dar viaţa nu funcţionează astfel. Pe parcursul unei săptămâni, fiecare jucător a dat mai mult de 275 de lovituri, o performanţă pe care nimeni altcineva din lume nu ar fi putut-o realiza. Nivelul ridicat i-a adus la ultima gaură în ultima zi, în care fiecare dintre ei a ratat cea mai simplă lovitură a săptămânii. Deseori, în viaţa profesională, cât şi în cea personală, micile detalii care sunt trecute cu vederea sunt cele care duc la o performanţă slabă. Gândeşte-te la persoanele cunoscute sau la companiile cu care faci afaceri şi care te impresionează. Dacă analizezi cu atenţie, vei observa că lucrurile care fac cu adevărat diferenţa sunt micile amănunte. Un salut politicos, o scrisoare de mulţumire sau pur şi simplu disponibilitatea de a face ceva mai mult decât presupune în mod normal desfăşurarea activităţii poate face diferenţa.

Mulţi dintre noi care zboară adesea cu diverse companii aeriene consideră asta ceva normal. Călătorii vorbesc de multe ori despre zboruri plăcute şi mai puţin plăcute. Dacă îi pui să le diferenţieze,

în general lucrurile se reduc la un zâmbet cald, un salut politicos, sau un standard de profesionalism uşor peste medie. Pe parcursul acestei zile, aminteşte-ţi că lucrurile importante sunt cele asupra cărora ne concentrăm, dar adesea, la fel ca în cazul celor trei jucători de golf de la US Open, oamenii îşi vor aminti de tine numai în baza lucrurilor mărunte.

Astăzi este ziua cea mare!

Perseverenţa este răsplătită

Succesul în viaţă, fie ea personală sau profesională, vine în urma unor performanţe ridicate o perioadă mai lungă de timp. Hap Lowry este un prieten şi unul dintre colegii mei speakeri profesionişti. Are un număr de afirmaţii puternice pe care le numeşte „hapisme”. Una dintre ele este: „Perseverenţa aduce multe beneficii atât în plan profesional, cât şi personal”.

Cu toţii cunoaştem oameni care au avut o idee măreaţă şi au renunţat pur şi simplu înainte de a trece de linia de sosire. Sunt alţii care datorită unei performanţe unice şi-au atins scopul, dar nu continuă constant la un nivel ridicat şi astfel succesul lor se pierde în negura uitării. Ei devin actorii, autorii, cântăreţii, oamenii de afaceri despre care, de câte ori le este menţionat numele, cineva va pune eterna întrebare: „Dar ce s-a întâmplat cu ei?” Viaţa se rezumă la performanţe la un nivel înalt pentru perioade lungi de timp, în locul unor performanţe singulare uimitoare.

Succesul în viaţă, fie ea personală sau profesională, vine din performanţe
constante la un nivel înalt.

Acum doi ani am început propria revoluţie legată de sport şi dietă. Noul meu stil de viaţă a avut ca rezultat pierderea a peste 50 de kilograme şi o condiţie fizică pe care n-aş fi crezut-o posibilă pentru cineva care şi-a serbat deja cea de-a 40-a aniversare. Am descoperit că perseverenţa şi consecvenţa sunt cheile succesului permanent. Din când în când, oamenii vin la sala în care mă antrenez şi lucrează într-un ritm supraomenesc o zi sau două, apoi pleacă şi nu se mai întorc niciodată.

Am analizat câteva sondaje de opinie menite să determine elementele pe care managerii de top le folosesc pentru a se autoevalua. Ei pun întrebări de genul: „Sunt pe drumul cel bun pentru a-mi atinge scopurile?”, „Oamenii din jurul meu se dedică succesului colectiv?” Şi multe altele. Una dintre cele mai ciudate întrebări care a apărut în aceste sondaje este următoarea: „Este ritmul meu sustenabil?”. Dacă ritmul tău nu este sustenabil, cel mai probabil nu vei vedea niciodată vârful muntelui sau, dacă îl vei vedea, va fi doar pentru scurt timp înainte să aluneci din nou pe panta muntelui şi să pierzi progresul pe care l-ai făcut.

Astăzi, când te uiţi la obiectivele tale pe termen lung şi la sarcinile pe termen scurt, pentru a te asigura că te îndrepţi către destinaţia propusă trebuie să ştii că lucrurile pe care le faci azi te vor conduce către destinul tău, şi că performanţa de azi e repetabilă şi sustenabilă. Dedică-te unei performanţe constante şi sigure. Cursa nu este câştigată întotdeauna de cel mai rapid. O câştigă cel care-şi dă seama că astăzi este doar încă un pas către obiectivul tău.

Astăzi este ziua cea mare!

Priorităţile: lucrurile cu adevărat importante

Ca persoană nevăzătoare într-o lume a imprimantelor şi a hârtiei, am învăţat câteva lecţii de pe urma cărora putem beneficia cu toţii. Deoarece am oameni care-mi citesc toată corespondenţa şi toate celelalte materiale printate, de-a lungul anilor am stabilit o regulă. Şi anume, să mă ocup de toate actele o singură dată.

Iniţial, totul a început cu scopul de a folosi la maxim timpul şi efortul celor care descifrează documentele printate. Am descoperit că această regulă este foarte eficientă pentru a stabili priorităţi şi în viaţa mea personală.

Prea mulţi oameni pierd timp şi energie creându-şi o stare de anxietate din cauză că nu se ocupă de anumite lucruri la timp. Când mă confrunt cu o chestiune care îmi solicită atenţia, am trei variante. Unu: Fă-o acum. Doi: N-o face deloc. Sau trei: Pune-o pe o listă de aşteptare pentru a fi evaluată ulterior. Chiar dacă pare ceva elementar, în cazul meu, mi-a revoluţionat viaţa profesională. În fiecare zi urmăresc pur şi simplu lista de priorităţi şi pun orice proiect nou într-una dintre cele trei categorii menţionate anterior. În viaţa noastră, adesea ceea ce este cu adevărat important este devansat de ceea ce este urgent.

Aruncă o privire pe lista ta cu lucruri de făcut şi pune-ţi aceste întrebări la fiecare lucru de pe listă: „Care este cel mai rău lucru care se poate întâmpla, dacă nu fac asta?” Apoi întreabă-te: „Care este cel mai bun lucru care se poate întâmpla dacă fac asta?” Şi, în cele din urmă întreabă-te: „Va fi la fel de eficient dacă fac asta mai târziu?”

Nu cred în amânare, dar cred în stabilirea priorităţilor. Eliminăm prea des lucruri importante din programul nostru, înlocuindu-le cu sarcini de care ne putem ocupa mai târziu sau chiar deloc.

Cu toţii petrecem o mulţime de timp studiind cel mai bun mod de a ne investi banii. Din păcate, punem prea puţin accent pe felul în care investim cel mai important şi de neînlocuit bun: timpul nostru.

Astăzi este ziua cea mare!

Probleme şi priorităţi

În fiecare zi, cu toţii ne confruntăm cu două întrebări importante, cu un impact semnificativ asupra productivităţii noastre. Aceste două întrebări sunt: „Ce facem?” şi „Cât de bine facem?”. În comportamentul uman şi în dezvoltarea personală se pune accentul mai mult pe cea de-a doua întrebare: „Cât de bine facem?”. Foarte rar specialiştii în materie de succes se concentrează pe elementul principal, şi anume: „Ce facem?”

Te rog să înţelegi că poţi face o treabă minunată ducând la bun sfârşit un lucru greşit. La fel ca omul de serviciu de pe Titanic, care spăla puntea în timp ce vaporul se scufunda. Să speli puntea este cu siguranţă un lucru important, dar atunci când vaporul se scufundă nu se numără nici pe departe printre priorităţi.

Am avut ocazia să vorbesc cu contabilul meu de mai multe ori înainte de data limită de depunere a declaraţiilor. Din frustrarea generată de unii dintre clienţii săi, a adoptat un nou motto care spune: „Criza ta actuală, provocată de planificarea ta defectuoasă, nu reprezintă o problemă urgentă pentru mine”.

Suntem la fel de puternici precum cel mai neînsemnat lucru de care e nevoie
pentru a ne distrage atenţia de la destinaţie.

În fiecare zi există câteva persoane hotărâte să facă din problemele lor priorităţile tale. De multe ori am stat la birou, implicaţi în activităţi productive şi fructuoase, când a sunat cineva şi ne-a întrerupt. Exemplul clasic este cel al vânzărilor prin telefon. Oamenii care fac vânzări prin telefon îşi câştigă existenţa sunând potenţiali clienţi. Cu toate acestea, cu siguranţă

preluarea unor astfel de apeluri nu este prioritatea ta în cea mai productivă parte a zilei.

Concentrează-te pe afirmarea obiectivelor tale profesionale, apoi întreabă-te: „Ce pot face azi pentru a ajunge din punctul x în punctul y?” Aceste activităţi devin priorităţile tale. Orice lucru mai puţin important şi care îţi distrage atenţia de la priorităţile tale este o problemă. Aminteşte-ţi, suntem la fel de puternici precum cel mai neînsemnat lucru de care e nevoie pentru a ne distrage atenţia de la destinaţie.

Adesea, cele mai productive lucruri din programul nostru zilnic nu sunt şi cele mai uşor de îndeplinit. Din acest motiv, permitem sau chiar ne bucurăm de intruziunile şi întreruperile care ne sabotează productivitatea. În cele din urmă, vei fi cu o zi mai aproape sau cu o zi mai departe de scopul tău.

Astăzi este ziua cea mare!

Investeşte în viitorul tău

În ultima vreme s-a vorbit mult în presă despre bursă şi economie. Deşi mi-am început cariera în afaceri ca broker de investiţii şi membru al Bursei din New York, singurul sfat pe care ţi-l pot da legat de bursă este că a urcat şi a coborât în trecut şi asta se va întâmpla şi în viitor. Păzeşte-te de oricine are răspunsuri simple la întrebări complexe.

Dacă stai să te gândeşti, sunt doar trei zone în care îţi poţi cheltui sau investi banii. În primul rând, poţi cumpăra lucruri. În al doilea rând, poţi cumpăra siguranţă. Şi în al treilea rând, poţi cumpăra amintiri. Ca în majoritatea lucrurilor, nu există un răspuns corect sau unul greşit. Nu există o „măsură universală”. Totuşi, mi-ar plăcea să explorez beneficiile şi neajunsurile fiecăruia dintre aceste domenii de investiţii.

Dacă investeşti corespunzător în aceste lucruri vei descoperi că hainele noi, maşinile, casele etc. sunt foarte frumoase, dar la finalul zilei nu te vor face fericit. Acestea sunt instrumente care te pot ajuta să ai stilul de viaţă pe care ţi lai ales. Atâta vreme cât controlezi aceste lucruri şi nu te controlează ele pe tine, vei fi în siguranţă.

Dacă investeşti prea mult în siguranţă, s-ar putea să descoperi că eşti pregătit pentru „zile ploioase”, dar vei trece printr-o secetă lungă. O umbrelă este utilă atunci când toarnă cu găleata, dar dacă ai şapte, nu te ajută cu nimic, indiferent de vreme. Fii pregătit pentru ziua de mâine, dar nu sacrifica ziua de azi.

Şi în cele din urmă, poţi investi în amintiri. Am auzit spunându-se că ne amintim doar momentele, nu anii. Să investeşti în aceste momente magice îţi va aduce beneficii extraordinare în ceea ce priveşte fericirea şi succesul personal.

Caută modalitatea potrivită pentru fiecare dintre aceste trei zone şi vezi care-ţi va oferi beneficiile pe care le doreşti. Astăzi, decide să te concentrezi asupra resurselor şi felului în care le investeşti în aceste trei zone. Găseşte strategia potrivită pentru tine şi ţine-te de ea, indiferent de situaţie.

Astăzi este ziua cea mare!

Cine e la conducere?

În viaţa noastră de zi cu zi, controlul este adesea o iluzie. Există multe cărţi despre organizarea timpului, dar până la urmă nu poţi gestiona timpul. Putem spera doar să ne descurcăm singuri.

Un coleg de-al meu este proaspăt tătic. Mi-a spus: „E uimitor cum această fiinţă de doar trei kilograme, complet neajutorată, poate prelua controlul asupra vieţilor tuturor”. Indiferent dacă ai avut sau nu parte de această experienţă, ştiu că ai trăit ceva asemănător când altcineva a preluat controlul asupra timpului tău şi, în cele din urmă, asupra vieţii tale.

Voi, cititorii editorialului meu Winner's Wisdom, ştiţi că petrecem mult timp vorbind despre preluarea controlului asupra gândurilor tale, scopurilor tale şi destinului tău. De multe ori ne începem ziua cu cele mai bune intenţii de a îndeplini sarcinile care vor avea ca rezultat apropierea de scopul nostru; dar apoi, în mod inevitabil, sună telefonul, vine cineva la tine în birou, sau se ivesc o mulţime de lucruri care ne distrag atenţia.

Adeseori aceste întreruperi nu pot fi evitate. Succesul constă în cât de repede putem reveni pe calea cea bună.

Minutele, orele şi zilele sunt tot ceea ce ai de investit pentru a-ţi crea viitorul pe
care-l doreşti. Investeşte-le cu înţelepciune.

Dacă porneşti într-o călătorie cu maşina la 1600 de kilometri distanţă, poţi planifica fiecare detaliu, toate opririle calculate precis şi fiecare minut în parte; cu toate acestea, ceva banal, de exemplu un cui ruginit pe asfalt, te poate lăsa în pană şi îţi poate

strica planurile. Călătoria ta nu este un eşec decât dacă permiţi acestui incident să te abată de la ţinta ta sau să-ţi afecteze atitudinea. Trebuie să avem obiectivele foarte bine stabilite, dar metodele şi căile care duc acolo trebuie să fie flexibile.

Când în cele din urmă ai ajuns în vârful muntelui, cei din jurul tău nu te vor întreba: „Cum ai ajuns aici?”; te vor aplauda pentru că ai făcut-o.

Minutele, orele şi zilele sunt tot ceea ce ai de investit pentru a-ţi crea viitorul pe care-l doreşti. Investeşte-le cu înţelepciune.

Astăzi este ziua cea mare!

Protejează-ţi priorităţile

Indiferent dacă eşti un manager de top într-o corporaţie, casnică, student sau o persoană care se bucură de anii de pensie, probabil îţi începi ziua cu o listă cu lucrurile pe care le ai de făcut. Oamenii care nu au o listă cu lucrurile pe care le au de făcut zilnic, săptămânal, lunar, anual, pur şi simplu mă derutează. Fie au o memorie fotografică, fie fac foarte puţine lucruri în viaţă, sau scapă din vedere o mulţime de elemente prioritare. În orice caz, ca să ne folosim în mod eficient timpul, efortul şi energia – dacă stăm să ne gândim, reprezintă tot ce avem – trebuie să ne stabilim priorităţile, iar apoi să protejăm aceste priorităţi.

Fiecare individ are nevoie de ceea ce eu numesc afirmaţie a obiectivelor personale. Este ceea ce defineşte cine eşti şi ce este important pentru tine în viaţă. Fiecare dintre activităţile noastre zilnice trebuie evaluată în funcţie de această afirmaţie. Cu toţii avem câteva sarcini care trebuie neapărat îndeplinite. Trebuie să schimbăm uleiul la maşină, să ne tundem sau să mergem la dentist. Aceste lucruri trebuie strecurate printre priorităţile noastre.

Cei mai productivi oameni pe care-i cunosc au nu mai puţin de patru sau cinci priorităţi zilnice şi nu mai mult de 15 sau 20. Într-o zi normală, dacă ai doar unul sau două lucruri de făcut trebuie să-ţi reorganizezi priorităţile sau să-ţi verifici obiectivele. Dacă într-o zi obişnuită ai mai mult de 20 de lucruri de făcut care au legătură directă cu slujba sau cu obiectivul tău în viaţă, poate că ar trebui să le delegi mai departe sau să le combini între ele.

Dacă ai un număr mare de activităţi zilnice, măcar prioritizează-le. Poţi face asta rapid răspunzând la următoarele întrebări:

1. Dacă astăzi aş putea face doar un singur lucru, care ar fi acela?

2. Mai există altcineva care poate face acest lucru în afară de mine?

3. Ce se întâmplă dacă nu fac asta astăzi?

4. Ce se întâmplă dacă nu fac asta deloc?

5. Care dintre priorităţile mele m-ar putea ajuta cel mai bine să ajung acolo unde îmi doresc, mâine, săptămâna viitoare, anul viitor etc?

Trebuie să ai priorităţile clar stabilite în mintea ta, pentru că de-a lungul zilei vei constata cu stupoare că, din varii motive, o altă persoană te are pe tine pe lista sa de priorităţi. Acesta poate fi un vânzător care încearcă să-ţi vândă ceva, un vechi prieten care încearcă să reia legătura cu tine, un vecin sau un coleg care doreşte să te viziteze sau să intre în contact cu tine, alături de alte activităţi în care oamenii îşi doresc ca tu să te implici.

Ţine cont că până şi activităţile justificate s-ar putea să nu se afle printre priorităţile tale. Dacă, în timpul zilei, apare o activitate care se află în mod evident printre priorităţile altei persoane, evaluează respectiva sarcină în funcţie de priorităţile tale înainte de a-ţi schimba planul de acţiune. Pe parcursul acestei zile, nu uita – dacă merită făcut, merită prioritizat.

Astăzi este ziua cea mare!

Timpul nu înseamnă bani

Am auzit şi am zis toată viaţa mea că „timpul înseamnă bani”. Dacă vorbim de creşterea la maxim a eficienţei la slujbă, poate fi adevărat. Dar în realitate, timpul este timp şi banii sunt bani. Încearcă să mergi la magazin şi când îţi spun costul total, spune-le că nu ai bani, dar că ai vrea să petreci nişte timp în magazin. Sau atunci când se apropie termenul-limită al unui proiect şi nu mai dispui de timp, vei descoperi că banii nu vor rezolva problema.

Fiecare dintre noi dispune, într-o zi, de 1440 de minute. Depinde de noi cum alegem să investim fiecare minut. Înţeleg că ai obligaţii la muncă, la şcoală, şi ai alte întâlniri programate, dar dacă stai să analizezi, tu îţi controlezi timpul şi tu ţi-ai asumat aceste angajamente.

Este uimitor pentru mine cum facem confuzie între timp şi bani şi deseori risipim un element în favoarea celuilalt. De exemplu, dacă cineva vine în biroul tău în cea mai productivă parte a zilei şi te întrerupe cu o descriere lungă, detaliată, neimportantă pentru tine, ţi-ai proteja investiţia de timp şi le-ai cere politicos să plece şi să se întoarcă mai târziu? Din nefericire, le permitem mult prea des oamenilor să ne irosească timpul. Pe de altă parte, dacă ai avea mai multe bancnote de 20 de dolari pe birou şi cineva ar intra, ar lua una şi ar da să plece, probabil că ai spune ceva. Deşi niciodată nu ne-am gândi să lăsăm pe cineva să ne fure banii, de obicei lăsăm oamenii să ne fure timpul. În realitate, timpul pe care persoana ţi l-a furat din ziua de muncă valorează mai mult decât cei 20 de dolari pe care i-au luat.

Fiecare dintre noi are la dispoziţie 1440 de minute preţioase în fiecare zi. Le putem aloca pentru a munci, a ne juca, pentru familie, dezvoltare personală, meditaţie, studiu sau relaxare. Fiecare dintre noi trebuie să decidă cum îşi prioritizează timpul.

Din nefericire, adesea le oferim altor oameni controlul asupra celui mai preţios şi de neînlocuit bun al nostru, şi anume minutele pe care trebuie să le investim în fiecare zi din viaţa noastră.

Nu există timp gratuit. Dacă cineva te face să pierzi timpul la muncă, poate îţi spui în sinea ta: „O să termin asta mai târziu”, dar asta îţi va decala în mod invariabil toate proiectele din acea zi. Asta te va face să munceşti până târziu sau să îţi muţi parţial activităţile de azi pe mâine. Din nefericire, nu vedem că această persoană care ne-a făcut să pierdem din timpul nostru de lucru a făcut ca acest timp să se suprapună cu cel petrecut alături de familie, iar timpul petrecut cu familia să se suprapună cu cel dedicat dezvoltării personale şi tot aşa. Acest timp pierdut nu va fi niciodată recuperat.

Cu siguranţă discuţiile cu colegii, un joc banal sau pur şi simplu faptul că îţi permiţi să te relaxezi fizic şi mental pot fi întrebuinţări utile ale celor 1440 de minute în fiecare zi. Însă nu lăsa pe nimeni altcineva să ia această decizie în legătură cu minutele tale.

Pe parcursul zilei de azi, asigură-te că-ţi foloseşti timpul şi banii cu înţelepciune.

Astăzi este ziua cea mare!

Bun versus cel mai bun

E mai bine să faci lucrul potrivit într-un mod adecvat decât să faci bine un lucru greşit. Din când în când, cu toţii suntem tentaţi să ne concentrăm eforturile asupra lucrurilor care ne sunt la îndemână, pe care le primim uşor sau care ne aduc atenţia pe care o căutăm. Această abordare pe termen scurt rareori aduce succes pe termen lung.

Trăim în societatea „la microunde”. Vrem totul mai simplu, mai repede şi mai la îndemână. Din nefericire, succesul nu prea se „coace la microunde”. E mai degrabă o coacere lentă. Cu toţii am auzit povestea „succesului venit peste noapte”, care la o examinare mai atentă reprezintă rezultatul unor zeci de ani de muncă.

Dacă ai urmărit sau ai antrenat cumva vreo echipă din Liga Mică de baseball, cu siguranţă ai observat un fapt neobişnuit. Cei mai buni la lovire vor să se antreneze la bătaie, pe când cei mai buni jucători de câmp vor să se antreneze la prindere, iar cei mai buni aruncători la aruncare. Cei din Liga Mică, la fel ca tine şi ca mine, vor să-şi petreacă timpul făcând ce ştiu cel mai bine. Din nefericire, adesea performanţa depinde de veriga noastră cea mai slabă. Dacă vrei să devii pilot de avion pentru că-ţi place să decolezi, dar nu-ţi place să aterizezi, nu vei avea prea mult succes. Nu există un zbor bun care să se încheie cu o aterizare proastă.

Putem fi cunoscuţi pentru lucrurile pe care le facem cel mai bine. Avem succes pentru că facem totul cu pricepere. Cu toţii ne dorim să fim specialişti. Din nefericire, trebuie să acumulăm mai multe lucruri deodată, mai ales la început. Foarte puţini oameni se bucură de luxul de a se concentra doar asupra unei sarcini. Succesul pe termen lung, bunăstarea şi fericirea se construiesc prin consecvenţă. S-ar putea ca un efort de 80 sau 90% să nu fie

de ajuns pentru a obţine succesul. Dacă la restaurantul tău preferat ţi se serveşte antreul de fiecare dată perfect, exact aşa cum îţi place, dar îţi aduc pâinea arsă, uită salata, îţi varsă băutura şi îţi ignoră solicitările, în curând acesta nu va mai fi restaurantul tău preferat. În majoritatea aspectelor din viaţa ta trebuie să îndeplineşti toate sarcinile corespunzător pentru a putea reuşi.

Dacă îţi vei examina obiectiv viaţa personală şi cea profesională, vei descoperi mai multe aspecte. Fiecare dintre ele are o importanţă egală în măsura în care succesul nu este posibil fără ele. Dacă ai succes pe plan financiar, dar îţi distrugi sănătatea, înseamnă că ai dat greş. Dacă eşti sănătos, dar nu-ţi poţi plăti facturile sau achiziţiona lucrurile necesare, ai dat greş. Dacă ai o carieră uimitoare, dar ţi- ai pierdut familia, ai dat greş.

Pe parcursul zilei de azi, continuă să excelezi la lucrurile pe care le faci cel mai bine, dar concentrează-ţi efortul şi energia pe ce vrei să faci mai bine.

Astăzi este ziua cea mare!

Ascuns, dar sub ochii noştri

Adesea, cele mai mari progrese în viaţă şi în afaceri nu vin din descoperiri tehnologice obscure. Ele vin din lucruri care sunt chiar în faţa noastră, la vedere. Întreaga lume caută o idee măreaţă.

Singurul lucru pe care îl ai de făcut ca să ai o idee măreaţă este să parcurgi sarcinile tale personale şi profesionale şi să aştepţi să se întâmple ceva rău. Apoi îţi pui întrebarea: „Cum aş fi putut evita asta?” Răspunsul la această întrebare va fi o idee grozavă. Cum poţi crea o oportunitate de afaceri grozavă: aştepţi să se întâmple ceva rău, apoi îţi pui întrebarea: „Cum pot ajuta alţi oameni să evite această problemă?” Răspunsul la această întrebare poate fi o idee de afaceri de un milion de dolari.

Deseori când auzim sau citim despre o descoperire extrem de profitabilă în afaceri, marketing sau în alte domenii, primul nostru gând nu este: „Cum de nu m-am gândit la asta?”. Foarte des, reacţia noastră este: „De ce nu m-am gândit eu la asta?” De cele mai multe ori, motivul pentru care noi nu ne gândim la asta nu este că n-am avea aceleaşi date şi detalii, ci pur şi simplu că nu privim informaţia din faţa noastră în mod creativ şi nu ne gândim la ce-ar putea să fie în viitor.

Afacerile, şi viaţa în general, reprezintă un act de echilibru între a excela în sistemul actual creând în acelaşi timp moduri noi, îmbunătăţite, pentru a răspunde nevoilor celor din jur. Mai demult, să construieşti o căruţă cu coviltir mai bună era o realizare profitabilă şi plină de sens. Dar 150 de ani mai târziu, nu ar mai fi o idee grozavă. Pe de altă parte, dacă ai fi construit căruţe cu coviltir în 1850, ar fi fost la fel de absurd să-ţi petreci tot timpul desenând şi concepând avioane cu reacţie, care nu făceau parte din realitatea ta pe termen scurt sau lung.

Fă ziua de azi grozavă utilizând ceea ce ai în faţa ta, făcând în acelaşi timp ziua
de mâine mai bună utilizând ceea ce de-abia urmează.

Ştim cu toţii că oamenii prea concentraţi pe viitor ratează prezentul. Este la fel de trist când te gândeşti că sunt oameni atât de concentraţi pe prezent încât ratează viitorul.

Pe parcursul zilei de azi, fă tot ce-ţi stă în putinţă pentru a jongla cu cele două sarcini de a face ziua de azi grozavă utilizând ceea ce ai în faţa ta, făcând în acelaşi timp ziua de mâine mai bună utilizând ceea ce de-abia urmează.

Astăzi este ziua cea mare!

Priorităţi şi posibilităţi

La urma urmei, singurul lucru pe care trebuie să-l investim în viaţa noastră personală şi în cea profesională este timpul nostru. Banii şi resursele vin şi se duc. Ele pot fi înlocuite. Timpul este bunul absolut de neînlocuit de care trebuie să ne ocupăm. Cu toţii avem aceleaşi 24 de ore de care trebuie să profităm; din acest motiv, oamenii care reuşesc în viaţă după regulile lor sunt cei care au învăţat cum să-şi folosească eficient timpul, efortul şi energia.

Ca majoritatea lucrurilor în viaţă, folosirea eficientă a timpului tău nu este o chestiune clară. Există mai degrabă un număr de variabile care influenţează modul în care ar trebui să-ţi foloseşti bunul cel mai de preţ. Eu împart cele două extreme ale organizării timpului în priorităţi şi posibilităţi.

Priorităţile sunt lucrurile obişnuite de zi cu zi, care trebuie făcute. Aceste priorităţi ar include plata facturilor, răspunsul la corespondenţa primită, telefoanele pe care le ai de dat etc. În timp ce aceste lucruri poate nu te duc acolo unde vrei să ajungi, ele sunt importante pentru că te ajută să rămâi acolo unde eşti.

Pe de altă parte, posibilităţile sunt activităţile creative, imaginea de ansamblu pe termen lung care subliniază potenţiala noastră valoare. Este foarte important să investeşti o parte dintre resursele tale de timp în această zonă; deşi, dacă investeşti prea mult în această categorie, vei fi precum un căpitan de vapor care priveşte prin telescopul său linia îndepărtată a orizontului în timp ce se izbeşte de aisbergul care se află chiar în faţa lui. În schimb, dacă încearcă doar să ocolească aisbergurile, poate rătăci aiurea ani în şir.

Cei mai mulţi dintre noi nu sunt foarte organizaţi când vine vorba despre priorităţile noastre şi amânăm posibilităţile pentru timpul

care ne mai rămâne la sfârşitul zilei, săptămânii sau lunii. Eu recomand, din motive de organizare, să pui posibilităţile pe lista priorităţilor zilnice. Alocă-ţi timp pentru a studia noi idei de marketing, strategii de afaceri pe termen lung, călătorii sau planuri de vacanţă etc. Posibilităţile tale merită mai mult decât timpul rămas la finalul zilei, însă dacă nu rezolvi priorităţile, s-ar putea să te trezeşti fără afacere şi fără noroc.

Pe parcursul zilei de azi, găseşte şi stabileşte un echilibru între priorităţi şi posibilităţi. Gândeşte-te că munca depusă de tine azi nu-ţi aduce nici un beneficiu dacă nu ai planuri de viitor, însă nu vei avea nici un viitor dacă nu te ocupi astăzi de priorităţi.

Astăzi este ziua cea mare!

Nu trăim într-o lume perfectă

De secole întregi, nenumărate discuţii, conferinţe şi comentarii au început cu fraza: „Într-o lume perfectă, Asta înseamnă că dacă lumea ar fi perfectă, am putea face totul, am fi tot ce ne dorim, am crea totul şi am rezolva totul. Oricât de minunat ar fi, trebuie să realizăm şi să ne obişnuim cu ideea că nu trăim într-o lume perfectă. Nu este un punct de vedere negativist sau pesimist, ci mai degrabă unul realist.

Mă număr printre cei mai optimişti, încrezători şi încurajatori oameni pe care îi vei întâlni când vine vorba despre o perspectivă pozitivă asupra lumii de azi, şi despre cât de mult se va îmbunătăţi lumea de mâine; dar chiar şi cu această perspectivă, trebuie să recunosc că lumea e departe de a fi perfectă. Asta înseamnă că suntem obligaţi să facem alegeri.

În fiecare zi suntem bombardaţi cu un miliard de oportunităţi de a ne investi timpul, efortul, energia şi banii. Pe lângă asta, ni se cere să donăm din eforturile şi resursele noastre către numeroase cauze. Suntem implorați să petrecem 30 de minute aici, o oră acolo, şi zece minute zilnic făcând câte ceva. Dacă ai aduna toate sugestiile legate de timpul şi banii tăi ai câştiga miliarde, ai dona milioane şi ai folosi sute de ore zilnic. Acest lucru este pur şi simplu imposibil, iar greutatea acestor decizii ne va face şi mai ineficienţi când vine vorba despre viaţa noastră personală şi cea profesională.

Iată câteva reguli pentru a te ajuta să decizi cum să-ţi investeşti timpul, efortul, energia, şi resursele.

1. Asigură-te că ceea ce faci e mai important pentru tine decât pentru altcineva. De multe ori urmărim pasiunile altor persoane, şi nu dorinţele sau nevoile noastre.

2. Asigură-te că drumul urmat de tine este cel mai eficient. Toate resursele tale sunt limitate, aşa că trebuie să le foloseşti înţelept ca să ajungi din punctul în care eşti, acolo unde îţi doreşti.

3. Învaţă să spui „nu”. Acest cuvânt format din două litere, aparent inofensiv, stă între tine şi pace, prosperitate şi fericire. Dacă vei spune „da” câtorva priorităţi de care eşti pasionat, va trebui să spui „nu” la toate celelalte.

Trăim într-o lume în care nu ar trebui să ne mulţumim cu ceva mediocru sau doar bun. Putem face faţă unor lucruri, oameni şi situaţii de-a dreptul extraordinare. Nu e o lume perfectă, aşa că nu putem face totul. Când vom realiza asta, trebuie să ne asigurăm că facem lucrurile potrivite.

Pe parcursul zilei de azi, gândeşte-te că într-o lume perfectă putem face totul. Din moment ce lumea nu este perfectă, trebuie să facem lucrurile potrivite pentru lumea noastră.

Astăzi este ziua cea mare!

Aurul din Comstock

De curând am citit un roman istoric despre goana după aur din California şi Nevada de la mijlocul anilor 1800. A fost fascinant să descopăr cum trăiau oamenii în acele vremuri şi locuri. Sunt multe lucruri ce pot fi învăţate din orice situaţie.

Primii mineri au dat peste nişte zăcăminte de aur promiţătoare, şi aşa a început goana după aur. Oamenii au venit din toată lumea fără nimic altceva decât speranţele şi visurile legate de aur. Pe măsură ce minele se dezvoltau, a devenit din ce în ce mai costisitor şi mai dificil să scoţi minereul din pământ. Mulţi oameni care au venit din celălalt capăt al lumii aşteptându-se să se îmbogăţească, au primit doar o slujbă în mina altcuiva.

Aceste mine de pe Coasta de Vest erau unice, în sensul că exista o argilă albastră care curgea permanent în fiecare dintre tunelurile şi puţurile minei. Au fost nevoiţi să desemneze mulţi lucrători care să nu facă nimic altceva decât să adune această argilă şi să o care afară din mină, creând astfel movile uriaşe din acest reziduu argilos, albastru. Această operaţiune de îndepărtare a argilei a făcut ca procesul de minerit să fie şi mai periculos, şi mai costisitor.

Au chemat experţi în minerit din toată lumea pentru ca argila albastră să nu se mai infiltreze în zonele de lucru. A venit Un expert în mine din Irlanda şi, în timp ce urca dealul către puţul minei, a observat movila enormă de argilă albastră. A transmis următoarele: „Asta este cea mai mare grămadă de minereu de argint pe care am văzut-o vreodată”.

Când aurul era pe terminate, filonul Comstock a devenit unul dintre cele mai bogate depozite de argint din lume. S-au clădit multe averi în doar câţiva ani, nu datorită aurului, ci datorită acestui produs secundar pe care-l trecuseră cu vederea.

Adesea, înţelepciunea vine pur şi simplu privind situaţia actuală dintr-un alt

unghi.

Dacă nu eşti interesat de minele de argint, asta nu se aplică în mod direct şi în activităţile tale; dar poate valora mai mult decât aurul şi argintul la un loc, dacă ajungi să-i înţelegi semnificaţia. Trebuie să-ţi pui această întrebare esenţială: „Ce oportunităţi trecem cu vederea doar pentru că noi credem că ar trebui să privim într-o altă direcţie?” Succesul stă de obicei în recunoaşterea şi exploatarea valorilor înainte să o facă altcineva. Poate că deţii deja soluţia pentru a obţine orice lucru pe care ţi-l doreşti. Opreşte-te şi priveşte totul dintr-o altă perspectivă. Nu te gândi doar la ce vezi tu, gândeşte-te şi la ce ar putea vedea ceilalţi. Adesea, înţelepciunea vine pur şi simplu privind situaţia actuală dintr-un alt unghi.

Pe parcursul acestei zile, priveşte dincolo de aur sau argint. E posibil să ai deja mai mult decât crezi.

Astăzi este ziua cea mare!

ABC-ul bunăstării

Ieri am auzit despre o statistică extrem de importantă. Prima impresie despre această statistică a fost atât de nesemnificativă că aproape n-am înţeles-o. Apoi, mi-am dat seama de adevărata importanţă a informaţiilor auzite. Luna trecută, media economiilor naţionale a fost negativă, 1%. La prima vedere, 1% nu pare a fi un număr mare, iar faptul că are de-a face cu rata de economisire nu pare să indice o criză imediată; cu toate acestea, asta implică unele lucruri pe care trebuie să le înţelegem.

Ratele dobânzilor sunt încă la un minim istoric, pe care unii dintre noi nu l-am experimentat în decursul vieţii noastre. Economia noastră este relativ normală şi în creştere într-un ritm bun. Ocuparea forţei de muncă se apropie de 100%. Per total, economia arată bine. Ultima dată când am avut o rată negativă de economisire de 1% la nivel naţional, a fost în 1933. Atunci a fost cea mai neagră perioadă, perioada Marii Crize. Acest lucru ridică următoarea întrebare: „Ce se va întâmpla dacă lucrurile se înrăutăţesc cu adevărat?”

Acesta este probabil un argument bun pentru amândoi pentru a analiza miturile şi realităţile bunăstării. Cel mai mare mit despre oamenii bogaţi este că fie au moştenit banii, fie au câştigat la loterie. În realitate, peste 90% dintre milionari sunt prima generaţie de milionari care au câştigat, au economisit şi au investit proprii bani. Câştigătorii la loterie au şanse mai mari să intre în faliment în următorii 10 ani decât clasa muncitoare din societatea noastră. Din acest motiv, în ceea ce priveşte crearea bunăstării, trebuie să ne bazăm pe vechea zicală: „Dacă e să fie, o să fie”.

Acum că am demolat miturile şi am stabilit că există o responsabilitate personală, să trecem în revistă câteva reguli

pentru a te îmbogăţi:

1. Cheltuieşte mai puţin decât câştigi.

2. Evită să împrumuţi bani.

3. Stabileşte-ţi un buget.

4. Economiseşte şi investeşte cu regularitate.

Pare o explicaţie pentru şcoala primară. În realitate, mulţi dintre milionarii din societatea noastră au ca educaţie doar şcoala primară. Dacă vrei să fii învingător, trebuie mai întâi să înţelegi regulile. Apoi urmează exemplul celor care au câştigat deja. Indiferent dacă scriu cărţi, susţin prezentări sau concep articole, probabil cel mai bun sfat pe care pot să ţi-l pot oferi este: „Nu asculta sfatul cuiva care nu are ce-ţi doreşti”. Iar asta se aplică şi în cazul în care doreşti să-ţi atingi obiectivele financiare.

Pe parcursul zilei de azi, aminteşte-ţi regulile simple ale bunăstării şi aplică-le. Sunt într-adevăr simple, dar nu sunt uşor de aplicat. Dacă ar fi fost uşor de aplicat, toată lumea ar fi fost bogată.

Astăzi este ziua cea mare!

Câştigă la loterie

Datorită celor ca tine, aceste articole săptămânale apar în numeroase ziare, reviste şi publicaţii online, fiind practic citite de oameni din toată lumea. Menţionez asta deoarece subiectul de azi se referă la ceva oarecum local.

De curând, acasă în Oklahoma s-a înfiinţat o loterie. Oamenii din Oklahoma nu numai că au ocazia să joace la loteria statală, dar pot cumpăra un bilet şi la loteria naţională Power Ball. Reclamele de la televizor, de la radio şi din ziare anunţă că există milioane de dolari care aşteaptă să fie revendicate.

Oamenii cumsecade şi binevoitori din statul meu natal, şi nu numai, continuă dezbaterea pe tema: „Este loteria e un lucru bun sau rău?” O să las pe seama lor această dezbatere; însă o să vă pun o întrebare simplă vouă, cei care cumpăraţi în mod regulat mai multe bilete la loterie. Statisticile naţionale mă asigură că există oameni care cumpără săptămânal bilete de sute de dolari. Să presupunem că de-a lungul vieţii tu cumperi bilete de doar 40 de dolari în fiecare săptămână. Dacă ar fi să îi întrebăm pe cei care joacă la loterie dacă ar fi încântaţi, ştiind că la un moment dat le-ar fi garantat un câştig de un milion de dolari, pentru că au cumpărat cu regularitate bilete în toţi aceşti ani, răspunsul ar fi un DA categoric.

În realitate, şansele de a câştiga un milion de dolari la loterie, chiar şi cumpărând bilete în toţi aceşti ani, sunt mai mici decât şansele de a fi lovit de fulger. Pe de altă parte, dacă aceiaşi indivizi ar investi de-a lungul activităţii lor profesionale cei 40 de dolari într-un depozit la termen cu o creştere moderată, ar avea garantat mult peste un milion de dolari dacă au făcut asta în ultimii 50 de ani.

Când am înţeles semnificaţia acestor statistici uimitoare care pun

câştigul la loterie faţă în faţă cu investiţia prudentă şi consecventă, am împărtăşit această constatare cu mai mulţi oameni care cumpără bilete de loterie. Poate vei fi sau nu şocat să afli că aceştia încă mai cumpără biletele şi încă nu şi-au deschis un cont de investiţii. Asta îmi confirmă ceva ce credeam de ani de zile. Şi anume, dacă împarţi toţi banii în mod egal la toţi oamenii, în scurt timp banii ar ajunge tot la cei care au deja avere. Bogaţii se îmbogăţesc şi săracii sărăcesc din simplul motiv că banii nu sunt o cauză, ci un efect. Bogăţia sau lipsa acesteia reprezintă un simptom al altor factori din viaţa noastră.

Pe parcursul zilei de azi, caută oportunităţi pentru a evita pariurile riscante şi a investi în ceva sigur pentru viitorul tău.

Astăzi este ziua cea mare!

Posibilităţi de parteneriat

Încheierea unor parteneriate poate reprezenta fie cel mai bun moment, fie cel mai rău. Nu prea există cale de mijloc atunci când închei un parteneriat sau eşti deja implicat într-unul. Oamenii care au trecut prin asta îţi vor spune fie că este cel mai bun lucru pe care l-au făcut, fie cea mai mare greşeală.

Adesea, oamenii încheie parteneriate din motive total greşite. Evită parteneriatele dacă te afli într-una din situaţiile de mai jos:

1. Crezi că ar fi amuzant sau interesant să ai un partener implicat în afacerea ta.

2. Te temi că te-ai simţi singur sau plictisit dacă ai fi de unul singur.

3. Crezi că potenţialul tău partener va face toate lucrurile pe care tu nu vrei să le faci.

4. Crezi că partenerul tău va aduce o mulţime de clienţi.

5. Ai un prieten talentat care a rămas fără muncă.

Toate acestea pot fi elemente importante atunci când iei în calcul o relaţie de afaceri, dar aminteşte-ţi că multe persoane pot fi vânzători, clienţi, contractori, consultanţi şi asociaţi, fără să aibă un parteneriat permanent. Oamenii care se grăbesc să intre într-un parteneriat sunt precum cuplurile care decid să se căsătorească la prima întâlnire. Pare o idee bună, dar rareori se va dovedi a fi un lucru pozitiv. Pentru a fi luat în calcul, un parteneriat are nevoie de următoarele elemente.

1. Toţi partenerii au identificat în mod clar calităţile, bunurile şi responsabilităţile cu contribuie la acest parteneriat.

2. Toţi partenerii au aşteptări clare legate de responsabilităţi, volumul de muncă şi ierarhie.

3. Există o înţelegere scrisă foarte clară pentru fiecare eveniment neprevăzut.

4. Există o strategie clară şi uşor de înţeles pentru renunţarea la parteneriat.

Parteneriatele se formează în general atunci când există mult entuziasm, iar potenţialii parteneri sunt foarte optimişti. Acesta este cel mai bun moment pentru a discuta cum pot fi gestionate eventualele probleme. Oricât de bine te-ai simţi acum, este important să te gândeşti că partenerul tău s-ar putea să nu fie de acord cu tine, partenerul tău poate să-şi piardă interesul, partenerul tău poate avea un accident, partenerul tău poate trece printr-un divorţ sau poate chiar să-şi piardă viaţa. Trebuie să iei

în calcul fiecare dintre aceste posibilităţi, şi multe altele. Când ai lângă tine partenerii potriviţi, nu există nimic mai bun. Unu plus unu poate fi egal cu 100 sau cu 1000 dacă eşti cu partenerul potrivit.

Pe parcursul zilei de azi, asigură-te că parteneriatele pe care le iei în considerare îţi oferă cele mai bune momente, nu cele mai proaste.
Astăzi este ziua cea mare!

Venitul net versus activul net

Majoritatea oamenilor din societatea noastră au obiective financiare extrem de vagi sau de generale. Aceste obiective, într-un fel sau altul, se învârt în jurul ideii de „mai mult”. Aceşti oameni vor mai mulţi bani, mai multe economii, profit mai mare, mai multe investiţii, mai mulţi ani de pensie şi mai multe lucruri. Am devenit o societate de consum. Suntem bombardaţi în fiecare clipă de reclame tipărite sau la televizor şi de nenumărate mesaje care ne transmit: „Eşti ceea ce ai”. Asta implică că dacă ai mai mult, reprezinţi mai mult.

Majoritatea oamenilor sunt într-o oarecare măsură nefericiţi. Mesajele de consum ne spun că oamenii care au mai mult decât noi sunt fericiţi. Din acest motiv, soluţia e simplă: trebuie doar să avem mai multe lucruri. Fiind o persoană care a fost relativ săracă şi care acum este relativ bogată, pot spune că zicala e adevărată: „Banii nu aduc fericirea, dar e mai bine să plângi într-un Mercedes decât pe bicicletă”. Dar este important să reţii că nici banii şi nici lucrurile pe care aceştia le pot cumpăra nu ne vor face fericiţi. Fericirea este un termostat intern pe care-l reglăm noi înşine. Abraham Lincoln, care a fost chinuit întreaga viaţă de depresie, spunea: „Oamenii sunt atât de fericiţi pe cât decid ei să fie”.

Majoritatea oamenilor sunt mereu în acţiune şi se străduiesc pentru a obţine mai mult. De multe ori fac o activitate care nu le place pentru nişte oameni pe care nu-i respectă, doar pentru a obţine lucruri cu care să-i impresioneze pe alţii cărora pur şi simplu nu le pasă. Dacă îi întrebi pe aceşti indivizi care sunt într-o continuă luptă pentru a obţine mai mult de ce fac asta, la un moment dat îţi vor spune că pentru familia lor. Hai să examinăm valoarea netă versus activul net când vine vorba de familie.

1. Gândeşte-te la strămoşii tăi care au avut cel mai mare impact asupra ta şi asupra modului în care trăieşti. Vei descoperi probabil că aceşti oameni ţi-au oferit valori morale, şi nu bani.

2. Gândeşte-te la oamenii din trecutul tău care au avut un impact asupra ta în anii de formare. Vei vedea că au investit timp, dragoste şi sfaturi, nu doar capital.

3. Gândeşte-te la acele momente speciale alături de prieteni şi de familie, care au însemnat cel mai mult pentru tine atunci şi acum. Vei realiza că aceste ocazii au fost de fapt evenimente mai puţin costisitoare sau care nu au costat mai nimic.

4. Ce laşi urmaşilor tăi în materie de timp, sfaturi şi amintiri? Dacă renunţi la aceste lucruri în căutarea banilor, cheltuieşti cea mai valoroasă parte a moştenirii lor fără permisiunea lor. Ei te vor pe tine, nu banii tăi.

Ca majoritatea lecţiilor de viaţă, şi aceasta este un act de echilibru. Noi, oamenii, căutăm răspunsuri limpezi la întrebări neclare. Nimic nu va înlocui banii acolo unde este nevoie de bani, dar dincolo de asta, nimic nu te va înlocui în inimile, minţile şi sufletele oamenilor speciali din viaţa ta.

Pe parcursul zilei de azi găseşte moduri de a creşte atât valoarea netă, cât şi activul net pentru cei pe care-i iubeşti.

Astăzi este ziua cea mare!

Fiecare aruncare contează

Alături de mulţi alţi americani, mi-am petrecut weekendul trecut testând cât baschet poate urmări o persoană. Cu 65 de echipe în turneul NCAA şi cu multe campionate în derulare, a fost mai mult baschet decât îşi poate imagina cineva. Pe măsură ce ascultăm diverşi comentatori sportivi, fiecare îşi alege favoriţii. Un comentator bun poate face ca meciul să prindă viaţă, iar unul mai slab poate face ca un eveniment interesant să devină anost.

Aşa cum se întâmplă deseori în meciurile de baschet mult disputate, au fost câteva ocazii când victoria şi înfrângerea depindeau de ultima aruncare la coş. Am auzit mulţi comentatori anunţând emoţionaţi: „Totul depinde de următoarea aruncare. Jocul, campionatul, tot sezonul se reduce la asta”.

Acum câţiva ani am avut privilegiul de a apărea la un show de televiziune cu legendarul antrenor de baschet al UCLA, John Wooden. Cu atitudinea sa calmă şi încrezătoare, pe care mulţi dintre noi am ajuns s-o respectăm, mi-l amintesc spunând: „Toate coşurile au acelaşi număr de puncte, indiferent dacă aruncarea este făcută în primul minut sau în ultimul minut de joc”.

Am fost şocat de impactul profund al declaraţiei antrenorului Wooden. Acea aruncare din ultima secundă, care aduce victoria sau înfrângerea, nu este mai importantă decât prima aruncare a meciului.

Deşi este adevărat în jocul de baschet, valoarea acestui adevăr este chiar mai însemnată în vieţile noastre personale şi profesionale. Cât de des ne grăbim ca să respectăm un termen-limită atunci când mai avem doar câteva ore sau câteva minute? În agitaţia ultimelor minute, ştim că totul contează şi că nu avem timp de pierdut. În realitate, de cele mai multe ori, dacă ne-am fi organizat timpul la începutul sarcinii, ultimele ore nu ar fi fost

critice pentru că am fi dus deja la bun sfârşit sarcina, am fi avut ocazia să ne verificăm munca şi să ne îndreptăm spre următoarea oportunitate care ne aşteaptă.

Viaţa ne va oferi suficiente situaţii de criză fără ca noi să creăm şi mai multe din
> > >
cauza proastei gestionări a timpului şi a resurselor noastre. Indiferent că e vorba despre viaţă sau despre un meci de baschet, trebuie să tindem spre a câştiga concursul înainte să ajungem la o aruncare la coş disperată în ultima secundă.

Astăzi este ziua cea mare!

Deştept versus inteligent

Societatea noastră ne-a inoculat o idee falsă de generaţii întregi. Această idee ne spune: cu cât ştim mai mult, cu atât câştigăm mai mult, avem mai mult succes şi devenim mai fericiţi. Pur şi simplu nu este adevărat.

Se zice că nu contează cât de deştept eşti, ci cât de inteligent. Lumea e plină de oameni care ar putea fi campioni la concursurile de cultură generală, dar care pur şi simplu nu ştiu cum să aplice cunoştinţele într-o formă care să le aducă rezultatele pe care le doresc. Ca o persoană care citeşte o carte pe zi, datorită cărţilor audio, sunt primul care recunoaşte că educaţia şi studiul sunt extrem de importante atunci când pot fi aplicate în situaţii reale.

Am un prieten bun care este chirurg. Realizează un venit extraordinar practicând această profesie. Îmi amintesc când mi-a descris o operaţie. Mi-a zis: „Pur şi simplu, faci o tăietură şi îndepărtezi ţesutul afectat”. I-am spus că sunt şocat cum dintr-o simplă incizie face mii de dolari. Mi-a răspuns: „Pentru tăietură iau cam 10 dolari. Am ajuns milionar pentru că ştiu unde s-o fac”.

În afaceri şi în viaţă, adesea este mai important să înţelegi întrebarea corectă decât să ai răspunsul imediat. Acum când trăim în era internetului de mare viteză, cunoştinţele sunt la îndemâna oricui. Însă să ştii cum să obţii aceste informaţii şi cum să le aplici într-o anumită situaţie presupune aceleaşi provocări ca în cazul oamenilor care trăiau acum mii de ani.

De-a lungul carierei mele am dat un număr de teste pentru a obţine licenţe profesionale. Majoritatea testelor au fost în domeniul financiar. Din nefericire, pentru a deveni broker, consultant financiar sau bancher de investiţii, trebuie să petreci luni întregi învăţând cum să stăpâneşti calcule financiare

complicate. Se spune că odată ce ai trecut testul nu vei mai folosi niciodată aceste cunoştinţe, deoarece aceste calcule financiare complicate şi multe altele se fac de obicei instantaneu, la simpla apăsare a unei taste de computer.

Putem vorbi despre o inteligenţă uimitoare şi o memorie incredibilă dacă cineva ar putea memora şi recita cartea de telefon. Pe cât de incredibil ar fi, nu ar reprezenta decât un truc care să atragă atenţia, căci toată informaţia din cartea de telefon este disponibilă oricui prin intermediul computerului, telefonului sau pur şi simplu în propria carte de telefon.

Când întâlneşti oameni care au succes sau au realizat lucruri pe care vrei să le realizezi şi tu, întreabă-i care sunt cunoştinţele pe care le aplică cel mai des şi care le aduc succes. Răspunsul s-ar putea să te surprindă. Înainte să pierzi o groază de timp aflând răspunsuri la întrebări pe care nu le pune nimeni, află care sunt soluţiile şi răspunsurile pe care oamenii le caută în lumea reală. Cel mai de preţ bun de pe lumea asta este cunoaşterea, dar asta dacă deţii cunoştinţele potrivite.

Pe parcursul zilei de azi, caută înţelepciunea care să te ducă spre cunoaşterea potrivită.

Astăzi este ziua cea mare!

Ziua Muncii, 1955

Săptămâna trecută au fost două zile în care am sărbătorit ceva. Aceste sărbători nu sunt legate în nici un fel, cu excepţia faptului că mi-au venit amândouă în minte. Ziua Muncii a fost respectată, ca în fiecare an. Probabil este cea mai puţin celebrată dintre sărbătorile naţionale, excepţie făcând oamenii implicaţi în mişcarea muncitorească. Din nefericire, majoritatea oamenilor privesc Ziua Muncii ca pe o ultimă vacanţă de trei zile la sfârşitul verii.

Cea de-a doua zi pe care am sărbătorit-o săptămâna trecută a fost pentru a serba cei 50 de ani de muncă ai tatălui meu, care munceşte şi azi pentru aceeaşi companie. Când am împărtăşit acest moment important cu câţiva prieteni şi colegi, parcă toţi au avut o reacţie similară. Fie sunt siguri că am denaturat ocazia, fie au înţeles greşit. În realitate, în august 1955, după ce a servit în marină, tatăl meu a început să lucreze pentru o organizaţie la trierea corespondenţei, şi este încă angajat în acea organizaţie. Slujba sa l-a dus mai departe, căci acum este preşedinte şi director executiv al unui spaţiu condus de organizaţia unde a început să lucreze acum jumătate de secol.

Mulţi consideră că acest tip de dedicare şi longevitate la locul de muncă a dispărut odată cu dinozaurii, dacă au existat vreodată. Tatăl meu reprezintă generaţia care a privit altfel locul de muncă. În afară de preocuparea financiară, generaţia tatălui meu încerca să-şi aducă cât mai mult contribuţia atât în cadrul companiei, cât şi în societate.

Tatăl meu priveşte munca ca pe o chemare, şi crede că dacă-ţi tratezi angajatorul aşa cum ţi-ai dori să te trateze el pe tine, munca va fi răsplătită cu multe stimulente financiare şi beneficii substanţiale. Acestea sunt stimulente menite să păstreze în companie oamenii de top sau să le facă retragerea mai uşoară.

Dacă priveşti munca aşa cum o privea generaţia tatălui meu, angajatorul nu trebuie să apeleze la nici un truc ca să te păstreze, iar tu nu cauţi o cale uşoară de scăpare. În schimb, angajatorul preţuieşte şi onorează contribuţia pe care o au angajaţii vechi, iar aceştia nu şi-ar părăsi angajatorul, aşa cum nu şi-ar părăsi familia. De fapt, o alegere potrivită în ceea ce priveşte slujba devine mai degrabă o familie atât pentru angajat, cât şi pentru angajator, nu doar un simplu loc de muncă. În acest tip de relaţii ceea ce faci, cât de bine faci şi pe cine serveşti este mai important decât standardul: „Eu cu ce mă aleg?” Dacă faci lucrurile cum trebuie, vei avea numai de câştigat.

Pe parcursul zilei de azi, caută modalităţi de a aduce valoare la locul tău de muncă şi vei fi răsplătit pe măsură.

Astăzi este ziua cea mare!

Nu paria pe datorii

Am fost atât de bombardaţi cu imagini şi mesaje publicitare, încât am ajuns să nu ne mai dăm seama sau să le observăm. Ultima parte a secolului XX şi începutul secolului XXI ne-au adus reclame fără precedent şi ne-au transformat pe toţi în discipoli ai lui Madison Avenue[6]. Motivul pentru care corporaţiile îşi fac reclamă nu este pentru că le place să cheltuiască miliarde de dolari. Îşi fac reclamă deoarece ştiu că funcţionează.

Mulţi oameni vor fi şocaţi să afle că principalul lucru care ne este vândut prin toate aceste imagini şi reclame nu este reprezentat de maşini, sucuri, haine, bere sau vacanţe. Principalul lucru cu care noi avem de-a face prin intermediul publicităţii sunt datoriile. Datoriile au devenit un obiect de consum la mare cerere. Controlează bugetele şi vieţile multor oameni.

Datoriile pot fi folosite ca un instrument eficient, dar asta extrem de rar în comparaţie cu creditele de consum din secolul XXI. Sunt câteva momente în care creditul poate fi luat în calcul, dar de cele mai multe ori ar trebui evitat.

Principalul lucru cu care ne confruntăm din cauza publicităţii sunt datoriile.
Datoriile au devenit un obiect de consum foarte căutat.

Ar trebui să iei în calcul creditele doar atunci când:

1. Poţi cumpăra o casă, un teren sau o proprietate a cărei

valoare va creşte.

2. Te ajută să controlezi în mod responsabil cheltuieli ocazionale – de exemplu achiziţionarea unei vacanţe în decembrie şi plata ei pe tot parcursul anului.

3. Dacă este o soluţie realistă pentru situaţii de urgenţă, te poate ajuta dacă ţi-ai pierdut slujba, ai o problemă de sănătate sau treci printr-o altă criză.

Trebuie să eviţi îndatorarea în următoarele situaţii:

1. Iei pe mere ca să dai pe pere. Adică rata unui credit sau o factură sunt mutate pe un alt card sau pe o altă linie de credit.

2. Dacă îţi cumperi lucruri pe care nu le vrei cu bani pe care nu-i ai, ca să impresionezi oameni cărora nu le pasă.

3. Dacă ai deja o rată la maşină mai mare de jumătate din venitul tău anual. Este o prostie să plăteşti dobândă sau să prelungeşti plata pentru un lucru a cărui valoare continuă să scadă.

4. Costurile de trai depăşesc posibilităţile tale şi nu ai soluţii financiare pentru pensionare, pentru facultate şi în caz de urgenţe inevitabile.

Ca orice alt instrument, şi îndatorarea are rolul ei limitat. Dar în societatea noastră a devenit extrem de prezentă. Un ciocan este o unealtă utilă, dar un om obişnuit îl foloseşte doar de câteva ori pe an. Dacă îl foloseşti în fiecare zi, în cele din urmă totul va începe să semene cu un cui. Acelaşi lucru se întâmplă şi când ai un card de credit la îndemână.

Pe parcursul zilei de azi, foloseşte îndatorarea când chiar ţi-e de folos şi ignoră strigătele publicităţii care te îndeamnă să faci datorii.

Astăzi este ziua cea mare!

IV

SUCCESUL ÎN ACŢIUNE

„ Obiectivele, visurile tale şi destinul tău sunt copilaşul tău. Nimeni nu va avea grijă de el, nu-l va salva şi nu va munci pentru el aşa cum o vei face tu. Nu aştepta asta de la ceilalţi, trebuie să ai aşteptarea asta numai de la tine. „

Jim Stovall

Succesul este foarte important, dar practic imposibil de definit. Succesul nu este o direcţie, o viteză sau o cantitate. El este îndeplinirea celor mai profunde dorinţe ale noastre şi a celui mai mare potenţial.

La nivel individual, succesul seamănă cu un fulg de zăpadă. La nivel colectiv putem identifica o acumulare de zăpadă, dar fiecare fulg este unic şi o operă de artă individuală.

Cu toţii căutăm definiţia succesului, dar trebuie să avem grijă ca succesul pe care-l căutăm să semene cu definiţia noastră. Lumea noastră este plină de oameni şi de mesaje în presă ce promit că ne vor oferi definiţia succesului. Noi doi trebuie să pornim în propria căutare a succesului, o versiune personală pe care doar noi o putem defini şi doar noi o putem crea.

Lectură obligatorie pentru a avea succes

Am auzit asta de mai multe ori de la unul dintre cei mai importanţi lideri ai dezvoltării personale, prietenul meu Charlie „Extraordinarul” Jones: peste cinci ani vei fi aceeaşi persoană care eşti azi, cu excepţia oamenilor pe care îi vei fi întâlnit şi a cărţilor pe care le vei fi citit. Am descoperit că citind, avem posibilitatea de a întâlni cele mai strălucite minţi din istoria scrisă. Ele aşteaptă să ne ofere secretele unei vieţi de succes, secrete care au depăşit graniţele deceniilor şi secolelor.

Când am pornit în căutarea succesului, unul dintre mentorii mei mi-a dat o listă cu câteva titluri obligatorii. Mi-a zis: „Nimeni nu se poate considera informat dacă nu a citit următoarele zece cărţi”. De atunci, lista mea a crescut şi s-a schimbat, dar astăzi vreau să-ţi ofer şi ţie lista mea de zece cărţi pe care cred că ar trebui să le citeşti dacă vrei să fii foarte bine documentat pe tema dezvoltării personale şi a succesului.

1. Gândeşte şi vei fi bogat, Napoleon Hill[7]

2. Puterea magică a gândului, David J. Schwartz[8]

3. Forţa gândirii pozitive, dr. Norman Vincent Peale[9]

4. Wake Up and Live [Trezeşte-te şi trăieşte], Dorothea Brande

5. The Psychology of Winning [Psihologia învingătorului], dr. Denis Waitley

6. Cum să vinzi orice oricui, Joe Girard

7. Cele 7 deprinderi ale oamenilor eficace, dr. Stephen Covey[10]

8. Tough Times Never Last, but Tough People Do [Vremurile dure nu rezistă, dar oamenii duri da], dr. Robert Schuller

9. Paşi uriaşi: Schimbări mici cu efecte mari, Tony Robbins[n]

10. Lead the Field [Cum să fii cel mai bun într-un domeniu], Earl Nightingale

Poţi fi sau nu de acord cu alegerile mele, nu asta contează. Contează însă dacă ai epuizat propria listă din domeniul tău de interes.

Cei pasionaţi de istoria baseballului sunt foarte preocupaţi să dezbată ce echipă va fi aleasă „echipa secolului”. Chiar dacă unii dintre experţi nu sunt de acord, realizăm cu toţii că lista va fi într-o continuă schimbare. În câţiva ani vor apărea tineri jucători care trebuie luaţi în calcul pentru titlul de cei mai buni ai tuturor timpurilor. Şi lista ta cu cele mai importante zece cărţi se va modifica şi se va dezvolta în permanenţă. Iar dacă tu îţi vei continua căutarea celor mai bune zece cărţi, vei continua să te schimbi şi să evoluezi.

Astăzi este ziua cea mare!

Sindromul maimuţei păianjen

În ciuda faptului că presa pretinde contrariul, trăim cele mai bune timpuri, în locul cel mai potrivit şi în cadrul celei mai performante economii care a existat vreodată. În acest an vor apărea mai mulţi milionari decât în orice alt an din istoria omenirii. Având în vedere această prosperitate, acest succes şi toate oportunităţile oferite, de ce sunt atât de mulţi oameni care nu reuşesc să-şi atingă scopul? Pur şi simplu, pentru că ei devin victime ale ceea ce eu numesc sindromului maimuţei păianjen.

Maimuţele păianjen sunt foarte mici, au între 10 şi 15 centimetri şi seamănă destul de mult cu oamenii. Ele trăiesc în cei mai înalţi copaci din cea mai deasă junglă din bazinul Amazonian. De ani de zile oamenii au încercat să prindă aceste maimuţe, dar fără succes; asta până când unul dintre localnici a găsit o metodă potrivită.

Pentru a prinde o maimuţă păianjen, pur şi simplu pui o arahidă într-o sticlă mică pe care o laşi la rădăcina unui copac. Cât eşti plecat, maimuţa va coborî din copac, va băga mâna în sticlă, va apuca aluna şi va strânge pumnul care va fi prea mare pentru a-l putea scoate din sticlă. Acum ai prins o maimuţă păianjen. Poţi pune o pungă întreagă cu arahide lângă maimuţă, iar ea nu va da drumul acelei alune pe care nu o poate mânca şi pe care nici măcar nu şi-o dorea. Îi poţi lua libertatea sau chiar viaţa, dar ea nu va da drumul acelei alune.

După cercetări amănunţite, am ajuns la concluzia inevitabilă că maimuţele păianjen nu sunt foarte deştepte. Dar înainte să tragem aceste concluzii despre bietele maimuţe, ar trebui să ne punem următoarea întrebare: „De ce anume ne agăţăm în viaţă fără să dorim neapărat sau să avem nevoie cu adevărat, împiedicându-ne astfel să atingem succesul sau obiectivul principal?”

Eşecul şi succesul nu pot fi în acelaşi loc. Trebuie să renunţi la unul pentru a te bucura de celălalt. Destinul tău te aşteaptă.

Astăzi este ziua cea mare!

Presupune că ai deja tot ce îţi trebuie

Aceia dintre voi care-mi împărtăşesc pasiunea pentru cărţile lui Sir Arthur Conan Doyle din seria Sherlock Holmes, ştiu că marele detectiv câştigă de fiecare dată deoarece susţine că există întotdeauna suficiente informaţii pentru a rezolva cazul.

Majoritatea dintre noi suntem vinovaţi, deoarece presupunem că nu dispunem de toate elementele necesare pentru a avea succes. Auzim adesea numai nemulţumiri de genul: „Dacă aş fi avut educaţia necesară, timp, sau relaţiile, sau banii etc.”. Te rog să înţelegi că uneori există bariere reale între noi şi succesul nostru, dar de multe ori acestea sunt doar simple provocări folosite ca scuze pentru a rămâne prizonierul aceleiaşi rutine.

Poate ai auzit povestea unui profesor de matematică care a pregătit subiectele examenului final pentru candidaţii la doctorat. Pe lângă cele opt probleme complicate, le-a lansat şi o ultimă provocare. Profesorul a decis să le dea o problemă suplimentară care era de fapt una dintre problemele pe care Albert Einstein nu a reuşit să le rezolve niciodată, şi se presupunea că această problemă nu poate fi rezolvată.

Spre uimirea profesorului, trei dintre cei 20 de studenţi nu numai că au rezolvat toate cele opt probleme obişnuite, dar au rezolvat corect şi problema suplimentară. Când i-a intervievat pe cei trei studenţi care au rezolvat „problema imposibilă” a lui Albert Einstein, i-a întrebat cum au reuşit să găsească soluţia la problema pe care nici cei mai mari matematicieni din lume nu au reuşit s-o rezolve.

În cele din urmă, după o tăcere lungă, unul dintre studenţi a răspuns: „Am găsit rezolvarea problemei deoarece am presupus că este rezolvabilă. Toţi ceilalţi aveau scuza că această problemă nu va fi niciodată rezolvată”.

Pe măsură ce te confrunţi cu obstacolele inevitabile ce stau în calea ta spre a-ţi atinge obiectivele, este extrem de important să faci diferenţa între problemele adevărate care trebuie rezolvate şi scuzele prefabricate pe care ni le oferim nouă înşine şi celor din jurul nostru. Decide să-ţi urmezi destinul presupunând că ai deja tot ce îţi trebuie, sau că vei avea mereu totul la îndemână atunci când vei avea nevoie.

Astăzi este ziua cea mare!

Aceeaşi cale către succes

Ca fost campion olimpic la haltere, autor de succes, orator, şi în calitate de cofondator şi preşedinte al Reţelei de Televiziune Narativă, premiată cu Emmy, sunt întrebat adesea: „Care e cheia succesului?”

Oamenii par foarte interesaţi de succesul meu din cauză că sunt nevăzător. Secretul succesului meu este unul foarte simplu: urmează calea celor care au deja succes.

Când luam interviuri de la zeci de oameni din toate categoriile sociale pentru cartea mea Super Secrets of Super Achievers, am descoperit că majoritatea au multe lucruri în comun. Fiecare dintre ei trăieşte după nişte principii, iar aceste principii le domină atitudinile şi activităţile zilnice. Din nefericire, în societatea de azi majoritatea mesajelor pe care le primim sunt negative, aşa că trebuie să lupţi din răsputeri să păstrezi în minte doar mesajele pozitive, puternice.

Din acest motiv, am lucrat mai mulţi ani cu Kelly Morrison, deoarece am descoperit că reunind mesajele ei puternice şi pozitive pe muzică cu mesajele din cărţile şi din discursurile mele, fiecare afirmaţie de putere devine şi mai puternică. Am pus şase dintre aceste afirmaţii de putere după care mă ghidez pe o vedere frumoasă pe care aş vrea să ţi-o dăruiesc. Această vedere are şi numărul meu de telefon, aşa că oricând eşti în dificultate mă poţi suna.

Astăzi este ziua cea mare!

Vreau să ştii că începând de azi, ai pe cineva care crede în tine, în succesul tău, în destinul tău. Fă chiar acum un pas către propriul succes.

Astăzi este ziua cea mare!

Zilele sunt lungi, dar timpul este scurt

Când era bine trecut de 90 de ani, bunicul meu mi-a împărtăşit o lecţie despre a avea un sentiment de urgenţă privind viaţa. A observat că atunci când suntem tineri, o zi poate trece într-o clipită, dar un an pare să dureze o eternitate. Cu toţii ne amintim cum ne jucam afară într-o frumoasă zi de vară şi apoi, cumva ca prin magie, întreaga zi se scurgea. Dar în acelaşi timp, când suntem tineri calendarul pare o eternitate. Următoarea zi de naştere, Crăciunul sau ultima zi de şcoală par incredibil de depărtate.

Pe de altă parte, bunicul meu mi-a spus că pe măsură ce îmbătrânim o zi de-abia trece, iar anii se scurg înainte să ne dăm seama. În tinereţe considerăm timpul un bun infinit. Dar pe măsură ce ajungem la o anumită vârstă, începem să realizăm unde anume ne situăm.

Eu timp de mai mulţi ani am făcut parte dintr-un grup de responsabilizare cu mai mulţi prieteni pentru care am un respect profund. La fiecare două săptămâni, la sfârşit de săptămână avem o conferinţă telefonică pentru a discuta despre promisiunile pe care le-am făcut şi despre problemele importante din viaţa noastră.

Un membru din grup a primit un semnal de alarmă de la fiica sa de 12 ani. Ca parte a unui exerciţiu de familie la micul dejun, într-o dimineaţă au făcut o listă cu destinaţiile de vacanţă pe care le-ar plăcea să le viziteze împreună. La final au rămas şase excursii din care aveau să aleagă. Apoi, prietenul meu şi-a dat seama că pentru a o putea include şi pe cea mai mare dintre fete, ar trebui să facă câte o excursie în fiecare vară, începând chiar de atunci. Instantaneu şi-a dat seama că nu era vreme de pierdut şi că acei ani, care mai devreme păreau că nu se vor sfârşi, erau

extraordinar de puţini.

Gândeşte-te la toate lucrurile pe care vrei să le faci în viaţă. Analizează cât de departe ai ajuns şi cât de multe lucruri mai ai de făcut. Cred că vei realiza că nici unul dintre noi nu-şi permite să piardă un an, o lună, nici măcar o zi.

Şi, după cum am mai spus, astăzi e ziua cea mare!

Succesul este copilaşul tău

În Anzi au existat două triburi beligerante, unul care trăia la câmpie şi unul sus în munţi. Într-o zi, oamenii din munţi i-au invadat pe cei de la câmpie, şi pe lângă jefuirea localnicilor, au răpit un copil şi l-au luat cu ei în munţi.

Deşi oamenii de la câmpie nu ştiau cum să se caţăre pe munte, i-au trimis pe cei mai buni luptători să aducă copilul înapoi. Aceştia au încercat mai multe metode de căţărare, au încercat mai întâi o potecă, apoi alta. După ce au urcat doar câţiva metri, după mai multe zile de efort, oamenii de la câmpie au decis că aceasta este o cauză pierdută şi s-au pregătit să se întoarcă în satul lor.

În timp ce se pregăteau pentru coborâre, au văzut-o pe mama copilului – cu copilul în spate – coborând coasta muntelui pe care ei nu au putut să-l urce. Un bărbat o salută şi spune: „Cum ai urcat acest munte înşelător când noi, cei mai puternici şi mai capabili bărbaţi din sat, nu am reuşit?”

Ea ridică din umeri şi răspunde: „Nu era copilul vostru”.

Obiectivele, visurile tale, destinul reprezintă copilul tău. Nimănui nu-i va păsa, nu-l va salva şi nu va munci pentru el la fel de mult ca tine. Nu aştepta asta de la alţii, trebuie să ai aşteptări numai de la tine. Fii pregătit, pentru că vei fi nevoit să-ţi urmezi visul cu aceeaşi încăpăţânare.

Astăzi este ziua cea mare!

Eşti aici

Ca nevăzător, sunt intrigat de felul în care persoanele care văd nu reuşesc să ajungă din punctul A în punctul B. Este fascinant că oamenii care văd perfect îşi petrec mare parte din timp rătăcind.

Recent, am experimentat una din rarele mele ieşiri într-un mall. Ca de obicei, ascultam toate conversaţiile din jurul meu. Am descoperit că majoritatea oamenilor petrec o mulţime de timp şi depun foarte mult efort în timpul cumpărăturilor încercând să-şi dea seama unde se află faţă de punctul în care ar vrea să ajungă.

Am descoperit că în mall există un număr de hărţi care îţi arată locaţia magazinelor şi restaurantelor. Aceste hărţi sunt identice oriunde s-ar afla, cu o singură excepţie, de altfel foarte importantă. În fiecare loc în care găseşti o hartă există o informaţie unică, o săgeată mare care indică un loc pe hartă şi care îţi indică: „Eşti aici”.

Lucrul acesta ne duce către o verigă esenţială în lanţul realizărilor personale, şi anume: cea mai importantă informaţie necesară pentru a ajunge acolo unde vrei e să ştii unde te afli. Există milioane de oameni care îşi doresc o anumită sumă de bani în bancă, să aibă o anumită greutate sau să atingă un obiectiv profesional sau personal. Aceşti oameni visează la locul în care vor să ajungă, dar nu au făcut încă pasul necesar pentru a descoperi unde se află.

Un vis devine un obiectiv când ştii exact ce vrei. Un vechi proverb chinezesc spune: „Orice călătorie începe cu primul pas”. Este valabil doar dacă faci primul pas în direcţia potrivită, iar acest lucru este posibil doar dacă ştii unde te afli.

Gândeşte-te la toate lucrurile pe care ţi le doreşti în viaţa ta personală şi în cea profesională. Apoi vezi unde te afli azi. Vei descoperi că eşti mai aproape decât crezi. Dar, oricum, ai făcut primul pas în direcţia potrivită şi ai transformat un vis iluzoriu

Astăzi este ziua cea mare!

într-un scop precis, iar procesul de a atinge acest scop poate începe chiar acum.

Astăzi este ziua cea mare!

Spune da

În ultimii zece ani am avut privilegiul să vorbesc cu mii de elevi de la şcoala primară şi de la gimnazială. Presa ne spune că situaţia tinerilor noştri este alarmantă. Deşi sunt primul care admite că avem de depăşit câteva provocări alarmante, această generaţie de tineri este impresionantă.

În timpul vizitei mele încerc să mă concentrez pe problemele importante cu care se confruntă, inclusiv droguri, alcool, relaţii distructive şi presiunea negativă din cauza anturajului. Aceşti tineri au fost bombardaţi cu mesajul „Spune nu”. Acest mesaj a fost adus în atenţia publicului de fosta primă-doamnă, Nancy Reagan.

Deşi doamna Reagan era plină de intenţii bune şi a pus problema într-o lumină pozitivă, trebuie să ne dăm seama că „a spune nu” nu este suficient. Nu cred că există vreun puşti american care să nu fie conştient că nu ar trebui să ia droguri, să consume alcool etc. Adevărul este că nu le-am oferit un motiv suficient de bun pentru care să spună „nu”.

Ca oameni, este imposibil pentru noi să trăim într-un vid emoţional, spiritual sau intelectual. Obiceiuri proaste, idei sau concepte pot fi înlocuite cu unele bune. Nu este suficient să mergi la o şcoală din oraş şi să spui unui grup de tineri „spune nu”. Dar, cumva, dacă pui semnul egal între visurile, obiectivele şi ambiţiile lor şi capacitatea de a sta departe de ceea ce eu numesc „Ucigaşii de vise”, atunci le oferi un motiv pentru a avea un stil de viaţă favorabil.

Acelaşi lucru este valabil şi în cazul nostru. Dacă ne uităm la obiectivele noastre sau la lucrurile pe care vrem să le realizăm în viaţă, succesul se rezumă la înlocuirea obiceiurile proaste cu unele bune. Spunând „nu” unui obicei prost nu va fi suficient pentru tine, dar dacă-ţi stabileşti în minte că succesul depinde de

înlocuirea acelui obicei prost cu unul bun, vei descoperi că totul este posibil.

Spune „Da” visului tău, iar vechile obiceiuri vor dispărea de la sine. Dacă funcţionează pentru elevii din America, poate funcţiona şi în cazul nostru.

Aştept cu nerăbdare să reuşeşti.

Astăzi este ziua cea mare!

Lecţii de viaţă din vârful lumii

De curând, am citit destul de mult despre expediţiile pe Muntele Everest. Sunt intrigat că de-a lungul anilor au existat atât de mulţi oameni hotărâţi să urce până la cel mai înalt punct de pe Pământ şi să stea pe „acoperişul lumii”.

Pe măsură ce am studiat expediţiile, am fost uimit să aflu de cât de mult timp, pregătire şi energie este nevoie pentru a urca pe munte cu tot echipamentul necesar şi a stabili fiecare tabără de-a lungul traseului. Planificarea unei expediţii durează ani de zile, iar pregătirea, înainte de a încerca să ajungi în vârf, durează câteva luni. Apoi, dacă vremea e bună, dacă totul este în regulă şi dacă nu survin accidente majore, doar câţiva oameni vor avea şansa de a ajunge în vârf. Din zeci de alpinişti care încep călătoria, doar câţiva vor avea oportunitatea de a sta în ultima zi a expediţiei pe „acoperişul lumii”.

În cazul multor expediţii, deşi nu e vina lor, toţi alpiniştii se întorc acasă fără să fi zărit măcar o parte din vârful-ţintă. Dar, în cel mai bun caz, oamenii plănuiesc ani în şir şi muncesc luni pentru a sta câteva momente pe vârf.

Viaţa şi succesele noastre sunt cam la fel. Indiferent care este scopul sau obiectivul tău, vei petrece mult mai mult timp pentru îndeplinirea lui decât pentru a te bucura de succes. Din acest motiv trebuie să ne bucurăm de călătorie.

Dacă analizăm felul în care ne trăim viaţa, ne petrecem zilele pentru a urmări principalele obiective în drumul către propriul nostru „vârf”. Punctele cheie în care ajungem nu sunt cu adevărat parte din viaţa noastră de zi cu zi, ele sunt doar puncte prin care ne măsurăm progresul de-a lungul drumului. Viaţa noastră reprezintă călătoria şi ascensiunea către vârf. Până la urmă, este trist să vezi cum multe persoane urmăresc un scop pe

care cred că şi-l doresc, şi îndură în acelaşi timp chinurile acestei căutări.

Dacă nu te bucuri de călătorie, nu există nici o destinaţie care să merite efortul. Dacă te bucuri de fiecare pas făcut pe drum, vei descoperi că momentul petrecut în vârful lumii este un moment de reflecţie asupra experienţei minunate pe care ai trăit-o ajungând acolo.

Investeşte-ţi timpul în urmărirea unui obiectiv care să merite, dar bucură-te de fiecare zi a ascensiunii tale.

Astăzi este ziua cea mare!

Nu te abate din drumul tău

Vine un moment în viaţa fiecăruia când devii extrem de frustrat din cauza progresului pe care-l faci spre îndeplinirea obiectivului tău. Există zile în care faci progrese incredibile şi nimic nu te poate opri. Apoi, sunt acele zile în care eforturile tale par să nu te ducă nicăieri. Acela este momentul în care nu trebuie să te abaţi din drum.

Fermierii ştiu ce înseamnă să plantezi o sămânţă şi să nu vezi nici un progres săptămâni întregi. Apoi, dintr-o dată, o plantă răsare din pământ şi speranţa reapare. Marinarii ştiu ce înseamnă să te uiţi zile întregi către orizontul îndepărtat fără nici un progres aparent. Apoi, pe neaşteptate, se zăreşte ţărmul şi destinaţia devine vizibilă.

Fiecare dintre noi se confruntă cu aceeaşi dilemă zilnic; cu toate acestea, spre deosebire de fermierul care ştie că recolta sa va creşte la fel ca anul trecut, şi de marinarul care ştie că va ajunge la destinaţie pentru că s-a mai confruntat cu această situaţie şi altădată, noi doi nu avem repere tangibile.

Uneori singurele repere pe care le avem sunt punctul de plecare şi destinaţia. Nu primim un raport prin poştă care să ne transmită: „Acum eşti la jumătatea drumului către obiectivul tău”. Partea grozavă când vine vorba despre scopurile din viaţa ta este că deşi progresul nu pare vizibil sau nu există deloc, totuşi eforturile tale fac lucrurile să funcţioneze; iar asta îţi va permite să faci un salt considerabil către destinaţia propusă.

Aminteşte-ţi toate momentele din viaţa ta când lucrurile nu ieşeau aşa cum îţi doreai, dar încercai în continuare. Apoi, din senin, ai întâlnit persoana importantă, ai găsit elementul lipsă sau scurtătura pe care o căutai. Aceste momente magice se întâmplă doar când „nu te abaţi din drumul tău”.

Eşti mai aproape de succes decât crezi. Exact ca fermierul care a plantat sămânţa sau ca marinarul care a început călătoria, vei ajunge la destinaţie dacă vei merge mai departe; deşi sunt zile în care scopul tău pare la un milion de kilometri distanţă. Pentru fermier, pentru marinar, pentru mine sau pentru tine, fiecare zi a călătoriei este esenţială. Toate se adaugă la succesul tău.

Aminteşte-ţi că ceea ce realizezi azi te va aduce mai aproape de punctul în care vrei să ajungi, indiferent dacă realizezi sau nu asta în momentul de faţă. Păstrează-ţi încrederea şi, aşa cum am mai spus, astăzi e ziua cea mare!

Drumul către succes

Mulţi oameni din societatea noastră muncesc cu falsa impresie că nu pot ajunge acolo unde vor să fie. Cumva, s-au convins pe ei înşişi că drumul pe care merg nu îi conduce către scopurile şi visurile lor.

Pentru orice persoană care transformă un dezavantaj într-o scuză, există cineva care transformă acel dezavantaj într-o rampă de lansare către succes.

Vreau să te asigur că strada din faţa casei tale te va duce oriunde vrei să ajungi. Poate că acum nu simţi astfel, dar sentimentele tale nu schimbă realitatea. Poate simţi că nu te-ai născut având culoarea, genul, naţionalitatea sau religia potrivită. Pe de altă parte, poate simţi că din cauza unei dizabilităţi sau a unui mediu defavorizat ai ales calea greşită. Dacă vei căuta cu atenţie, vei găsi pe cineva care a mers pe acelaşi drum anevoios ca şi tine şi care deja şi-a împlinit destinul. Nu spun că e simplu, doar spun că se poate.

Pentru orice persoană care transformă un dezavantaj într-o scuză, există cineva care transformă acel dezavantaj într-o rampă de lansare către succes. Aceeaşi tenacitate care te va ajuta să compensezi pentru dezavantaj, te va face mai puternic decât cei care nu s-au confruntat cu provocări.

Poate nu apreciezi şi nici nu-ţi convine situaţia actuală. Nu spun că ar trebui. Sunt mulţi oameni buni prinşi în circumstanţe nepotrivite. Vreau să realizezi că, deşi nu ne putem alege soarta, avem puterea de a face ceea ce trebuie pentru a schimba ceva. În fiecare zi putem alege fie să ne plângem de drumul pe care

suntem, fie îl acceptăm până se va intersecta cu un altul şi apoi va intra pe calea potrivită care ne duce spre ceea ce dorim de la această viaţă.

Consolează-te gândindu-te că odată ce ai ajuns pe calea potrivită, vei fi capabil să te bucuri de ea, să o apreciezi şi să profiţi la maxim de această experienţă.

Astăzi, când ieşi de pe aleea casei tale, gândeşte-te că acea stradă te poate duce oriunde îţi doreşti să ajungi.

Astăzi este ziua cea mare!

Trăieşte-ţi visul

Avem o singură viaţă. Nu este un meci de antrenament. Este Campionatul Mondial, Olimpiada şi Super Bowl la un loc. Dacă nu simţi aceeaşi forţă şi pasiune în viaţa ta, trebuie să găseşti fie ceva nou, fie să adopţi o nouă atitudine.

Există multe discuţii despre cum să-ţi trăieşti visul. Este o parte foarte importantă a succesului. Oamenii petrec mai mult timp plănuindu-şi un sfârşit de săptămână prelungit decât cum să-şi trăiască viaţa. Foarte puţini acordă suficient timp pentru a-şi pune cu adevărat întrebări şi a plănui unde îşi doresc să ajungă. Se spune că oamenii nu-şi plănuiesc eşecul, ci pur şi simplu nu reuşesc să-şi facă planuri.

Cu toţii avem o singură viaţă. Nu este un meci de antrenament. Este Campionatul Mondial, Olimpiada şi Super Bowl la un loc.

Aşadar, încercând să nu fii atras în capcana de a nu-ţi plănui viaţa şi de a nu-ţi trăi visurile, ai grijă să nu-ţi petreci toată viaţa visând. Mulţi rămân blocaţi în planuri şi visuri, dar nu pun niciodată nimic în practică; mereu au de gând să facă ceva, deşi nu pare să se întâmple mai nimic. Ei au învăţat că un vis nu costă nimic până ce începem să acţionăm în baza lui, aşa că îşi petrec viaţa într-un fel de joc virtual.

Nu există momentul potrivit în care să porneşti pe drumul succesului şi să începi să-ţi trăieşti visul. Întotdeauna va exista o scuză pentru a nu progresa. Aminteşte- ţi cuvintele generalului George Patton: „Un plan bun executat cu convingere azi e mai bun decât un plan perfect săptămâna viitoare”. Trebuie să găsim un echilibru între prea mult timp petrecut visând la ziua de

mâine versus prea mult timp petrecut în realitatea de azi.

Dacă ai un vis sau un scop, face parte din tine dintr-un motiv anume. În fiecare zi ar trebui să faci progrese către scopul tău. Poate nu ştii cum să parcurgi tot drumul, dar fiecare zi îți oferă ocazia să înveţi mai mult, să-ti creezi nişte legături şi să te pregăteşti pentru succes. Fiecare zi te va duce mai aproape sau mai departe de visul tău.

Astăzi este ziua cea mare!

Prioritizează şi elimină

Ca urmare a publicării cărţilor mele, discursurilor şi acestor articole, am întâlnit un număr mare de oameni care încearcă să preia controlul asupra propriilor vieţi.

Mi-a atras atenţia faptul că există o diferenţă imensă între planificarea pe termen lung şi activitatea pe termen scurt. Mulţi oameni au fost la seminarii, au citit cărţi etc. care i-au învăţat să-şi stabilească obiective în viaţă. Sunt primul care recunoaşte că este o preocupare extrem de importantă; cu toate astea, dacă activităţile tale imediate sau pe termen scurt nu se potrivesc cu obiectivele pe termen lung, atunci ai o mare problemă.

De multe ori, obiectivele noastre pe termen lung sunt compartimentate în mintea noastră într-o zonă pe care nu o folosim zilnic. La fel ca lista cu felicitări de trimis de Crăciun: o citim o dată pe an, facem modificările necesare şi, atât mental, cât şi fizic, punem lista deoparte pentru încă un an.

Într-o lume perfectă, cineva ar trebui să-ţi supravegheze activităţile zilnice şi pur şi simplu prin observarea sarcinilor pe care le îndeplineşti, să determine care sunt priorităţile tale în viaţă. Desigur, cu toţii trebuie să ne achităm de sarcinile zilnice, dar la un moment dat trebuie să-ţi urmezi obiectivele.

De curând m-a contactat un domn care a fost prezent în public la una dintre conferinţele mele cu aproape trei ani în urmă. Mi-a amintit că după prezentarea mea a luat o carte şi în timp ce-i dădeam un autograf, mi-a spus că voia să se mute din Canada în California şi să lucreze în cercetare ştiinţifică. Când m-a sunat trei ani mai târziu, mi-am amintit imediat acea scurtă conversaţie pe care o avusesem în spatele unui amfiteatru.

Din nefericire au trecut deja trei ani şi se află în acelaşi punct ca înainte. Asta nu face decât să sublinieze faptul că scopurile sale

în viaţă se află undeva în viitor şi nu crede că trebuie să se ocupe de ele azi.

Dacă ai un scop pe care-l consideri destinul tău, ar trebui să acţionezi în fiecare zi. Întotdeauna ai ceva de învăţat, persoane de întâlnit sau alte lucruri pe care le vei avea de făcut pentru îndeplinirea acelui scop. Fă în aşa fel încât fiecare zi să fie o investiţie în viitorul tău.

Astăzi este ziua cea mare!

Unde au dispărut toţi eroii

De curând l-am pierdut pe Joe DiMaggio, un om cu adevărat extraordinar. Ascultând ştirile sportive şi o retrospectivă a vieţii sale, Joe era descris ca un american legendar, o persoană stilată, un om cu integritate şi cu onoare, dar termenul de jucător de baseball a fost rareori folosit în introducerea acestor poveşti.

Joe DiMaggio a fost o persoană extraordinară care în mod întâmplător a fost şi un jucător de baseball extraordinar. Cariera sa în baseball i-a oferit notorietate la nivel mondial, astfel încât am aflat cu toţii de valoarea sa. Cu toate acestea, este cunoscut şi va rămâne în memoria multor generaţii care nu l-au văzut niciodată jucând baseball.

Legenda lui transcende jocul.

Într-un sondaj recent, oamenii care şi-au trăit adolescenţa în anii '50, '60, '70, '80 şi '90 au fost rugaţi să facă o listă cu eroii lor. Cei care au trăit în anii '50 au făcut o listă lungă şi impresionantă. Reprezentanţii anilor '60 au avut o listă mai scurtă, însă destul de semnificativă. Adolescenţii anilor '70 au enumerat foarte puţine persoane care au reprezentat ceva pentru ei. Tulburător este faptul că reprezentanţii anilor '80 şi'90 nu au reuşit practic să găsească nici un erou.

Probabil există un număr de factori mass-media şi socioeconomici responsabili pentru acest declin al eroilor, însă ideea de bază este următoarea: eroii nu sunt oameni extraordinari; ei sunt oameni obişnuiţi care se comportă într-un mod extraordinar.

Aceia dintre voi care aţi resimţit impactul filmului Salvaţi soldatul Ryan veţi fi de acord că cei care au ajuns pe ţărm în Ziua Z pentru a elibera Franţa au făcut lucruri extraordinare. Este important să înţelegi că aceste fapte extraordinare au fost făcute

de tineri obişnuiţi, mândri că sunt americani şi că au găsit ceva pentru care merita să lupte şi să se sacrifice.

Eroii nu sunt doar staruri rock sau atleţi, sunt oameni obişnuiţi precum poştaşul care face un efort suplimentar pentru a duce scrisorile la timp sau profesoara care ştie că viitorul generaţiei noastre se află în mâinile sale. Sper că viaţa lui Joe DiMaggio va servi ca exemplu pentru noi toţi şi ne va ajuta să găsim măreţia în toate lucrurile mărunte pe care le facem în fiecare zi.

Într-una dintre emisiunile dedicate lui Joe DiMaggio a fost difuzat un interviu cu colegul de echipă al lui Joe, Yogi Berra. Yoggi este de multă vreme cunoscut pentru scăpările sale verbale scandaloase şi pentru declaraţiile false amuzante. De data aceasta, Yogi a spus ceea ce trebuie: „Nu l-am văzut niciodată pe Joe să facă o greşeală, pe teren sau în afara lui. Indiferent ce făcea, şi oricum ieşea, întotdeauna ştiai că Joe DiMaggio a dat tot ce e mai bun”. Mi-aş dori să aud asta şi despre noi.

Astăzi este ziua cea mare!

Să faci un singur lucru bine

Societatea noastră răsplăteşte din plin oamenii care pot face doar un singur lucru, dar îl fac bine. Nu este neapărat necesar ca lucrul acela să fie foarte important. Emisiunile informative sunt pline de ştiri despre faima, succesul şi notorietatea unor persoane precum Mark McGuire şi Tiger Woods. Privind lucrurile dintr-o perspectivă globală, să joci golf sau baseball nu este extraordinar de important. Ceea ce contează cu adevărat este cât de bine se pricep ei să o facă.

Ca autor şi reporter de televiziune, am avut privilegiul de a vorbi cu câteva dintre cele mai cunoscute persoane din lumea sportului, politicii, filmului şi televiziunii. Multi dintre aceştia nu au alte abilităţi sau talente în afară de cele

> > >

pentru care sunt renumiţi. Ai fi şocat să afli că unii dintre cei mai de succes oameni din societatea noastră nu sunt în stare să ţină evidenţa banilor, să meargă la cumpărături sau să conducă o maşină. Sunt atât de buni la lucrurile pe care le fac, încât celelalte care nouă ne invadează viaţa de zi cu zi pentru ei pur şi simplu nu contează.

McDonalds este cel mai cunoscut şi de succes lanţ de fast-food din lume. În ziua de azi poţi merge la McDonalds să iei micul dejun, prânzul, cina, să mănânci salate, mâncare sănătoasă, mâncare nesănătoasă şi o mulţime de alte lucruri. Dar la început, McDonalds a servit mulţi ani un singur fel de hamburger, cartofi prăjiţi şi băuturi răcoritoare. Şi-au perfecţionat sistemul înainte de a-l dezvolta. Cred că majoritatea oamenilor sunt de acord că succesul lanţului se bazează pe sistemul de servire şi pe maniera de a-şi face reclamă nu atât de mult mâncării în sine, cât lor înşişi. Ceea ce putem învăţa de aici este că viaţa ne va răsplăti atunci când reuşim să facem un lucru foarte bine, şi apoi putem

să construim pe baza acelui succes pentru a avea şi alte reuşite în viitor.

Cu toţii am auzit de proverbialul „omul bun la toate”; este cel care face multe lucruri destul de bine, dar nu excelează într-un domeniu anume. Deşi sunt foarte utili, aceştia nu vor deveni niciodată renumiţi deoarece le lipseşte concentrarea şi performanţa.

Încearcă să te faci cunoscut pentru un singur lucru, şi fă-l teribil de bine. Construieşte-ţi succesul pornind de la asta.

Astăzi este ziua cea mare!

Pasiunea este secretul

Unul dintre beneficiile funcţiei de preşedinte al Reţelei de Televiziune Narativă este că am privilegiul de a lua interviuri multor celebrităţi. Aceste celebrităţi îi reprezintă pe cei care sunt foarte buni în domeniul lor: în sport, politică, televiziune şi film. Aceşti oameni ne pot învăţa multe lucruri.

Primul meu interviu a fost cu legendara actriţă de film Katharine Hepburn. După ce mi-am depăşit emoţiile acestei întâlniri, am început să înţeleg mai multe lucruri despre ea şi despre motivele pentru care avea un succes aşa de mare.

Una dintre întrebările pe care-mi place să le pun celebrităţilor este: „Dacă nu ai fi urmat cariera pentru care eşti acum atât de cunoscută, ce crezi că ai fi făcut cu viaţa ta?” Domnişoara Hepburn mi-a răspuns imediat: „Nici nu mi-a trecut prin minte să nu fiu actriţă. Sunt norocoasă că sunt plătită, şi sunt plătită bine, să-mi urmez pasiunea. Dacă nu m-ar fi plătit, ar fi trebuit să găsesc altceva de făcut ca să-mi susţin acest viciu”.

Dacă în drumul tău spre succes simţi că nu eşti acolo unde ţi-ai dori, poate ar
trebui să analizezi nu doar cât de mult munceşti, dar şi ce anume munceşti.

Această declaraţie ne oferă o idee clară despre succesul lui Katharine Hepburn, dar, mai important, despre cum am putea noi obţine succesul. Se ştie că pentru a fi foarte bun în orice domeniu trebuie să munceşti din greu. Dar este destul de interesant, dacă stai să te gândeşti, că munca susţinută nu pare a fi deloc muncă dacă-ţi urmezi pasiunea.

George Burns, o altă vedetă legendară, a spus cândva: „Dacă-ţi place ceea ce faci, nu vei munci nici o zi în viaţa ta”.

Dacă în drumul tău spre succes simţi că nu eşti acolo unde ţi-ai dori, poate ar trebui să analizezi nu doar cât de mult munceşti, dar şi ce anume munceşti. Dacă nu simţi aceeaşi pasiune precum Katharine Hepburn sau George Burns, poate e momentul să cauţi o nouă direcţie în care să te îndrepţi.

Am auzit mulţi autori motivaţionali spunând: „Trebuie să plăteşti preţul succesului”. Nu cred neapărat în ideea asta. Cred că atunci când îţi urmezi pasiunea, te bucuri de preţul succesului. Dacă nu-ţi vei urma pasiunea, vei plăti preţul eşecului. La urma urmei, ceea ce urmăreşti este mai important decât felul în care o faci.

Astăzi este ziua cea mare!

Cunoaşterea

Chiar săptămâna trecută, când ascultam ştirile la un post de radio, am auzit cea mai tulburătoare statistică cu putinţă. Statistica m-a şocat atât de tare, încât am ascultat aceleaşi ştiri o jumătate de oră mai târziu ca să mă asigur că am înţeles corect. Crainicul a anunţat următoarea ştire: „Mai puţin de 5% dintre americani au un permis de bibliotecă, şi mai puţin de 1% îl folosesc în mod frecvent”.

Ca persoană nevăzătoare, m-am gândit la vremurile când puteam citi o carte cu ochii mei, aşa cum faci tu acum. Mi-e ruşine să recunosc că în acel moment din viaţa mea consideram cititul ceva normal, şi nu ştiu dacă am citit vreo carte din scoarţă în scoarţă. Acum, datorită acestor audiobook-uri, citesc o carte pe zi. Acest lucru mi-a schimbat practic viaţa.

Am auzit un om înţelept spunând odată: „Peste cinci ani vei fi aceeaşi persoană de azi, cu excepţia oamenilor pe care i-ai întâlnit şi a cărţilor pe care le-ai citit”. La momentul respectiv mi s-a părut o declaraţie exagerată. Acum, dimpotrivă, cred că a fost subevaluată.

Cunoaşterea este cheia către tot ce îţi doreşti în viaţă. Am auzit că dacă ai lua toţi banii din lume şi i-ai împărţi în mod egal la toţi oamenii, în câţiva ani banii s-ar întoarce tot la cei care au averi. În termeni financiari, bogaţii se îmbogăţesc, iar săracii sărăcesc. Este important însă să îţi dai seama că nu banii sunt importanţi, ci cunoaşterea. Si aşa cum această cunoaştere aduce bani în cazul oamenilor care

> > > >

înţeleg cât de cât cum funcţionează această latură financiară, cunoaşterea îţi va permite să atragi către tine tot ce îţi doreşti în viaţă.

Teoretic, orice doreşti să ştii se află la o distanţă de câţiva kilometri de tine, la bibliotecă. Pur şi simplu, nu există vreo scuză pentru oamenii care trec prin viaţă ignorând cunoaşterea care i-ar face să-şi îndeplinească scopul. I-ai auzit adesea spunând: „Nu contează ce ştii, ci pe cine cunoşti”. În realitate, contează ambele. Succesul se rezumă la ce ştii şi pe cine ştii.

Câteva dintre cele mai strălucite minţi din istoria consemnată aşteaptă să comunice cu tine şi să-ţi spună secretele lor despre cum poţi obţine orice îţi doreşti în această viaţă. Cuvintele lor, gândurile şi sfaturile se află între copertele cărţilor de la biblioteca publică. la-ţi angajamentul de a progresa câte puţin în fiecare zi.

După cum spunea unul dintre cei mai mari susţinători ai cuvântului scris: „Cu cât vei citi mai multe cărţi, cu atât vei progresa mai mult”.

Astăzi este ziua cea mare!

Dincolo de limita normalului

În societatea noastră pretindem că tindem spre excelenţă, şi pretindem că respectăm realizările remarcabile. De cele mai multe ori însă realitatea este că recompensăm mediocritatea. De când suntem copii, suntem învăţaţi „să ne integrăm” şi „să nu agităm apele”. Toată presiunea anturajului pe care o resimţim legată de hainele potrivite, de tunsoarea potrivită etc., totul ne învaţă să fim normali sau mediocri, nu extraordinari.

Dacă studiezi performanţa din punct de vedere istoric, vei descoperi că persoane precum Thomas Edison, Benjamin Franklin şi Thomas Jefferson erau cu toţii excentrici. În nici un caz nu puteau fi consideraţi oameni obişnuiţi.

Trăim cu această neconcordanţă: vrem rezultate extraordinare, dar aşteptăm zilnic un comportament normal. Sigmund Freud ne-a spus că definiţia nebuniei este să faci mereu acelaşi lucru, dar să te aştepţi la rezultate diferite. Mulţi dintre noi vor spune că tindem spre ce e mai bun şi că avem ţinte mult deasupra mediei. Mult mai important pentru rezultatul final este tiparul performanţelor noastre zilnice.

Putem privi în urmă la o viaţă extraordinară plină de realizări atunci când putem aduce valoare în fiecare minut din fiecare oră din fiecare zi. O viaţă remarcabilă este rezultatul unei serii lungi şi consistente de zile extraordinare. Ne petrecem prea mult timp ascultând ceea ce cred alţii despre noi. În realitate singura părere care contează este cea pe care o ai tu despre tine.

Sunt destul de sigur că Edison, Franklin şi Jefferson au fost în permanenţă ridiculizaţi de cei din jurul lor. Sunt la fel de sigur că asta conta prea puţin pentru ei, dacă într-adevăr conştientizau că nu sunt doar nişte persoane obişnuite.

Nu căuta niciodată părerea altcuiva şi nu accepta critica unei persoane care nu are ceea ce cauţi tu. Caută sfatul mentorilor şi al celor din anturajul tău care au reuşit. Caută sfatul lor, acceptă-le critica şi foloseşte performanţa lor ca pe un etalon. Acceptă vorbele cuiva care ţi-a câştigat respectul prin performanţele sale.

Străduieşte-te să ai parte de zile extraordinare, trăind într-o lume normală. Nu îţi va lua mult să-i depăşeşti pe ceilalţi.

Astăzi este ziua cea mare!

Paradoxul secolului XXI

Trăim într-o epocă plină de contradicţii. Nu orice pas trebuie considerat un progres.

În secolul XXI suntem mai grăbiţi şi avem mai puţin timp decât oricând înainte. Mâncăm mult, dar prost. Suntem foarte şcoliţi, dar fără bun-simţ. Avem parte de mai multă bunăstare, dar mai puţină valoare decât generaţiile dinaintea noastră. Avem mai multă informaţie la îndemână, dar părem mai mereu confuzi. Ne grăbim prea mult şi cu toate astea rămânem în urmă. Avem milioane de opţiuni, dar foarte puţine alegeri potrivite. Avem multe cunoştinţe şi aproape nici un prieten. Avem mii de legi şi din ce în ce mai puţină ordine. Avem acces instant la comunicare, dar nu formăm o conexiune adevărată.

În timp ce lumea devine tot mai mică, prăpăstiile dintre noi se adâncesc. Am crescut durata vieţii, dar nu şi calitatea ei. Când totul este disponibil, nimic nu este etern. Am învăţat faptele istoriei, dar nu şi lecţiile ei. Am învăţat secretele ştiinţei, dar nu am învăţat şi despre responsabilitatea care vine cu ele.

Avem parte de mai multă bunăstare, dar mai puţină valoare decât generaţiile
dinaintea noastră.

Am învăţat cum să prosperăm, dar nu am învăţat cum să trăim o viaţă împlinită. Am învăţat să fim atrăgători pe dinafară şi ignorăm frumuseţea interioară. Libertatea de exprimare a devenit o scuză pentru a ne extinde graniţele, pentru a include totul, indiferent cât ne reduce umanitatea. Ne-am lărgit vocabularul, dar nu avem mare lucru de spus. Am făcut

masterate fără să stăpânim ceea ce am învăţat. Distracţia noastră naţională a devenit ridicarea unor celebrităţi la rang de eroi, pentru ca mai apoi să îi distrugem. Strigătele noastre pentru respectarea diversităţii, pentru toleranţă şi pentru integrare adesea nu pot fi auzite dincolo de distanţa dintre noi. Încurajăm tinerii, dar în acelaşi timp le cerem experienţă.
În pragul unui nou mileniu, parcă putem zări, undeva departe, un viitor nou şi mai bun. Să ne amintim că putem privi către viitor datorită figurilor remarcabile dinaintea noastră. Vieţile şi cuvintele lor încă ne învaţă atâtea lucruri. Dacă

> > >

învăţăm din aceste lecţii, viitorul va fi mai strălucit ca niciodată. Dacă nu, vom fi nevoiţi să ne confruntăm din nou cu greutăţile din trecut.

În noul mileniu, cheia succesului este să îmbinăm tehnologia inovatoare cu principiile care au rezistat de la începutul timpului.

Astăzi este ziua cea mare!

Trăieşte-ţi viaţa!

Cât de des auzi pe cineva, sau poate chiar pe tine, spunând: „Întotdeauna am vrut să fac asta”, după ce altcineva împărtăşeşte o călătorie sau o altă experienţă de care s-a bucurat? Gândeşte-te la toate lucrurile pe care ai vrut să le faci mereu. Poate e vorba despre o vizită la un vechi prieten sau la un coleg de clasă, poate o excursie exotică, sau poate o vizită la un muzeu sau la o expoziţie chiar în oraşul tău.

Există un teatru în oraşul meu care pune în scenă acelaşi spectacol de ani de zile. De câte ori menţionez acel spectacol, aud fie „L-am văzut” fie „Mereu am vrut să-l văd”.

Se pare că nu avem nici o problemă să ne planificăm viaţa profesională. Munca noastră este guvernată de obicei de un calendar sau de un orar care ne asigură că întotdeauna realizăm ceea ce ne propunem. Avem un plan pentru a ne câştiga existenţa. Întrebarea pe care trebuie să o analizăm este următoarea: „Avem un plan după care ne trăim viaţa?” Motivul pentru care ne planificăm munca este că ştim că o sarcină care nu este programată este rareori îndeplinită, dacă este îndeplinită vreodată. Acelaşi lucru este valabil şi pentru vieţile noastre. Dacă nu ne programăm vacanţele, activităţile recreative şi momentele culturale sau de dezvoltare personală, acestea vor fi amânate la nesfârşit.

Gândeşte-te la toate lucrurile pe care ţi-ai dorit să le faci de cinci sau zece ani sau chiar mai mult. Numai gândul la aceste lucruri ne transmite în subconştient că nu obţinem tot ce vrem în această viaţă. Te încurajez să fii la fel de serios şi când vine vorba de a-ţi trăi viaţa, pe cât eşti atunci când vine vorba să-ţi câştigi existenţa. Întocmeşte o listă cu lucrurile pe care ai vrut mereu să le faci. Probabil această listă va fi una foarte lungă şi nu o vei termina de scris niciodată. Întotdeauna vei adăuga lucruri noi pe

lista cu ce ai vrea să faci în viaţă.

Programează-ţi săptămânal sau măcar lunar un moment în care să revizuieşti această listă, şi propune-ţi să adaugi unul sau mai multe lucruri de pe lista ta în calendarul zilnic. Vei fi uimit de cum ţi se va îmbunătăţi calitatea vieţii şi cum se va materializa timpul de care ai nevoie pentru a te bucura de lucrurile care sunt cu adevărat importante pentru tine în această viaţă.

Astăzi este ziua cea mare!

Priorităţile în viaţă

În societatea în care trăim azi, într-un ritm atât de rapid, avem cu toţii atât de multe sarcini de îndeplinit, încât o singură zi nu pare să ne ajungă. Oamenii s-au adaptat la tot felul de situaţii pentru a îndeplini cât mai multe sarcini. Există calendare sofisticate, liste cu activităţi de făcut, cu priorităţi, planificatoare digitale şi agende electronice, pentru a menţiona doar câteva. În timp ce toate acestea sunt folositoare în felul lor când ne confruntăm zilnic cu probleme şi priorităţi, există ceva mai important ce trebuie rezolvat: ai un sistem de prioritizare în viaţa ta?

Din nefericire, atunci când nu am stabilit un sistem clar de priorităţi, suntem
dominaţi de cei care au unul.

Nici prin gând nu ne trece să mergem la cumpărături fără o listă, cu atât mai puţin să ne întoarcem acasă fără vreun produs important; dar prea puţini dintre noi au o astfel de listă şi pentru activităţile de zi cu zi. Ştim tot ce avem de făcut azi sau săptămâna viitoare, dar nu ne-am gândit la adevăratele priorităţi pe termen lung.

Poţi îndeplini fiecare sarcină de pe lista ta în fiecare zi, dar dacă nu ţi-ai stabilit priorităţile pentru viaţă, nu vei reuşi cu adevărat să schimbi lucrurile. Stabilirea priorităţilor pe termen lung îţi va permite să preiei controlul asupra programului tău zilnic, deoarece vei putea cântări fiecare activitate prin prisma felului în care- ţi afectează priorităţile generale. Din nefericire, atunci când nu am stabilit un sistem clar de priorităţi, suntem dominaţi de cei care au unul. Pe parcursul unei zile, oamenii vor apela la tine

adesea pentru diferite sarcini, misiuni de îndeplinit, contribuţii etc. Deşi pot fi importante, sunt priorităţile altcuiva. Dacă nu ai propriile priorităţi stabilite clar, vei face tot felul de ocoluri în calea ta spre îndeplinirea obiectivelor tale.
Îţi recomand cu căldură, asta dacă încă nu ai pregătit o astfel de listă pentru activităţile zilnice din viaţa ta, să strecori în programul tău zilnic un moment în care să analizezi toate posibilităţile care se află în faţa ta. Viaţa îţi oferă o serie de alegeri nelimitate. Nu există răspunsuri greşite sau corecte. Singura greşeală este să nu faci o alegere. Dacă nu ştii unde mergi, cum vei şti când ai ajuns acolo? Oamenii care nu fac o alegere nu sunt cu nimic mai buni decât cei care nu au de ales.

Dacă nu ştii unde mergi, cum vei şti când ai ajuns acolo? Oamenii care nu fac o
alegere nu sunt cu nimic mai buni decât cei care nu au de ales.

Vom fi ocupaţi pentru tot restul vieţii şi cu toţii vom ajunge undeva. De ce să nu ne dedicăm o parte din activităţile noastre zilnice pentru a ne îndeplini destinul?

Astăzi este ziua cea mare!

Lecţia de pescuit

De curând am avut ocazia să-mi petrec o după-amiază cu tatăl meu, la pescuit. Recomand asta cu căldură. Am petrecut foarte mult timp cu el la pescuit când eram copil, dar acum ieşim doar o dată sau de două ori pe an. Mi se pare că pescuitul este irelevant. Importantă este ieşirea în sine şi timpul petrecut împreună, alături de lecţiile pe care le învăţ.

Pescuitul este doar o scuză pentru a te bucura de o după-amiază în aer liber alături de o persoană pe care o iubeşti şi o respecţi. Pescuitul îi dă legitimitate, cumva. Dacă ar fi să-ţi iei o după-amiază liberă pentru a sta de vorbă pe malul lacului, ai fi considerat leneş şi neproductiv. Dar dacă de-a lungul acestui proces ţii o undiţă în mână, procesul devine cumva legitim.

În timpul ultimei excursii, nu am putut să nu observ că eu şi tatăl meu foloseam acelaşi echipament şi stăteam în acelaşi loc, dar el prindea în mod constant mai mult peşte decât mine. Am încercat să nu iau asta personal şi am încercat să văd ce făcea diferit faţă de mine. În cele din urmă, mi-am dat seama că arunca undiţa de mai multe ori decât mine. De fapt, nu prindea mai mult peşte la o aruncare; pur şi simplu îi oferea peştelui mai multe ocazii să fie prins.

Cam aşa este şi cu succesul în viaţă. Cei mai mulţi dintre noi nu au o rată mai

> > > >

mare de succes, ci pur şi simplu îşi oferă mai multe ocazii de a avea succes. Fiind o persoană complet nevăzătoare, sunt convins că aş putea lovi o minge de baseball lansată de cel mai bun aruncător din liga mare de baseball dacă aş avea ocazia să exersez de câte ori vreau eu.

Când te gândeşti la cariera ta, la viaţa ta, întreabă-te: „Care este elementul care m-ar ajuta cel mai mult să ajung din punctul în

care mă aflu acum în punctul în care îmi doresc să fiu?” Apoi, foloseşte acel element cât de mult posibil. Pe tot cuprinsul Americii sunt multe seminarii pe tema vânzărilor, menite să-i ajute pe cei care lucrează în vânzări şi marketing să-şi îmbunătăţească rata de succes. Deşi aceste seminarii pot fi utile, consider că cel mai simplu mod de a vinde mai mult este să faci cât mai multe oferte.

Lasă procentajele deoparte. Controlează lucrurile pe care le poţi controla.

Dacă am putea elimina timpul pe care-l petrecem îngrijorându-ne pentru lucruri pe care nu le putem controla şi am investi timpul concentrându-ne asupra lucrurilor pe care le putem controla, am ajunge mult mai departe. Concentrează- te asupra lucrurilor importante şi profită de orice oportunitate ca să mergi la pescuit.

Astăzi este ziua cea mare!

Contribuţii şi rezultate

Cu toţii păşim în era tehnologiei. Unii îmbrăţişează tehnologia cu nerăbdare, în timp ce alţii sunt atraşi cu forţa – în această lume minunată. Cu toate acestea, indiferent dacă ne convine sau nu, computerele, internetul şi tehnologia se dezvoltă şi vor juca un rol important în felul în care vom trăi în viitor.

Mi se pare fascinant că în ciuda tuturor acestor evoluţii miraculoase, principii vechi încă mai guvernează tehnologia secolului XXI. Unul dintre principiile de bază în era computerelor este că informaţia pe care o obţii nu poate fi mai corectă sau mai precisă decât informaţia pe care o introduci.

Trăim într-o lume dominată de mentalitatea „soluţiilor rapide”. Suntem convinşi că succesul şi fericirea sunt imediate. E foarte simplu, ia o pastilă, câştigă la loterie etc. Aceste mesaje ne afectează atât conştientul, cât şi subconştientul. Viziunea noastră asupra lumii începe să devină din ce în ce mai deformată din cauza noastră.

Lucrez în televiziune. Oamenii din industria noastră au idei ciudate despre mesajul pe care-l transmit. Pe de-o parte îţi vor spune că violenţa şi alte materiale explicite pe care le prezintă nu au nici un impact asupra oamenilor, deoarece toată lumea înţelege că nu e ceva real. Pe de altă parte îţi vor vinde 30 de secunde de reclamă în timpul Super Bowl cu 2 milioane de dolari, pentru că te vor convinge că în 30 de secunde vei vinde suficiente chipsuri de porumb sau cauciucuri de zăpadă pentru a acoperi costurile reclamei. Este imposibil.

La fel ca un computer, mintea ta preia toate informaţiile. Spre deosebire de computer, tu poţi controla informaţiile care ajung la tine.

Nu te lăsa păcălit de mentalitatea „soluţiilor rapide” din presă. Succesul şi fericirea nu înseamnă să bei o anumită băutură sau să-ţi cumperi parfumul potrivit. Succesul şi fericirea ţin de ceea ce vrei să oferi şi să primeşti în această viaţă, dar trebuie să controlezi mesajele pe care le laşi să intre în mintea ta pentru a-ţi atinge scopul.

Selectează informaţiile pe care le primeşti şi restul se va rezolva de la sine.

Astăzi este ziua cea mare!

Darul învăţării

Cartea mea cea mai cunoscută, The Ultimate Gift, a fost lansată la nivel internaţional. De fiecare dată când scriu o carte, sau şi chiar aceste articole săptămânale, sunt uimit de ironia situaţiei. Ca nevăzător, îmi dau seama că aceste articole au fost scrise de cineva care nu le poate citi, sau nu o poate face aşa cum o faci tu.

Înţelepciunea fiecărei epoci, răspunsul la orice întrebare, posibilitatea de a fi
informat şi educat, toate îţi sunt la îndemână prin intermediul celei mai
apropiate biblioteci sau librării.

Când puteam citi cu ochii mei, aşa cum o faci tu acum, nu ştiu dacă am citit vreo carte din scoarţă în scoarţă. Nu e ceva de care să fiu mândru, dar este adevărul. Nu ajunsesem încă să înţeleg Darul învăţării. Acum, fiind o persoană complet nevăzătoare, pot citi o carte pe zi datorită Bibliotecii Naţionale pentru Orbi care oferă audiobook-uri. Citind 365 de cărţi pe an în ultimii 12 ani, am experimentat o mulţime de schimbări în viaţa şi în lumea mea.

> > >

Înţelepciunea fiecărei epoci, răspunsul la orice întrebare, posibilitatea de a fi informat şi educat, toate îţi sunt la îndemână prin intermediul celei mai apropiate biblioteci sau librării. Cele mai importante personalităţi din toate timpurile sunt gata să-ţi împărtăşească secretele lor prin intermediul cărţilor.

Întocmeşte o listă cu cărţile pe care vrei să le citeşti. Actualizează lista constant. Când cineva îţi povesteşte ceva ce a

citit, sau auzi în presă despre o nouă carte, notează-ţi. Lista ta cu cărţi de citit de-a lungul vieţii îţi va deveni un tovarăş permanent. Vei adăuga mereu titluri noi şi le vei scoate pe cele pe care le-ai citit.

Când am început să citesc în mod constant, m-am dezvoltat din mai multe puncte de vedere. Înainte să devin cititor, ideea de a fi autorul mai multor cărţi, sau chiar al acestor articole, părea absurdă. Nu ai idee despre puterile ascunse în tine, sau despre comorile ascunse în cărţi, până nu vei deveni un cititor.

La început, ca orice alt obicei nou, ţi se va părea ciudat şi absurd. După câteva săptămâni sau luni, vei descoperi că abia aştepţi să citeşti. Sper că te vei bucura de cartea şi de filmul cu acelaşi nume, The Ultimate Gift, dar şi de multe alte titluri de-a lungul vieţii tale. Fiecare zi este o ocazie să te dezvolţi şi să înveţi.

Ei bine, astăzi e ziua cea mare.

Spune nu

Mulţi dintre noi trecem prin viaţă într-un ritm frenetic, iar la sfârşitul zilei ne văităm că n-am făcut destul. În realitate nu e vorba că n-am făcut destul, ci că am încercat să facem prea multe.

Există o diferenţă majoră între a fi ocupat toată ziua şi a rezolva sarcini cu adevărat importante. Pentru a determina dacă o sarcină este importantă, ar trebui să ştim dinainte ce încercăm să realizăm. Deşi pare simplu, capcana eşecului este cea în care cad zilnic majoritatea oamenilor. Când nu ştim încotro ne îndreptăm, orice mişcare pare productivă. Există o diferenţă enormă între activitate şi productivitate.

În fiecare dimineaţă trebuie să te uiţi pe lista cu „lucrurile de făcut” şi să te întrebi: „Care dintre aceste lucruri mă poartă mai aproape de obiectivul meu final?” Şi în timp ce te uiţi la fiecare lucru de pe listă, ar fi bine să te întrebi, analizând fiecare activitate: „Ce se întâmplă dacă nu fac asta?”

Adeseori simplul fapt că suntem prea ocupaţi ne acaparează timpul, efortul şi energia şi ne împiedică să ne concentrăm asupra locului în care ar trebui să ajungem. Să realizezi excelent o sarcină nepotrivită poate fi mai rău decât să nu faci nimic, deoarece creează obiceiuri şi tipare greu de depăşit.

Cheia succesului este să spui „Da” lucrurilor potrivite. Devine mai uşor, dacă înveţi să spui „Nu” lucrurilor care nu îţi sunt utile. În linii mari, lucrurile nepotrivite nu sunt lucruri negative, dar nu ne conduc către împlinirea destinului nostru. Ce e greşit pentru tine poate fi la fel de bine potrivit pentru altcineva, căci obiectivul lor este într-o cu totul altă direcţie.

Pisica Cheshire din Alice în Ţara minunilor ne transmite un mesaj fabulos: „Dacă nu ştii unde mergi, chiar nu contează pe ce drum

o apuci”.

Analizează-ţi obiectivele personale şi profesionale în funcţie de modul în care îţi petreci timpul. Ar putea spune un străin care sunt obiectivele tale doar urmărindu-ţi activităţile zilnice? Asigură-te că fiecare zi este o investiţie în viitorul tău, şi nu o aceeaşi experienţă care se tot repetă.

Astăzi este ziua cea mare!

Pui sau vită

Ca fost campion olimpic la haltere, unul dintre lucrurile mele cele mai de preţ este medalia de aur. Este o amintire specială, şi am expus-o în biroul meu. Recent, călătoream cu avionul şi am dat peste un domn aparte, care s-a aşezat lângă mine. Dacă ar fi existat un concurs olimpic numit „Maratonul proastei creşteri”, acest domn ar fi luat medalia de aur.

La scurt timp după ce m-am prezentat mi-a spus că nu-i place compania aeriană cu care zburam, nu-i plac scaunele, culoarele şi nici însoţitoarea noastră de zbor. A continuat să mă informeze că nu-i plăcea oraşul în care ne aflam, aeroportul pe care-l tranzitam şi nici destinaţia finală. Cred că nu mă plăcea nici pe mine, dar nu am ajuns atât de departe.

Există câţiva oameni care iau deciziile corecte şi există câţiva oameni care iau
> > >
deciziile greşite, dar majoritatea oamenilor nu iau nici o decizie. Ei doar se
plâng de rezultate.

După ce am decolat, însoţitoarea noastră de zbor ne-a spus că pentru cină aveam de ales între pui şi vită. I-am spus că prefer puiul iar „tovarăşul meu olimpic” i-a spus că nu-i pasă ce primeşte. Ea l-a informat că este un pasager la clasa întâi şi ţine de slujba ei să aibă grijă să fie mulţumit şi că aveau suficientă carne de pui şi vită, astfel încât ar fi încântată să-i aducă orice ar prefera. El a informat-o din nou: „Nu contează, adu-mi ceva de mâncare”.

Câteva minute mai târziu, mie mi-a adus pui şi lui vită. În

următoarele 41 de minute ale zborului (chiar am cronometrat cu ceasul meu Braille) mi-a spus toate lucrurile pe care ţi le poţi imagina şi câteva pe care nu ai cum să ţi le imaginezi, care erau în neregulă cu carnea lui de vită şi de ce ar fi preferat să i se aducă varianta cu carne de pui. Mi-am dat seama că acesta este modul în care majoritatea oamenilor aleg să-şi trăiască viaţa. Există câţiva oameni care iau deciziile corecte şi există câţiva oameni care iau deciziile nepotrivite, dar majoritatea nu iau nici o decizie. Ei doar se plâng de rezultate. Aceştia sunt oamenii care îşi petrec mai mult timp plănuind un sfârşit de săptămână prelungit decât plănuind ce vor face pentru tot restul vieţii.

Viaţa pe care o trăim acum nu este un antrenament. Este Super Bowl, Campionatul Mondial şi Jocurile Olimpice la un loc. Dacă nu simţi asta despre viaţa ta şi despre ceea ce faci, trebuie fie să faci ceva diferit, fie să ai o nouă atitudine vizavi de lucrurile pe care le faci acum. Destinul tău te aşteaptă.

Astăzi este ziua cea mare!

Începe acum

Pe măsură ce căutăm succesul în viaţa noastră personală şi în cea profesională, este esenţial să identificăm şi să înţelegem inamicul. Eşecul nu este inamicul succesului. Amânarea este inamicul succesului. Mulţi oameni nu reuşesc să-şi > > > atingă scopul nu pentru că nu fac eforturi, ci pentru că nu încep niciodată.

Bunul meu prieten şi coleg, dr. Robert Schuller, spune adesea: „Dacă începi, ai făcut deja treaba pe jumătate”. Ani la rând am crezut că nu este adevărat, deoarece începutul era doar faza incipientă şi nu putea fi nici pe departe un lucru pe jumătate realizat. Anii şi experienţele ulterioare mi-au arătat că dacă vorbele dr. Schuller nu sunt corecte, este pentru că începutul înseamnă mai mult decât jumătate din treabă.

Eşecul nu este inamicul succesului. Amânarea este inamicul succesului.

Se întâmplă prea des să simţim că succesul este prea fragil şi că eforturile noastre iniţiale nu reprezintă o bază suficientă pentru a putea construi; din acest motiv, nu începem niciodată. Dacă perfecţiunea e scopul tău, eşti sortit eşecului.

Nu există un moment perfect în care să începi îndeplinirea unei sarcini, o căutare sau o călătorie. Dacă aştepţi ca toate luminile să fie verzi, ca vremea să fie perfectă şi toate condiţiile să fie favorabile, nu vei pleca niciodată de la linia de start.

Dacă ai un scop, un vis sau un obiectiv pe care ţi-ai dori să-l urmezi în viaţă, probabil că cel mai bun sfat pe care ţi l-aş putea da este să începi. Uneori, oamenii încep o sarcină şi nu-şi ating

obiectivul, dar te pot asigura că nimeni nu- şi atinge obiectivul dacă nu începe. Singurul lucru important legat de orice succes este faptul că cineva a decis că eforturile sale sunt suficiente şi s-a apucat de treabă chiar azi.

Dacă în sinea ta îţi doreşti să atingi un obiectiv cândva în viitor, ar trebui să faci azi ceva pentru a susţine asta. Poate studiezi, poate întâlneşti oameni sau poate faci primii paşi care te vor duce din punctul în care eşti mai departe; dar dacă nu ai decis că există un moment potrivit pentru a începe, trebuie să faci ceva chiar azi. Şi chiar dacă startul tău este peste câteva săptămâni, luni sau chiar ani, trebuie să începi să pui bazele.

În afară de vinul de calitate, puţine lucruri devin mai bune odată cu trecerea anilor. Dacă alegi să faci asta, fă-o acum. Dacă nu ai de gând să o faci, găseşte altceva şi începe acum.

Astăzi este ziua cea mare!

Defineşte-te pe tine

Cu toţii risipim prea mult timp, efort şi energie gândindu-ne la ce cred alţii despre noi. Am face asta mult mai puţin, dacă am realiza cât de rar se gândesc la noi. La urma urmei, singura părere despre noi care contează este cea pe care o avem noi înşine. Asta implică un nivel de autoevaluare şi onestitate pe care puţini oameni îl ating.

Unul dintre cei mai mari scriitori ai tuturor timpurilor, William Shakespeare, a scris: „Mai presus de toate, fii sincer cu tine însuţi”. Este foarte simplu de spus, dar în acelaşi timp nu foarte uşor de aplicat. Pentru a înţelege cu adevărat cine suntem, trebuie să înţelegem ce nu suntem. Când a fost întrebat cum poate transforma un bloc de granit într-o femeie frumoasă, marele sculptor Michelangelo a răspuns: „Pur şi simplu găseşti un bloc de granit şi îndepărtezi tot ce nu înseamnă o femeie frumoasă”. Cu toţii avem talente şi abilităţi care, dacă le-am exploata la maxim, ne-ar aduce succesul. Din nefericire, de multe ori performanţa noastră nu se ridică la nivelul talentului şi al cunoştinţelor.

Unul dintre dezavantaje când eşti nevăzător este că nu poţi face multe lucruri. Dar asta îmi lasă câteva lucruri pe care le pot face şi în care-mi pot concentra eforturile şi energia. Această concentrare pe o zonă limitată mi-a adus succes, fericire şi satisfacţie. Dacă ai toate cele cinci simţuri, vei fi nevoit să-ţi concentrezi energia în anumite zone, eliminând altele pe care le-ai putea dezvolta dacă ai vrea.

Nu uita, Michael Jordan era de departe cel mai bun jucător de baschet din toate timpurile, dar când a decis să joace baseball, nu a fost decât un jucător mediocru din Liga Mică. Să joci în Liga Mică e minunat, dacă doar atât poţi. Eu susţin că fiecare dintre noi are talente şi abilităţi de a juca în Liga Mare, cu condiţia să

ne alegem jocul potrivit.

Orice persoană de succes la care te-ai gândi şi-a concentrat talentul doar într-un anumit domeniu. Oricine încearcă să fie extraordinar în toate are şanse ca, în cel mai bun caz, să fie mediocru într-o mulţime de lucruri şi extraordinar în nimic.

Încearcă să te analizezi obiectiv, ca şi cum ţi-ai evalua un angajat. Fă-ţi o evaluare anuală. Stabileşte ce faci bine şi unde performanţa ta e doar mediocră. Lucrează la eliminarea mediocrului până rămâi doar cu lucrurile pe care le faci bine. Cu cât devii mai specializat pe măsură ce te concentrezi acolo unde eşti bun, cu atât mai multe şanse vei avea să reuşeşti.

Pe parcursul zilei de azi, fă-ţi o autoevaluare onestă. Apropie-te de zona în care excelezi şi îndepărtează-te de orice altceva.

Astăzi este ziua cea mare!

Perseverenţă versus creativitate

Există doar două modalităţi de a depăşi orice obstacol. Îţi foloseşti fie perseverenţa, fie creativitatea. Există situaţii care impun creativitate. O problemă mai veche trebuie privită dintr-o perspectivă nouă, în timp ce o soluţie nouă trebuie adaptată la circumstanţele existente. Pe de altă parte, există probleme şi obstacole care implică doar perseverenţă. Pur şi simplu trebuie să fii insistent.

Talentul în comportamentul uman apare când stabilim dacă vom folosi perseverenţa sau creativitatea. Cele două trăsături sunt indispensabile dacă vrei să ai succes, dar nu sunt niciodată interschimbabile. De multe ori unii vor să folosească creativitatea atunci când situaţia cere perseverenţă. Ei caută „îmbogăţirea rapidă”, „pilula magică” sau „scurtături” pe post de soluţii la situaţii care cer soluţii de modă veche, cum ar fi munca şi perseverenţa.

Fie că vrei să fii în formă, independent financiar sau să obţii o diplomă postuniversitară, toate astea implică foarte multă muncă. Oamenii care caută soluţii rapide pentru lucruri care se construiesc încet, nu vor reuşi. Ţestoasa şi iepurele ne-au învăţat asta încă de când eram la grădiniţă. Din nefericire, viaţa trebuie să ne-o reamintească din când în când.

Pe de altă parte, există situaţii care impun creativitate, iar perseverenţa pur şi simplu nu se potriveşte. Există persoane neinformate cărora li se pare că este o virtute a munci din greu în loc să munceşti într-un mod inteligent. Aceştia se vor da la nesfârşit cu capul de acelaşi perete de neclintit în loc să-l ocolească, să sară peste el sau să găsească drumul care duce în partea cealaltă.

Dacă vei face mereu acelaşi lucru, vei obţine mereu acelaşi

rezultat. Dacă vei face acelaşi lucru cu mai multă perseverenţă, vei obţine mai mult din acelaşi rezultat. Sunt sigur că ai întâlnit în viaţa ta personală şi profesională oameni care caută mereu cea mai simplă cale de a face ceva. Pe de altă parte, sunt sigur că ştii oameni care parcă vor să facă totul pe drumul cel mai complicat. Data viitoare când te confrunţi cu o provocare, înainte să iei o hotărâre gândeşte-te dacă respectiva situaţie implică mai mult creativitatea sau perseverenţa. Odată ce ai stabilit cum vei proceda, obstacolele par să fie mai puţin înspăimântătoare.

Pe parcursul zilei de azi, nu uita să foloseşti ambele instrumente pe care le ai la îndemână – perseverenţa şi creativitatea.

Astăzi este ziua cea mare!

Zona de putere

Pentru a-ţi fructifica la maxim potenţialul, trebuie să înţelegi că puterea nu este o abilitate universală şi talentele nu sunt transferabile. Doar pentru că poţi face un lucru bine, nu înseamnă că poţi face orice altceva la acelaşi nivel.

În calitate de fost campion olimpic naţional la haltere, m-am numărat printre cei mai puternici oameni din lume. Printr-o serie limitată de mişcări, puteam ridica o greutate mai mare decât trei sau patru bărbaţi obişnuiţi. Această zonă de mişcare era de o lăţime de aproximativ doi centimetri şi jumătate şi se întindea de la podea până deasupra capului meu. Când ridicam haltera în limitele acestei zone de putere în care-mi antrenasem forţa şi-mi concentrasem talentul, aveam un real succes. Dacă ieşeam din această zonă ridicând haltera prea aproape de corpul meu sau prea departe în faţă, forţa mea scădea în progresie geometrică.

Majoritatea jucătorilor profesionişti de golf pot lansa mingea până la 275 de metri sau mai mult; cu toate acestea, dacă muţi mingea câţiva centimetri mai departe sau mai aproape de ei, le vei schimba mişcarea şi vor ieşi în afara zonei de forţă. Lovitura rezultată va fi mult mai scurtă şi mai puţin precisă.

Fiecare aruncător din Liga Mare de baseball cunoaşte fiecare om de la lovitură pe care-l va întâlni. Un om de bătaie poate fi un pericol dacă aruncarea este înaltă şi spre exterior, dar nu va reuşi să lovească mingea sau se va opri rapid dacă-i arunci jos şi în interior. Competiţia este un microcosmos al vieţii. Există un învingător, un învins şi o modalitate clară de a ţine scorul; din acest motiv, multe lecţii de viaţă pot fi învăţate din sport.

În cariera ta şi a mea, fiecare are propria zonă de putere. Această zonă este reprezentată de activităţile în care ne maximizăm eficienţa. În această zonă suntem competenţi şi

profitabili. În afara acestei zone de putere, performanţa noastră scade. Dacă nu-ţi cunoşti exact limitele zonei de putere, întreabă-i pe cei din jurul tău care te cunosc cel mai bine şi care vor fi foarte sinceri cu tine. Să identifici zona de putere şi să rămâi conectat la ea reprezintă cheia pentru orice îţi doreşti să realizezi atât în viaţa personală, cât şi în cea profesională.

Pe parcursul zilei de azi, găseşte-ţi zona de putere şi rămâi conectat.

Astăzi este ziua cea mare!

Magia stă în detalii

De când mi-am pierdut vederea şi am descoperit o nouă perspectivă asupra vieţii mele, mi s-au întâmplat multe lucruri captivante. Am privilegiul de a deţine şi administra o reţea de televiziune; am ocazia să călătoresc şi să vorbesc în amfiteatre şi la evenimente corporatiste peste tot în SUA; am scris câteva cărţi şi în fiecare săptămână am privilegiul de a comunica cu oameni ca tine din toată lumea, prin intermediul articolelor din reviste, ziare şi publicaţii online.

De curând a început să se dezvolte un alt lucru minunat. Ca orice alt lucru aduce noi direcţii, oportunităţi, privilegii şi lecţii. Unul dintre romanele mele, The Ultimate Gift, este ecranizat, iar James Garner, Lee Meriwether şi Brian Dennehy vor juca în film. Mi-am petrecut o săptămână pe platourile de filmare şi chiar am ajuns să joc şi eu un rol mic în acest film.

Când mergi la cinematograf, îţi iei floricele de porumb şi te aşezi pe un scaun confortabil pentru două ore, îţi este imposibil să te gândeşti la timpul, efortul şi energia pe care efectiv sute de oameni le-au investit în această experienţă. Cât timp am fost pe platoul de filmare, interpretându-mi rolul am întâlnit o grămadă de oameni. Unii dintre ei aveau sarcini la care te aşteptai, iar alţii făceau lucruri care încă sunt un mister pentru mine. Oricum, lecţia a venit atunci când mi-am dat seama că aceşti oameni lucrează împreună mai multe ore pentru a construi o scenă, astfel încât actorii şi regizorul să filmeze un minut sau două care s-ar putea să fie difuzate sau nu. Dacă o singură persoană nu-şi face treaba, întreaga structură se destramă şi toată lumea trebuie s-o ia de la capăt. Asta creează un sentiment colectiv de urgenţă ca fiecare persoană să-şi facă treaba bine şi să nu- şi lase baltă echipa.

După ce am părăsit platoul de filmare şi m-am întors în lumea reală, mi-am dat seama că acelaşi principiu se poate aplica şi în cazul meu, sau al tău, în viaţa de zi cu zi. E nevoie de o echipă întreagă de oameni pentru a excela, şi de o singură persoană care să lase garda jos pentru a pune întreaga operaţiune într-o lumină proastă.

Indiferent cât de bine îţi faci tu treaba, dacă persoana care preia apelurile, face curăţenie în casă, distribuie corespondenţa, se ocupă de clienţi etc. are o zi grea sau poate doar un moment mai prost, tu şi întreaga ta echipă veţi fi judecaţi după cea mai slabă verigă. Dacă, în schimb, apreciezi rolul fiecăruia şi îi încurajezi să facă mereu tot posibilul pentru binele colectiv, exact ca în filme, vei putea oferi o experienţă extraordinară oamenilor cu care relaţionezi; şi, din când în când, vei crea ceva magic.

Pe parcursul zilei de azi, nu încerca să faci doar un singur lucru mai bine, străduieşte-te să faci mai multe lucruri ceva mai bine.

Astăzi este ziua cea mare!

Experienţa vieţii tale

Îmi amintesc prima dată când am vorbit cu o persoană de peste 100 de ani. Fiind tânăr la acel moment, mi-era greu să concep ideea unui secol de viaţă. Când am întrebat această persoană care consideră că a fost cel mai surprinzător lucru după 100 de ani de viaţă, răspunsul lui m-a uimit atunci ca şi acum: „Cel mai surprins sunt de cât de repede trece timpul”.

În fiecare zi, săptămână, lună şi an, timpul pare să se comprime. În fiecare zi avem tot mai multe lucruri care ne acaparează minutele preţioase; din acest motiv este important să nu preluăm niciodată controlul asupra timpului din viaţa noastră.

Sunt într-un grup bilunar de responsabilizare, alături de alte două persoane care- mi împărtăşesc filosofiile despre viaţă şi despre felul în care ar trebui să o trăim. La fiecare două săptămâni discutăm despre scopurile şi priorităţile noastre. Facem asta de ani de zile şi reprezintă o parte importantă din programul meu.

O persoană din grup mi-a povestit despre o experienţă care a pus într-o nouă perspectivă compresia timpului. Cel mai mare dintre copiii săi tocmai a împlinit 13 ani, ajungând în mod oficial în etapa de adolescenţă. La petrecerea aniversară a tinerei domnişoare, familia a avut o discuţie despre ceea ce ar trebui să facă în vacanţă. Fata de treisprezece ani şi ceilalţi doi copii au notat mai multe destinaţii de vacanţă pe care şi-ar fi dorit să le viziteze împreună cu familia.

Prietenul meu a fost şocat să afle că, deşi erau aproape 20 de destinaţii pe care toţi ar fi vrut să le încerce, mai avea doar cinci veri până ce fiica sa va pleca la facultate. Deşi această realizare a calmat un pic entuziasmul familiei, le-a dat şi energia necesară de a experimenta mai multe cât mai erau încă împreună ca

familie.

Gândeşte-te la toate lucrurile pe care vrei să le faci în viaţă. Investeşte ceva timp, efort şi energie ca să le notezi şi încearcă să le conştientizezi. Vei descoperi un sentiment de urgenţă pentru a îndeplini aceste priorităţi şi vei privi fiecare zi ca pe o oportunitate de a prelua controlul asupra vieţii tale.

Astăzi este ziua cea mare!

Viteză versus progres

Pentru unii oameni, condusul unui automobil poate fi o experienţă relaxantă care le oferă ocazia să se pună la curent cu ştirile, să asculte muzică bună sau să-şi investească timpul în audiobook-uri sau cursuri. Pentru alţii condusul este un proces agitat, frenetic, foarte aproape de a deveni un stil de luptă full contact, ostil. Sunt sigur că ai observat zilnic ambele tipuri de şoferi în drumul tău spre birou. Uneori, aceste două stiluri diferite de condus sau reflectări ale unui stil de viaţă sunt vizibile cu claritate, oferind o comparaţie evidentă.

Imaginează-ţi, dacă vrei, şoferul nostru calm şi relaxat bucurându-se de o muzică plăcută sau de un audiobook interesant şi plin de informaţii, în timp ce se apropie încetişor de un semafor roşu. Şoferul nostru va reuşi să oprească la semafor într-un mod eficient şi în siguranţă. În acelaşi timp, şoferul nostru frenetic, superstresat, va accelera nebuneşte către semaforul roşu şi în ultimul moment va apăsa frâna, oprindu-se brusc, cu scârţâit de roţi.

Până se face verde, şoferul nostru calm, relaxat şi eficient va continua să se bucure de muzică sau de audiobook în timp ce va admira priveliştea încântătoare a unei zile minunate. Între timp, agitatul şi superstresatul nostru amic va tura motorul, va izbi volanul strângând din dinţi, aşteptând acea fracţiune de secundă în care lumina se va schimba. Toate celelalte senzaţii s-au oprit în aşteptarea luminii verzi.

Când semaforul se face verde, şoferul calm va accelera uşor şi, în mod prudent, se va înscrie în trafic deplasându-se spre o destinaţie importantă. Între timp, şoferul agitat va claxona instantaneu când lumina s-a făcut verde, astfel încât oricine

întârzie la semafor chiar şi o fracţiune de secundă să ştie că trebuie să se mişte imediat. După ce claxonează, şoferul va călca acceleraţia, moment în care roţile vor scârţâi, iar maşina va porni furtunos. Şoferul nostru neproductiv va trece în viteză pe lângă şoferul nostru calm şi relaxat, se va muta de pe o bandă pe alta şi se va duce glonţ spre următoarea intersecţie.

Nu face niciodată confuzie între activitate şi productivitate, şi amintește-ți că
viteza nu înseamnă neapărat progres.

Când semaforul se va face roşu, şoferul superstresat se va opri din nou brusc, lovind volanul cu pumnii, frustrat că va fi ratat încă un verde. Pe măsură ce frustrarea şi neproductivitatea continuă să crească, şoferul nostru productiv şi eficient se va opri încet lângă tovarăşul său de trafic agitat, care izbeşte cu pumnii în volan şi pare să aibă convulsii provocate de trafic.

Poate ai observat că doi oameni pot avea aceeaşi maşină, acelaşi traseu şi exact aceeaşi destinaţie şi să ajungă în acelaşi timp cu o concentrare şi rezultate diferite. Nu face niciodată confuzie între activitate şi productivitate, şi aminteşte- ţi că viteza nu înseamnă neapărat progres.

Pe parcursul zilei de azi, încearcă să fii productiv şi evită să devii agitat şi nervos fără sens, stări deghizate adesea în progres pe termen lung.

Astăzi este ziua cea mare!

Postfaţă

La sfârşitul fiecărui articol Winner's Wisdom, care a apărut în sute de ziare, reviste şi publicaţii online, timp de mulţi ani, gândurile şi ideile mele se încheie cu o frază simplă: „Ei bine, astăzi este ziua cea mare!”

Uneori e dificil de explicat ce înseamnă succesul sau cum îl obţinem, însă „momentul” succesului este uşor de identificat pentru că este astăzi. Ziua de ieri este un cec anulat fără nici o valoare. Mâine este un bilet la ordin care poate avea valoare sau nu, dar ziua de azi reprezintă bani gheaţă. Trebuie să-i cheltuim cum trebuie şi să-i folosim înţelept.

Dacă ai în minte un scop sau o destinaţie pentru viaţa ta, vei petrece multe zile călătorind şi doar una pentru a ajunge acolo, însă trebuie să ştii că fiecare zi contează. Dacă vei aştepta până mâine, vei fi cu o zi mai departe de obiectivul tău. Indiferent ce realizezi sau produci astăzi trebuie să fie parte din destinul tău, pentru că ai consumat o zi din viaţă pentru asta.

Poţi câştiga bani sau îi poţi pierde. Poţi construi o clădire, o poţi dărâma şi construi apoi alta, dar ziua de azi nu va putea fi niciodată înlocuită. Înţelepciunea din aceste pagini nu va fi nimic altceva decât teorie inutilă până nu o aplici în propria ta viaţă, iar pentru asta, ei bine, într-adevăr, astăzi este ziua cea mare.

Jim Stovall

2014

Joc de cuvinte intraductibil: present în limba engleză înseamnă atât „prezent”, cât şi „dar”. (n.red.)

Cum să vinzi orice oricui, Joe Girard, Editura Business Tech, Bucureşti, 2008

În limba română – iubire.

Anatomia unei boli, Norman Cousins, tradus de Gabriela Deniz, editura Herald, Bucureşti, 2011

Efectul Pollyanna este capacitatea unei persoane de a se concentra doar asupra aspectelor pozitive (n.red.)

Madison Avenue, stradă din Manhattan, a devenit sinonim pentru agenţiile de publicitate şi metodele acestora.

Gândeşte şi vei fi bogat, Napoleon Hill, tradus de Cora Radulian, Editura Litera, Bucureşti, 2019

Puterea magică a gândului, David J. Schwartz, tradus de Marius Chitosca, Curtea Veche Publishing, Bucureşti, 2018

Forţa gândirii pozitive, dr. Norman Vincent Peale, Curtea Veche Publishing, Bucureşti, 2017

Cele 7 deprinderi ale oamenilor eficace, dr. Stephen Covey, tradus de Gina Argintescu-Amza, Editura ALL, Bucureşti, 2016

Paşi uriaşi: Schimbări mici cu efecte mari, Tony Robbins, Curtea Veche Publishing, Bucureşti, 1999

Introducere